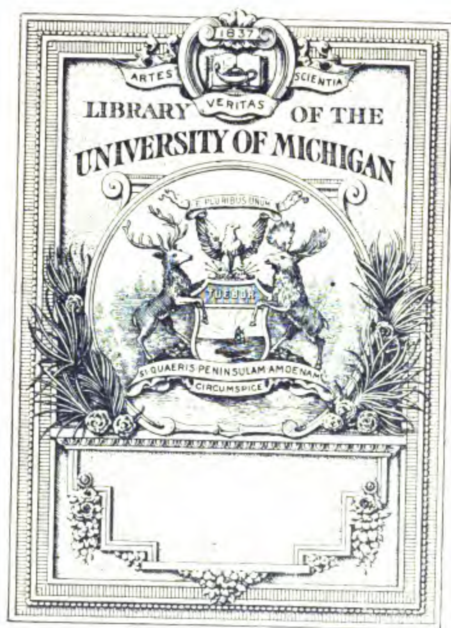

1837
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
E PLURIBUS UNUM
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

SCYMNI CHII PERIEGESIS

ET

DIONYSII DESCRIPTIO GRAECIAE

EMENDAVIT

AUGUSTUS MEINEKE

BEROLINI
PROSTAT IN LIBRARIA FRIDERICI NICOLAI
MDCCCXLVI

SCYMNI CHII
PERIEGESIS

ET

DIONYSII
DESCRIPTIO GRAECIAE

EMENDAVIT

AUGUSTUS MEINEKE

BEROLINI

PROSTAT IN LIBRARIA FRIDERICI NICOLAI

MDCCCXLVI

K. LEHRSIO

REGIMONTANO

S.

PRAEFATIO.

Graecorum scriptorum, qui historicarum vel geographicarum rerum explanationem iambico carmine complexi sunt, primus, quantum hodie sciri potest, extitit Apollodorus Atheniensis. huius exemplum, ut ipse fatetur, sequutus est Scymnus Chius, cuius Periegesin post utilissimam Letronni, viri eximii, operam denuo nuper edidit BFabricius. eum librum quum paullo accuratius inspexissem et haud pauca, quae vitiata essent, a doctissimis editoribus praetermissa, alia autem non ita ut decebat administrata esse intellexissem, censuram editionis Fabricianae scribere decreveram, qua et corrupta emendarem et si quae in rebus obscura essent illustrarem. itaque per brumalium feriarum opportunitatem paullo li-

berius commentandi otium nactus, diligenter scripto mandavi quaecunque inter legendum nova mihi observare visus eram, eoque in labore tanto alacrius pergebam, quo gratius illud mihi curarum in Stephano Byzantio ponendarum παρεμπόρευμα obtigerat. ita nata est de impeditioribus Periegeseos locis commentatio critica, quam primo Bergkii et Caesaris Annalibus vel Schneidewini Philologo inserere, postea autem, quum paullo spissior evasisset, seorsim edere constitueram. verum quum criticas disquisitiones, praesertim de libro perpaucis lecto, non magnopere expetitum iri mihi persuasissem, ipsam Periegesin, prout mihi emendanda visa est, commentationi subiicere brevique annotatione instruere placuit. ea in re magno mihi adiumento fuit accuratissima Parisini codicis, qui unus superest, collatio ab EMillero instituta *), cuius opibus ita usus sum, ut de apertis huius libri vitiis et quae iam Palatini apographi auctor correxisset, non-

*) Supplément aux dernières éditions des petits Géographes p. XVII et 291 sqq.

nisi ea afferrem, quae aliquam ob causam mihi memoratu digna viderentur, ceteris eiusdem codicis erroribus pariter ac Casauboniani apographi sordibus, a Fabricio diligentissime collectis, silentio praetermissis, iis autem, quae coniecturae ope sive ab aliis sive a me ipso emendata essent, religiose indicatis.

Scymno propter argumenti affinitatem, Letronni exemplo, addidi cui suum nuper nomen Lehrsius restituit, Dionysii descriptionem Graeciae, male habitam a librariis, nec melius a criticis, nunc autem, ut speramus, ita emaculatam, ut pleraque sine magna offensione legi posse videantur.

Hic finem praefandi facere possem, nisi de scriptore Periegeseos aliquid dicendum restaret. huius carminis fragmenta constat partim (vs. 1 — 747) in codice quem dixi Parisino, partim (vs. 724 — 978) ab anonymo auctore Peripli Ponti Euxini asservata esse. ac Peripli scriptor Periegesi ita usus est, ut eas carminis partes, quae ad Ponti oram spectarent, metri vinculis hic illic solutas suae orationi

intexeret, auctore operis nusquam ne verbo quidem memorato. nec magis Stephanus Byzantius, qui s. v. *Διονύσου πόλις* duos carminis nostri versus (753 sq.) laudavit, vel ipse codex Parisinus quidquam de auctoris nomine prodidit, ut qui in titulo libri nihil scriptum habeat nisi verba *εὐτυχῶς Μαρκιανῷ*, quae quamvis ad scriptorem Periegeseos nihil attineant, tamen causa extiterunt, cur Periegesis Marciano assignaretur ab eo, qui Parisini codicis apographum curavit Palatinum. hunc sequuti sunt, qui primam Periegeseos partem sub nomine Marciani Heracleotae evulgarunt, Davides Hoeschelius et Federicus Morellus, ille Augustae Vindel. a. MDC, Morellus autem Parisiis a. MDCVI. ab horum virorum iudicio merito dissenserunt, qui iisdem ferme temporibus eandem sententiam protulere, Lucas Holstenius et Isaacus Vossius, qui non modo alteram quam dixi partem ab eodem qui primam composuit scriptam esse intellexerunt, sed etiam auctorem carminis Scymnum Chium sibi repperisse visi sunt. quorum virorum au-

ctoritas hanc apud omnes vim habuit, ut de veritate novae opinionis nemo unus dubitaret, nisi quod Vindingus quaedam obiecisse fertur refutata a Dodwello Dissert. de Scymno §. 5. itaque operae pretium est videre quibus argumentis duumviri doctissimi sententiam suam communiverint. ac Lucas Holstenius, qui primus ea de re sententiam dixit, quum anno MDCXXX in Observationibus ad Porphyrii Vit. Pythag. p. 117 aliquot Periegeseos versus (810—819) tanquam »Scymni Chii geographi vetusti« versus attulisset, undecim annis post (MDCXLI) in notulis ad schol. Apollon. Rhod. IV, 284 paullo disertius mentem suam explicuit. sed huius verba antequam apponam, scholiastae locus afferendus est: *τὸν Ἴστρον φησὶν* (Apollonius) *ἐκ τῶν Ὑπερβορέων καταφέρεσθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὀρῶν — γινόμενον δὲ μεταξὺ Σκυθῶν καὶ Θρᾳκῶν σχίζεσθαι· καὶ τὸ μὲν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἐκβάλλειν ῥεῖθρον, τὸ δὲ εἰς τὴν ποντικὴν θάλασσαν ἐκπίπτειν, τὸ δὲ εἰς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον. Σκύμνος δὲ*

ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ περὶ Εὐρώπης (Paris. ἐν τῇ ις τῶν περὶ Εὐρώπης) αὐτὸν μόνον φησὶν ἀπὸ ἐρήμου (Paris. ἀπὸ ἐρήμων τόπων) φέρεσθαι τὸν Ἴστρον. Ῥίπαια δὲ ὄρη ἐν ταῖς ἀνατολαῖς, ὡς Καλλίμαχος »Ῥιπαίου πέμπουσιν ἀπ᾽ οὔρεος, ἧχι μάλιστα.» Ἐρατοσθένης δὲ (Paris. ὡσαύτως Ἐρατοσθένης) ἐν τρίτῳ Γεωγραφικῶν ἐξ ἐρήμων τόπων ῥεῖν, περιβάλλειν δὲ νῆσον Πεύκην. ad haec igitur Holstenius ita commentatus est: »Hic librorum numerus (ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ »περὶ Εὐρώπης) perspicue falsus. neque enim »Scymni Chii περιήγησις in libros divisa »fuit *), tantum abest ut de sola Europa se»decim libros scripserit. extat enim [etiam?] »nunc magna opusculi pars, quae hactenus »sub falso Marciani Heracleotae nomine de»lituit. quod huius loci auctoritate et indicio »primus omnium vero auctori vindicavi in no»tis meis ad Porphyrium **). in MS fuerat

*) Atqui a Stephano Byz. s. v. Πάρος laudatur Σκύμνος ὁ Χῖος ἐν πρώτῳ περιηγήσεως.

**) His verbis Vossium carpere videtur, a quo inventi sui laudem sibi praeceptam existimabat. V. infra p. xiv.

»ἐν τοῖς περὶ Εὐρώπης, sicut pag. praece-
»denti ἐν τοῖς περὶ Ἀσίας idem Scymnus
»laudatur [ad IV, 277. ὅτι δὲ Αἰγυπτίων
»εἰσὶν οἱ Κόλχοι ἄποικοι, καὶ Σκύμνος ἐν
»τοῖς περὶ Ἀσίας λέγει]. inde imperiti libra-
»rii fecere ἐν τῇ ις pro ἐν τοῖς. quod deinde
»voce expansa editum ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ. ne-
»que minus corrupta sunt quae ex Scymno
»de Istri cursu affert. nam pro illo ἀπὸ ἐρή-
»μου φέρεσθαι τὸν Ἴστρον, scribendum ἀπὸ
»ἑσπέρου. quod sequentia Callimachi verba
»evincunt, quae Ripaeos montes ad ortum po-
»nunt, contra ac Scymnus, cuius haec sunt
»verba de Istro: κατέρχεται ἀπὸ τῶν ἑσπε-
»ρίων τόπων.» Ad postrema quod attinet,
de Istri cursu quae in Periegesi dicta erant,
his verbis perscripta servavit auctor Peripli:
οὗτος ὁ Ἴστρος ποταμὸς κατέρχεται ἀπὸ
τῶν ἑσπερίων τόπων, τὴν ἐκβολὴν πέντε
στόμασι ποιούμενος, δυσὶ περισχιζόμενος καὶ
εἰς τὸν Ἀδρίαν ῥεῖ. quorum priora, quae vs. 774
sic edidi ἀφ᾽ ἑσπερίων μόνος κατέρχεται τό-
πων etc., nunc ita corrigenda arbitror:

κατέρχετ᾽ ἀπὸ τῶν ἑσπερίων οὗτος τόπων,
τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος.

haec igitur Holstenius cum Scymnianis apud scholiastam ita conciliare conatus est, ut pro *ἀπὸ ἐρήμου* scribendum esse coniiceret *ἀπὸ ἑσπέρου*; eamque emendationem etiam necessariam esse existimat propter Callimachi testimonium de situ montium Rhipaeorum. atqui Callimachi versum scholia Parisina non eo loco habent, quo in editis legitur, sed ad vs. 287, quo ipso loco Apollonius Rhipaeos montes commemorat. omnino autem Holstenius a mente scholiastae aberravit, qui non hoc dicere voluit, apud Apollonium Istrum e septentrionalibus regionibus oriri, apud Scymnum autem ex occidentalibus, sed hoc potius, Apollonii Istrum in Scytharum et Thracum confiniis in duo scindi flumina, quorum alterum in Adriaticum alterum in Tyrrhenicum mare (*εἰς τὴν καθ᾽ ἡμᾶς θάλασσαν*) effundi, apud Scymnum autem Istrum *αὐτὸν μόνον*, i. e. continuum neque in plura flumina discretum, e desertis regionibus deferri. hoc autem si Scymnus dixit, apertum

est longe aliam de Istri cursu sententiam sequutum esse scriptorem Periegeseos, qui et versu 664, de quo Comment. p. 16 dictum est, et eo ipso, de quo Holstenius disserit, loco satis ostendit, se eandem quam Apollonius de Istro in plura flumina diviso sententiam sequutum esse; quae res etiam clarius intelligeretur, si integer Periegetae locus servatus esset, qui non dubium est quin hoc dixerit, Istrum quinque ostiis in Pontum, duobus autem partim in Adriaticum partim in Tyrrhenicum mare effundi. itaque non tantum inter *περὶ* et *σχιζόμενος* (v. Comment p. 40), sed etiam inter *σχιζόμενος* et *καὶ εἰς Ἀδρίαν* aliquid omissum esse arbitror. his profligatis supervacaneum esse puto alteram, quam de librorum numero movit Holstenius, dubitationem refutare copiosius. ac coniecturae viri doctissimi non favere scholiastam Parisinum, qui haec ita scripta profert, *ἐν τῇ ις τῶν περὶ Εὐρώπης*, iam a Schaefero monitum video. non negaverim tamen in numero erratum esse: quis enim serio sibi persuadeat, ullum unquam veterum

chorographorum, nedum obscuri nominis scriptorem et rarissime a Stephano ad partes vocatum, de sola Europa sedecim libros condidisse? itaque non vituperarem equidem, si quis non decimum sextum Scymni librum, sed sextum (ἐν τῇ ϛ τῶν περὶ Εὐρώπης) a scholiasta commemoratum existimaret.

Audiamus nunc Isaacum Vossium, qui in praefatione ad Anon. Periplum a. MDCXXXIX scripta ita disseruit: »Scripsit Scymnus Chius »περιήγησιν Europae, Asiae, Libyae, libris »tribus *), versibus comicis. ex ea fragmen»tum edidit doctissimus Hoeschelius. falsum »vero titulum praefert Marciani Heracleotae. »*constat hoc ex Stephano et aliis, qui* »*loca aliquot e Scymno citant.* Marciani »vero Heracleotae esse non potest. vixit enim »ille multis post Ptolemaeum aetatibus, cuius

*) Duobus an tribus libris Scymni periegesis comprehensa fuerit, incertum est. primum librum laudat Stephanus, unde consequens est fuisse etiam secundum. in primo de Europa, in secundo de Asia egerat: Libyam autem utrum singillatim tractaverit an cum Asia coniunctim, ad liquidum perduci non potest.

»compendium composuit, quod hodieque ma»gna ex parte extat.» haec igitur Vossius, qui si de illis ***aliis aliquot Scymni loca citantibus*** interrogatus esset, sat scio, praeter scholiastam Apollonii, de quo Holstenius disputavit, commemorare potuisset nullum. Stephanum autem quum opinioni suae defendendae advocat, sine dubio respexit ad ea quae is de Agatha, civitate Celtica, et de Martis insula, Colchis contermina, his verbis memoriae prodidit:

Ἀγάθη: πόλις Λιγύων ἢ Κελτῶν. Σκύμνος δὲ Φωκαέων αὐτήν φησιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

Ἄρεως νῆσος: πρὸς τοῖς Κόλχοις ἐν τῷ Πόντῳ. Σκύμνος ἐν Ἀσίᾳ.

Ac sane utrumque locum etiam in Periegesi nostra memoratum reperias, Agatham vs. 207 *οἱ Μασσαλίαν κτίσαντες ἔσχον Φωκαεῖς Ἀγάθην Ῥοδανουσίαν τε,* Martis insulam autem vs. 913 *καθ᾽ ἃς ἔρημος κειμένη* [*μικρὰ*] *παρήκει νῆσος Ἄρεως λεγομένη.* atqui ex hoc utriusque chorographi consensu tanto mi-

nus suae sententiae argumentum ducere debebat Vossius, quum illud potius iustam admirationis causam habiturum esset, si de duobus scriptoribus in eiusdem argumenti explicatione occupatis alterutrum illorum locorum memoriam omisisse demonstrari posset.

Adhuc nihil allatum vidi, quod sive Holstenii sive Vossii sententiam confirmet; sunt vero quae eam aperte confutare videantur. nimirum Stephanus de Hermonassa, Bosporana civitate, haec habet: *Ἑρμώνασσα, νῆσος μικρά, πόλιν ἔχουσα ἐν τῷ Κιμμερίῳ Βοσπόρῳ, Ἰώνων ἄποικον, ὡς ὁ περιηγήτης* (Dionys. Per. 552). *ταύτην ὁ Σκύμνος καὶ Ἑρμώνειαν καλεῖ.* at vero in nostra Periegesi vs. 841 sq. usitato nomine appellatur *Ἑρμώνασσα,* quae res Boeckhium Corp. Inscr. II p. 98 movit, ut alteram formam, si recte eius verba interpretor, ex deperdito quodam Scymni opere derivatam censeret, prudentius sane quam Fabricius, qui ipsum illud *Ἑρμώνεια* Stephani ductu et indicio Periegetae nostro obtrusit invito. neque omittenda quae idem Stephanus

de Paro scripsit: *Πάρος, νῆσος, ἣν καὶ πόλιν Ἀρχίλοχος καλεῖ ἐν τοῖς ἐπῳδοῖς — ἔστι καὶ ἄλλη Πάρος νῆσος Λιβυρνῶν, ὥς φησι Σκύμνος ὁ Χῖος ἐν πρώτῳ περιηγήσεως.* eam vero insulam noster vs. 426 non *Πάρον*, sed aliorum scriptorum exemplo *Φάρον* appellat, quod minime probarem equidem si quis in *Πάρον* mutatum iret. multo autem gravius pro mea sententia testimonium habemus apud schol. Apollonii Rhod. IV, 284: *οὐδεὶς δὲ ἱστορεῖ διὰ τούτου (Ἴστρου) τοὺς Ἀργοναύτας εἰσπεπλευκέναι εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν, ἔξω Τιμαγήτου, ᾧ ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος. ὁ μὲν γὰρ Σκύμνος αὐτοὺς διὰ Ταναΐδος πεπλευκέναι ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν ἐληλυθέναι. καὶ παρεκβολεύεται, ὡς ἄρα ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἤπειρον οἱ Ἀργοναῦται ἐπὶ σαυρωτήρων ἐκόμισαν τὴν Ἀργώ, μέχρις οὗ ἐπὶ θάλασσαν παρεγένοντο.* de Tanai Periegesis nostra dixit vs. 668 et 875 sqq. locis a Peripli scriptore servatis, ubi quum nihil de Argonautis afferatur, tolli quidem hic

a scholiasta dissensus potest ita ut, quae nihil suo consilio conducere vidisset, consulto ab Anonymo omissa dicas. at precaria haec est excusatio neque satis factura iis qui ipsa Periegetae verba inspexerint, quibuscum quo pacto illud de Argonautis episodium conglutinari possit minime apparet. accedit quod ipsa illa, quae e Scymno attulit scholiastes, nisi primitivam orationis formam prorsus immutatam dicas, ita comparata sunt, ut quomodo numeris illigata fuerint vix intelligas, praesertim quum illud *ἐπὶ σαυρωτήρων* exquisitius dictum sit, quam quod a scholiasta demum invectum esse videatur: quam quidem suspicionem etiam augeri fatebitur, qui ista in scholiis Parisinis ita referri viderit: *Σκύμνος δὲ διὰ Ταναΐδος πεπλευκέναι φησὶν αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν ἀφικέσθαι. ἑλκύσαντες γάρ, φησίν, αὐτὴν (τὴν Ἀργὼ) εἰς τὴν ἤπειρον καὶ ἄραντες ἐπὶ σαυρωτήρων ἐκόμισαν μέχρι τῆς καθ᾽ ἡμᾶς θαλάττης.* quid multa? tenemus ipsissima Scymni verba, non sane e carmine ducta, sed e prosaico

opere petita. nec dissimilis eorum est ratio quae leguntur apud Apollonium Hist. mirab. cap. 15. *Σκύμνος* (cod. *Σκυτίνος*) *δὲ ὁ Χῖος τὴν Βρεταννικὴν νῆσον λέγει σταδίων εἶναι τετρακοσίων* (*τετρακισχιλίων*?) *τὸ περίμετρον. γίγνεσθαι δ' ἐν αὐτῇ τὰ γεννήματα ἀπύρηνα, οἷον τὰς ἐλαίας πυρῆνας μὴ ἔχειν, μηδὲ βότρυς γίγαρτον, μηδὲ τὰ ἐμφερῆ τούτοις.* quorum postrema quamquam, qui ludere volet, haud magno negotio ad trimetros revocare poterit, e. c. in hunc modum,

οἷον ἐλάας *) *πυρῆνας οὐκ ἔχειν λόγος,*
οὐδ' αὖ βότρυς γίγαρτον, οὐδὲ τἀμφερῆ
τούτοις — ·

tamen et violentior haec ratio esset et tum demum aliquam probabilitatis speciem habitura, si de metrica Scymniani operis forma aliunde certo constaret. denique corollarii loco addam quae servavit Herodianus Dict. solit. p. 19, 4. cuius verba adscribam, ut a Blochio et Dindorfio emendata sunt: *τό τ' Ἶς ἐπὶ ποταμοῦ*

*) Vid. Comic. Graec. vol. III p. 503.

κείμενον παρ' Ἡροδότῳ ἐκτεινόμενον ἔχει τὸ ῑ. οὕτω (i. e. *ἐπὶ ποταμοῦ κείμενον*) *καὶ Σκύμνος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας περίπλῳ »εὑρέθη ἔχεται Κελένδερις πόλις Σαμίων, καὶ ἱερὸν παρὰ τῇ πόλει Ἥρης* (cod. *νήρης*) *καὶ ἄλσος. Ἶς ποταμὸς παρὰ θάλασσαν ἔξεισιν.» ἔστιν Ἶς τῆς* (*καὶ τῆς?*) *Ἰταλίας, ὡς Πάρθαξ ἐν τῷ β' τῶν Ἰταλικῶν »ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς Ποσειδωνίαν ὁ Ἡρακλῆς· ἔστι δὲ ποταμὸς Ἶς καλούμενος μέγας.»* in his quae Scymno tribuuntur verba, manifestis solutae orationis vestigiis impressa, nullis unquam machinis efficies ut ad tolerabilem metri speciem revocentur; et tamen trimetris ista includere praeter Cramerum in Description of Asia min. vol. II p. 327 instituit Letronnus, quorum conatus noli quaerere quam infeliciter cesserint, Sardi venales, alius alio nequior! at corruptae voci *εὑρέθη* quid faciam non habeo, quae mihi quidem olim eo usque molesta fuit, ut eam pro parte loci Scymniani haberem, *ἔχεται* autem in *Ἑκαταῖος* mutandum existimarem, cuius coniecturae fidem mihi facere vi-

debatur ionicum Ἥρης. at quid impedit quominuus Scymnum ionice scripsisse existimemus? ita respondit mihi consultus de Herodianeis Herodiani futurus editor, Lehrsius, simul ex hoc ipso loco se de diversitate Scymni et scriptoris Periegeseos coniecturam cepisse adiiciens. qui quod de dialecto Scymniani operis coniicit, id erunt fortasse qui usu vocis σαυρωτήρ (p. XVIII), mihi quidem nisi apud Homerum et Herodotum nusquam lectae, confirmari putent. *ΕΥΡΕΘΗ* autem ex *ΕΥΡΟΝ* corruptum videri potest, ut Herodianus scripserit: *οὕτω καὶ [παρὰ] Σκύμνῳ ἐν τῷ τῆς Ἀσίας περίπλῳ εὗρον.* nisi malis quod simplicissimum est, *οὕτω καὶ Σκύμνος — εὗρεν,* quod quin recte ita dici possit non dubitandum videtur. *εἴρηκεν* autem, quod Cramerus, vel *εὐρόθεν,* quod Letronnus coniecit, reiiculum est.

Effecisse mihi videor quod volebam, Scymnum, incertae aetatis geographum, auctorem extitisse periegeseos prosa oratione conscriptae; metrici autem operis, cuius satis magnam

partem adhuc superstitem habemus, quis auctor fuerit, latet aeternumque latebit, nisi certior alicunde lux affulserit. interim Scymni nomen retinendum putavi, utpote longo duorum saeculorum usu receptum; nam in his quoque rebus aliquid consuetudini tribuendum est.

Scrib. Berolini Idibus Martiis
a. MDCCCXLVI.

COMMENTATIO CRITICA

IN

SCYMNI CHII PERIEGESIN.

COMMENTATIO CRITICA
IN
SCYMNI CHII PERIEGESIN.

Postquam primis prooemii versibus scriptor perspicuitatem et breviloquentiam cum suavitate coniunctam in primariis comicae dictionis virtutibus commemoravit, inde a versu quinto haec infert:

Διὸ δὴ δοκιμάσας τὸ πιθανὸν τῆς λέξεως
σοί τε διὰ ταύτης ἐντυχεῖν ἐσπούδασα
καὶ διαλεγῆναι βραχέα, τό τε συνηγμένον
ἐκ περιγραφῶν ὠφέλιμον ἀναδοῦναι. τὸ δὲ
σύνταγμα κοινὴν πᾶσιν εὐχαριστίαν
διὰ σὲ παρέξει τοῖς θέλουσι μανθάνειν.

In his quum alia obscura sunt, tum maxime illud *ἐκ περιγραφῶν*, pro quo codex habet *ἐκ περιγράφως*. Porro *τὸ συνηγμένον* necessario substantivum sibi poscit; denique *εὐχαριστίαν παρέχειν* non potest significare quod interpretes volunt

rem gratam facere. Ac scripsit ita demum Palatini apographi auctor; in codice enim est *πᾶσι τὴν εὐχαριστείαν.* idem versu sequente habet *παρέξων.* His adiutus nescio an ita haec refingenda sint:

τό τε συνηγμένον
εὐπεριγράφως ὠφέλιμον ἀναδοῦναι τόδε
σύνταγμα, κοινὴν πᾶσι τὴν εὐχρηστίαν
διὰ σὲ παρέξων τοῖς θέλουσι μανθάνειν.

Verbis *σύνταγμα εὐπεριγράφως συνηγμένον* commode indicatur quod dicere voluit poeta, *scriptio ad modicum ambitum composita,* nisi quod subdubitari potest, an participio, *εὖ περιγράφων,* scriptor usus sit et postremo versu praestet *παρέξον.*

Vs. 43 — 46.

Ἔχει γὰρ ἐπιτρέχουσαν ἐν ἑαυτῇ χάριν
ὅταν ἱστορίαν ἡ λέξις ἐμμέτρως πλέκῃ.
ἐκεῖνος οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων
εἰς βασιλέως ἀπέθετο φιλαδέλφου χάριν.

Ita vs. 44 Fabricius edidit ad mentem Letronni, cuius haec verba sunt „le manuscrit porte *ὅταν ἱστορία καὶ λέξις ἔμμετρος πλέκῃ*; ce qui n'offre pas de construction. La correction *ἱστορίαν* est indispensable .... si l'on n'aime mieux *ὅταν ἱστο-*

ρίαν ἡ λέξις ἐμμέτρως πλέκῃ.“ Accidit Letronno ceterisque Periegesios editoribus quod passim philologis accidere videas, ut, dum maioribus attendunt animum, saepe ne ea quidem cernant quae ante pedes posita sunt. Nihil in codicis lectione est quod non rectissime dictum sit, modo *πλεκῇ* scribatur pro *πλέκῃ*. Simile quid in sequenti versu Letronno usu venit, in quo quum codex habeat *ἐκεῖνος μὲν οὖν*, ille *ἐκεῖνος οὖν* quam, quod facillimum erat, *κεῖνος μὲν οὖν* scribere maluit; neque eam formam ab usu scriptoris nostri alienam esse docet vs. 652 *κατὰ τοὺς λεγομένους κεῖσε Νηρῄδων χορούς*.

Vs. 50 sq.

Ἐγὼ δ' ἀκούων διότι τῶν μὲν βασιλέων
μόνος βασιλικὴν χρηστότητα προσφέρεις.

Non credo hic recte dictum esse *τῶν μὲν βασιλέων*, quibus verbis non video quid aliud opponi possit quam e. c. *τῶν δὲ ἰδιωτῶν οὔ*. Id vero quum ineptum sit, apertum esse arbitror Scymnum scripsisse *τῶν νῦν βασιλέων*.

Vs. 61 — 63.

Οὗ δὴ σχεδὸν μάλιστα καὶ πεπεισμένος

κατὰ λόγον ἥκω πρὸς σέ· κοινὴν γὰρ σχεδόν
τοῖς φιλομαθοῦσιν ἀναδέδειχας ἑστίαν.

Horum versuum primo propter *πείθεσθαι* cum secundo casu coniunctum uti poterant interpretes Herodoti I, 126. Sequentia etsi ut nunc scripta sunt nihil habent in quo iure offendas, dubito tamen an aliter poeta scripserit; in codice enim illa hoc ordine perscripta sunt: *πρὸς σε κατὰ λόγον ἥκω.* Eum ordinem primus immutavit scriba apographi Palatini, quod num recte factum sit propterea dubitandum videtur, quod in codice, si totorum versuum et particularum *δέ* et *τέ* traiectiones excipias, ne unum quidem transpositorum verborum exemplum reperias. nec de nihilo est quod *σε* accentu caret, id quod observante Millero in hoc quidem codice certum est corruptelae indicium. His si addideris verba *πρὸς σὲ* haud dubie aptius in initio quam in fine poni, non male forsan coniecisse videbor:

πρὸς σὴν κατὰ λόγον ἧκα (κοινὴν γὰρ σχεδόν
τοῖς φιλομαθοῦσιν ἀναδέδειχας) ἑστίαν.

Perfectum *ἧκα*, de quo Lobeckium ad Phrynichum p. 744 attulisse sufficiat, a Scymni usu non magis alienum videri debet quam hellenistica forma *ἔσχοσαν* qua usus est vs. 695.

Vs. 78.

Τίνες ἔκτισαν, κατὰ τίνας ᾤκισαν χρόνους.
Non debebat recipi e Boissonadi coniectura *ᾤκισαν*, pro quo codex recte habet *ᾤκησαν*, i. e. sedes novas occuparunt. In sequentibus operis sui ambitum et argumentum describens inter alia his utitur verbis vs. 90 sq.

ἁπλῶς θ' ἁπάντων ὁρικῶς διέξοδον,
καὶ τὴν ὅλην περίοδον ἐν ὀλίγοις στίχοις.

Ita enim in codice scriptum est. Letronnus autem et Fabricius *χὡρικῶς* i. e. *καὶ ὁρικῶς* scripsere de coniectura eius qui apographum curavit Palatinum. Verum adverbio nullus hic locus est. Mihi aliquando *χωρίων* scribendum videbatur; nunc malim fere:

ἁπλῶς θ' ἁπάντων ὅρια καὶ διέξοδον.

Fateor tamen ne hoc quidem satisfacere. Ac sunt etiam alia quae expedire frustra allaboravi, e. c. qui mox sequitur vs. 105 *ἕξει διαδόχους ἐπιμελεῖς εἰς τὸν βίον*, quibus verbis quae sententia subiecta sit doctiores viderint.

Vs. 116.

Ἐν πέντε βιβλίοις Χαλκιδεῖ Διονυσίῳ.
Scribendum, ut codex habet, *βίβλοις*. Corripi

quidem potest syllaba ante *βλ* et *γλ*, sed ea lege, ne quae sequitur syllaba brevis sit. Itaque nihil offensionis habet quod vs. 265 legitur *ἣν τὸ πρότερον μὲν ἑτερόγλωσσα βάρβαρα*, vel vs. 277 *κτίζουσι Νάξον οἱ Μεγαρεῖς δὲ τὴν Ὕβλαν*. Eodem pertinet hoc Sopatri apud Athenaeum IV p. 175 c. *τοῦ Σιδωνίου νάβλα*, inuria tentatum a criticis, et Menandri fr. inc. 474 *ἢ πολλὰ φαύλως περιβεβλῆσθαι πράγματα*, itemque alia in Histor. Com. Graec. p. 295 apposita. Sequente versu *Καλλατιανῷ* scribendum pro *Καλατιανῷ*, et vs. 118 *καὶ τῷ Σικελῷ Κλέωνι*, non autem *καὶ Σικελικῷ*. Codex *καὶ τῷ Σικελικῷ*.

Vs. 129 sq.

Ὡς ἂν θεατὴς οὐ μόνον τῆς Ἑλλάδος
ἢ κατὰ Σικελίαν κειμένων πολισμάτων.

Altero versu in codice habetur *ἢ τῶν κατὰ Σικελίαν*, quo quum numeros corrumpi vidisset Letronnus, Boissonadi coniecturam articulum delentis recipiendam duxit, non videns ea correctione vitium orationi inferri grammaticum. Quid scripserit Scymnus non dubium est quin ultro viri docti intellexissent, nisi et praecedentia et quae versibus supra positis inferuntur neglexis-

sent. Alia enim aliis scriptoribus se debere dicit; esse vero etiam quae suopte studio indagagaverit et suis ipse introspexerit oculis, ut qui non Graeciam tantum et Siciliam obierit, sed etiam vicinas Adriatico mari terras, item Tyrrheniam *καὶ τοὺς Σικελικοὺς καὶ πρὸς ἑσπέραν ὅρους*. Ex his intelligitur ineptam esse in iis quos adscripsi versibus memoriam Siciliae, Scymnum autem scripsisse:

ἢ τῶν κατ' Ἀσίαν κειμένων πολισμάτων.

Hoc enim ab eo, qui cum maxime in Bithynia versaretur, iure expectari poterat.

Vs. 159 — 61.

Ταύτῃ σύνεγγυς δ' ἐστὶ πόλις λαβοῦσα τὴν
Τυρίων παλαιῶν ἐμπόρων ἀποικίαν,
Γάδειρ', ὅπου μέγιστα —

Horum versuum primus in secunda dipodia caesura frangitur trochaica, cuius quotquot in nostro carmine exempla reperiuntur, aut editorum vitio illata sunt (ut vs. 194 *Ἴστρον τε καθηκόντων*, 687 *Δάρδανον δὲ λιπόντα*, 709 *ἔπειτα πόλεις*, 743 *Αἶμος δὲ μέγιστον*, 806 *εἶναι δὲ γεωργούς*, 809 *ἔρημον ὑπάρχειν*, 889 *κτίσις δὲ τυράννων*, 941 *εἶτ' ἔστι Σινώπη*), aut alias ob causas cor-

ruptelae suspicionem movent, velut 93 ἅμα δ' ὠφέλειαν ἀποίσετ' εὔχρηστον μαθών, ubi reponenda quae unice proba est forma ὠφελίαν, et 865 τοῖς Βοσπόρου βασίλειον ἐπωνομασμένον, qui versus nisi gravius vitium traxit, ita corrigendus est ut ὠνομασμένον scribatur. De vs. 470 ἑξῆς διέξιμεν δὲ πάλιν τὴν Ἑλλάδα, suo loco dictum est. Restant vss. 286 et 319 ἔσχεν ἀποικίαν, 363 οἰκοῦσιν Ἰάπυγες et 481 καλοῦσιν ἀποίκους, quos verbo attigisse sufficit. Sed redeo ad eos de quibus dicere institui versus, quos quum codex ita scriptos exhibeat: ταύτης σύνεγγυς δ' ἐστὶ πόλις λαβοῦσα Τυρίων ἐμπόρων ἀποικίαν, Letronnus de Scaligeri coniectura παλαιῶν, de sua autem τὴν supplendum putavit, multo, ut mihi quidem videtur, consultius facturus, si ita locum exhibuisset:

ταύτης σύνεγγυς δ' ἐστὶν [ἐπιφανὴς] πόλις,
λαβοῦσα Τυρίων ἐμπόρων ἀποικίαν —

Hoc enim epitheto fere ornat Scymnus loca insigniora, ut vs. 340 Σύβαρις Ἀχαιῶν ἐπιφανὴς ἀποικία, 518 Κόρινθον οἰκίσαντες ἐπιφανῆ πόλιν, 625 ἡ Πέλλα καὶ Βέροια δ' ἐπιφανέσταται, 971 λουτρὸν ἐπιφανέστατον. Hinc non dubium videri potest, quin vs. 163 ἡ λεγομένη Ταρτησ-

σὸς ἐμφανὴς πόλις, ad eandem rationem refingendus sit.

Vs. 174 — 76.

Ἰνδοὶ μὲν οὖν μεταξὺ θερινῶν ἀνατολῶν
καὶ χειμερινῶν οἰκοῦσι, Κελτοὶ δ᾽ ἀνάπαλιν
ἀπὸ τῆς ἰσημερινῆς τε δύσεως, ὡς λόγος.

Haec postrema ita ut supra adscripsi edidit Hoeschelius, quem ceteri sequuti sunt omnes; in codice ita habentur *ἀπὸ ἰσημερινῆς στε δύσεως ὡς λόγος.* Ea autem non recte emendata esse pluribus argumentis intelligitur: primum enim articulus contra nostri quidem scriptoris usum illatus est, tum particula *τέ* post *ἰσημερινῆς* non habet quo referatur, denique ipsa vacillat sententia; nam quum accurate ambitus locorum, quae Celtae incolerent, indicandus esset, non sane in universum eos *ἀπὸ χειμερινῆς δύσεως, ab aequinoctiali occasu,* habitare dici potuit. His incommodis haec medetur emendatio:

ὑπ᾽ ἰσημερινῆς [θερινῆ]ς τε δύσεως, ὡς λόγος.

At praeterea haereo in *ἰσημερινῆς.* Quum enim Celtae e diametro oppositi sint Indis, Indi autem inter hibernum et aestivum ortum ponantur, necessario, nisi inter Aethiopes et Celtas vacuum locum relictum volumus, Celtae inter hibernum

et aestivum occasum habitare dicendi erant, unde consequens est scribendum esse:

ὑπὸ χειμερινῆς θερινῆς τε δύσεως, ὡς λόγος.

Atque hanc rationem plane confirmat quem in tota hac disputatione presse sequitur Scymnus, Ephorus apud Cosmam Indicopl. ed. Montef. p. 148 (Marx. fr. 38) ubi haec habes: *οἱ μὲν γὰρ Ἰνδοί εἰσι μεταξὺ θερινῶν καὶ χειμερινῶν ἀνατολῶν, Κελτοὶ δὲ τὴν ὑπὸ θερινῶν μέχρι χειμερινῶν δυσμῶν χώραν κατέχουσι. καὶ τοῦτο μὲν ἴσον ἐστὶν ἐκείνῳ τῷ διαστήματι καὶ μάλιστά πως ἀντικείμενον.* Sed adscribam etiam sequentia: *ἡ δὲ τῶν Σκυθῶν κατοίκησις τοῦ μὲν ἡλίου τῆς περιφορᾶς τὸν διαλείποντα κατέχει τόπον, ἀντίκειται δὲ πρὸς τὸ τῶν Αἰθιόπων ἔθνος, ὃ δοκεῖ παρατείνειν ἀπὸ ἀνατολῶν τῶν χειμερινῶν μέχρι δυσμῶν τῶν βραχυτάτων.* Adde Strabon. I p. 34 *δοκεῖ γάρ, φησίν* (Ephorus), *τὸ τῶν Αἰθιόπων ἔθνος παρατείνειν ἀπ' ἀνατολῶν χειμερινῶν μέχρι δυσμῶν* (i. e. *δυσμῶν χειμερινῶν*), *ἡ Σκυθία δ' ἀντίκειται τούτῳ.* In sequentibus Scymnus, postquam quattuor primarias gentes, Indos Aethiopes Celtas et Scythas, incolentium numero et multitudine pares esse dixit, vs. 179 ita pergit:

ἡ δ' Αἰθιόπων πλείστη 'στὶ χώρα καὶ Σκυθῶν
ἐρημίαν ἔχουσα πλείστην, διὰ τὸ καὶ
τὰ μὲν ἔμπυρ' εἶναι μᾶλλον αὐτῶν τὰ δ' ἔνυγρα.

Quorum versuum primo *πλείστη 'στί* apographi Palatini scriptura est, quum codex habeat *πλεῖον ἐστί.* Id quo modo emendandum sit docet Ephorus apud Cosmam l. l. *ἔστιν μὲν οὖν οὐκ ἴσον ἕκαστον τῶν μερῶν· ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν Σκυθῶν καὶ τῶν Αἰθιόπων μεῖζον, τὸ δὲ τῶν 'Ινδῶν καὶ τῶν Κελτῶν ἔλαττον, καὶ παραπλήσιον ἑκάτερον ἀλλήλοις ἔχει τοῦ τόπου τὸ μέγεθος.* Adde Strabonem I p. 59 *προστίθησι δὲ* (Ephorus) *ὅτι μείζων ἡ Αἰθιοπία καὶ* (ita Marxius pro *ἢ*) *ἡ Σκυθία.* Itaque scribendum videtur paullo duriore quidem et parum eleganti, a Scymni autem usu non aliena verborum iunctura:

ἡ δ' Αἰθιόπων πλέον' ἐστὶ χώραν καὶ Σκυθῶν
ἐρημίαν δ' ἔχουσα πλείστην —

i. e. *ἡ δ' Αἰθιόπων καὶ Σκυθῶν πλέονα χώραν ἔχει, ἐρημίαν δὲ πλείστην.* Versu tertio propter *ἔμπυρα* malim *ἔνυδρα* scribi quam *ἔνυγρα.*

Vs. 182 — 184.

Χρῶνται δὲ Κελτοὶ τοῖς ἔθεσιν ἑλληνικοῖς,

ἔχοντες οἰκειότατα πρὸς τὴν Ἑλλάδα
καὶ τὰς ὑποδοχὰς τῶν ἐπιξενουμένων.

In his quod vs. 182 legitur *ἑλληνικοῖς* reponendum esse vidit Hoeschelius, contra quem Letronnus haec annotavit „un Grec, connaissant sa langue, aurait dit *τοῖς ἑλληνικοῖς ἔθεσι,* ou *ἔθεσι τοῖς ἑλληνικοῖς,* ou *ἑλληνικοῖς τοῖς ἔθεσι,* ou enfin *τοῖς ἔθεσι τοῖς ἑλληνικοῖς,* mais difficilement *τοῖς ἔθεσιν ἑλληνικοῖς.* Il faudrait donc, par une légère transposition, lire le vers ainsi: *χρῶνται δὲ Κελτοὶ ἔθεσι τοῖς ἑλληνικοῖς* *), si notre manuscrit ne donnait *ἑλληνικῶς,* qui mérite toute préférence.“ Ego vero quid sit *moribus graece uti* adeo non intelligo, ut Hoeschelii emendationem lubens amplectar; neque erat quod de soloecismo vereretur vir cl. Rectissime enim dicitur *τοῖς ἔθεσιν χρῆσθαι ἑλληνικοῖς,* in quo adiectivum praedicati loco positum. Neque hoc dicere voluit Scymnus, graecis uti moribus Celtas, sed mores suos ita conformare, ut quandam cum graecis moribus similitudinem habeant. Melius facturus erat Letronnus, si tertio eorum, quos adscripsi, versuum emendatricem manum adhibuisset, in

*) Id vero est *τὴν νόσον μείζω ποιεῖν.*

quo quum accusativus plane non habeat unde pendeat, apertum est scribendum fuisse *διὰ τὰς ὑποδοχάς*.

Vs. 190 — 94.

Οἰκοῦσι τῆς στήλης δὲ τοὺς ἐγγὺς τόπους
Κελτῶν ὅσοι λήγουσιν ὄντες ἔσχατοι
Ἐνετοί τε καὶ τῶν ἐντὸς εἰς τὸν Ἀδρίαν
Ἴστρον τε καθηκόντων· λέγουσι δ' αὐτόθεν
τὸν Ἴστρον ἀρχὴν λαμβάνειν τοῦ ῥεύματος.

De columnis, quarum alteram hoc loco commemorat scriptor, ita disputavit Letronnus ut sufficiat; minus de reliquis adsentior. Prorsus enim alieni sunt a Scymni arte quos versu quarto restituit numeros inserenda contra codicis fidem particula *τέ*, qua de re supra dictum est ad vs. 158. Quamquam hoc quidem incommodum evitare potuisset omittenda quam intulit particula, sed ita, ut *Ἀδρίας* adiectivi locum obtineat, et *ὁ Ἀδρίας Ἴστρος* coniungantur. Scymnum enim eorum sententiam sequutum esse, qui Istrum in duo flumina disiungi existimarent, quorum alterum in sinum Adriaticum, alterum in Pontum Euxinum exiret, ex vs. 664 intelligitur: *τὴν ὑπεράνω χώραν δὲ μέχρι τοῦ Ποντικοῦ Ἴστρου παρεκτείνουσι*

Θρᾷκες νεμόμενοι, quibus verbis manifesto *ὁ Ποντικὸς Ἴστρος* opponitur *τῷ Ἀδριατικῷ*. Cfr. ad vs. 776. Enimvero alia quoque locus difficultate premitur; quid enim causae esse dicamus, quod tertiam gentem, quam boreali columnae vicinam dicit scriptor, inutili verborum circumscriptione ex longinquo ostendere quam suo nomine appellare maluerit? Itaque non Istrum, sed Istros commemoratos arbitror; eoque etiam codex ducit, in quo *Ἴστρῳ* scriptum est. Legendum igitur *Ἴστρων καθηκόντων*. Istri autem Venetis contermini. Scylax Per. 20 *μετὰ δὲ τοὺς Ἐνετούς εἰσιν ἔθνος Ἴστροι καὶ ποταμὸς Ἴστρος*. Eosdem memorat Stephanus Byzant. s. v. *Ἴστροι*: *ἔθνος ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ, Ἑκαταῖος*. Denique ipse Scymnus vs. 391 *Ἐνετῶν ἔχονται Θρᾷκες Ἴστροι λεγόμενοι*, et quem Scymnus expressit Apollodorus apud Stephanum Byzantium s. v. *Ὑλλεῖς* p. 289, 18.

ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὕλλους Λιβυρνοὶ καί τινες
Ἴστροι λεγόμενοι Θρᾷκες.

Ceterum *ἐντὸς* non cum *τῶν* coniungendum, ut visum est Letronno, sed cum sequentibus *εἰς τὸν Ἀδρίαν*, genitivi autem pendent ab *ἔσχατοι*, quod ex superioribus assumendum.

Vs. 236 — 40.

Μετὰ δὲ Λατίνους ἐστὶν ἐν Ὀπικοῖς πόλις
τῆς λεγομένης λίμνης Ἀόρνου πλησίον,
Κύμη, πρότερον ἣν Χαλκιδεῖς συνῴκισαν,
εἶτ' Αἰολεῖς· μάλιστά τ' εὐανδρουμένη
κατὰ τὴν Ἀσίαν Κύμη 'στὶ κειμένη πόλις.

Postrema de Cuma Aeolica quo consilio addiderit scriptor, paullo melius intelligetur si scripseris: *μάλιστα δ' εὔανδρος μὲν ἡ κατὰ τὴν Ἀσίαν Κύμη 'στὶ κειμένη πόλις.* Cum his versibus autem nescio an coniungi debeant quae post vs. 251 leguntur nequaquam suo loco posita:

ἐκ τῆς δὲ Κύμης τῆς πρὸς Ἀόρνῳ κειμένης
κτίσιν κατὰ χρησμὸν ἔλαβεν ἡ Νεάπολις.

Consentaneum enim erat Neapolin proximo loco memorari post Cumas, non autem, ut nunc fit, post Veliam. At longe aliam viam ingressus est Letronnus, qui ipsa illa, de quibus dicere institui, verba *μάλιστα — πόλις*, post ea quae vs. 249 leguntur *οἱ Φωκαεῖς* detrusit, quae autem istic leguntur, *οὗ Κερβέριόν τι δείκνυται — ἐπανάγοντ' Ὀδυσσέα*, post *εἶτ' Αἰολεῖς* vs. 239 retraxit: cuius transpositionis hanc maxime causam habuit, quod infernum oraculum a scriptore nostro vs. 249 sqq. memoratum non recte ponatur

in vicinia Veliae, recte autem transferatur Cumas in viciniam lacus Averni. Verissime haec monuit vir cl. At transpositio istorum versuum, quum per errorem, quo integri saepe versus loco suo moti sunt, facta esse non possit, difficillimum habet explicatum, nec quo consilio instituta fuerit ullo pacto potest intelligi. Ferendam tamen putarem et casu factam dicerem, si tamen ita dicendi legibus aliquo modo consultum esset. At vide mihi infantiam scriptoris in hunc modum balbutientis: *in finibus Oenotrorum sita est Posidonia Sybaritarum et Velia Phocaeensium colonia, et frequentissima Asiaticarum civitatum est Cuma; ab illis autem quae ad Avernum sitae sunt Cumis originem ducit Neapolis.* Nisi igitur probabilior emendandi ratio reperta fuerit, praestabit opinor suum auctori errorem relinquere. Cfr. ad vs. 551.

Vs. 265 sq.

Ἦν τὸ πρότερον μὲν ἑτερόγλωσσα βάρβαρα
λέγουσι πλήθη κατενεμῆσθ' Ἰβηρικά.

Altero versu *κατενεμῆσθ'* e Letronni coniectura editum est, quum codex habeat *κατενέμεσθ'*, quod in apographo Palatino *κατανέμεσθ'* scriptum. Im-

probavit hoc Letronnus, Scymni usum post *λέγουσι* praeteritum postulare dicens; hoc quidem falso, ut docet vs. 347 *λέγεται γὰρ αὐτοὺς μήτε τοῖς νόμοις — τἀκόλουθα συντελεῖν*, vs. 259 *Ἡλιδος δ' ὑπάρχειν (λέγουσιν) Ὄξυλον ἡγεμόνα*, vs. 681 *πρότερον γὰρ εἶναί φασιν ἐν ταύτῃ τινὲς τοὺς Τρῶας.* Illam perfecti formam autem perquam incertae fidei esse docuisse mihi videor ad Fragm. Com. Graec. vol. III p. 112, ubi etiam Hesychium commemorare debebam: *Ἐγύμνασμαι, ἐγυμνήτευσα*, quod ex *ἐγυμνασάμην* corruptum esse addita interpretatio indicare videtur.

Vs. 283 — 86.

Μετὰ ταῦτα δ' ἀπὸ Νάξου Λεοντῖνοί τε καὶ
ἡ τὴν θέσιν τ' ἔχουσα Ῥηγίου πέραν,
ἐπὶ τοῦ δὲ πορθμοῦ κειμένη τῆς Σικελίας,
Ζάγκλη —

Sic ista edita sunt e Cluveri sententia, in codice autem ita leguntur: *Νάξου Λεοντὴ ἡ τὴν θέσιν τ' ἔχουσα.* Quae non recte emendata esse ostendit quae versu sequente post *θέσιν* legitur particula *τέ.* Id qui intellexit Krebsius (Lectt. Diodor. p. 205) scribendum putavit *ἡ τὴν θέσιν μὲν ἔχουσα*, quod recepit Fabricius. Sed ea parum

probabilis est emendandi ratio, multoque mihi credibilius videtur primum versum ita restituendum esse:

μετὰ ταῦτα δ' ἀπὸ Νάξου Λεοντῖνοι πόλις,

sive malis *Λεοντίνων πόλις*. Ita servari potest sequente versu scriptura codicis. Praeterea versu tertio scribendum suspiceris *ἐπίταδε πορθμοῦ*. Codex *ἐπὶ τοῦδε*, Letronnus *ἐπὶ τοῦ δέ*, qui ipsum illud *ἐπίταδε* recte restituit vs. 672. *τῆς Σικελίας* autem, cui *τοῦ Σικελικοῦ* substituit apographum Palatinum, non cum *πορθμοῦ* coniungendum, sed eodem modo dictum est ut e. c. apud Thucyd. I, 47 *κεῖται τῆς Θεσπρωτίας ἐν τῇ Ἐλαιάτιδι*, vel apud Sophocl. Electr. 800 *ἐσχάτης ὁρῶ πυρᾶς νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον*.

Vs. 287 — 89.

Πάλιν δ' ἀπὸ τούτων δύο πόλεις Εὔβοια καί
Μύλαι κατῳκίσθησαν ἐπικαλούμεναι,
εἶθ' Ἱμέρα καὶ Ταυρομένιον ἐχομένη.

Ἐχομένη, finitima? cui tandem finitima? an Himerae? ea vero longo a Tauromenio distat intervallo; an Zanclae, Catanae, Callipoli? ne id quidem recte diceretur. Scribendum igitur:

εἶθ' Ἱμέρα καὶ Ταυρομένιον λεγομένη.

Enumeratis quae graecae originis essent urbes Siciliae, vs. 297 ita pergit:

αὖται μόνον εἰσὶν αἱ πόλεις Ἑλληνίδες,
τὰ δὲ λοιπὰ βάρβαρ' ἐστὶ τῶν πολισμάτων.

Vix aptum hoc loco *μόνον*, quod ex *μέν* corruptum videtur, nisi praestat *αὖται μὲν οὖν εἰσ' αἱ πόλεις*.

Vs. 333 — 36.

Οἱ Παρθενίαι ταύτην γὰρ ἔκτισαν πόλιν
εὔκαιρον, ὀχυράν, φυσικὸν εὐτύχημά τι·
συναγομένη γὰρ λιμέσιν ἐπ' ἴσον δυσὶν
πάσῃ σκεπηνὴν νηὶ καταγωγὴν ἔχει.

De Tarento haec scripsit Scymnus, cuius opportunum situm praedicat; duobus enim portubus quasi constricta tutissimum navibus praebet appulsum. Plana haec essent et perspicua, nisi magnam dubitandi materiam praeberent verba et sensui et metro inimica *ἐπ' ἴσον*, quibus plaudente Letronno Gailius ita mederi conatus est, ut *ἐπ' ἰσθμὸν* a poeta scriptum arbitraretur, idque praeter Letronnum in verborum ordinem recepit Fabricius. Sane ita sententiae utcunque satisfactum est; utcunque, inquam. Nam si quis paullo accuratius locorum situm investiget, non in isthmo,

sed in peninsula ultra isthmum proiecta Tarentum situm fuisse intelliget. Docet hoc satis aperte Strabo VI, p. 278: *ἐνταῦθα λιμήν ἐστι μέγιστος καὶ κάλλιστος γεφύρᾳ κλειόμενος μεγάλῃ, σταδίων δ' ἐστὶν ἑκατὸν τὴν περίμετρον. ἐκ δὲ τοῦ πρὸς τὸν μυχὸν μέρους ἰσθμὸν ποιεῖ πρὸς τὴν ἔξω θάλατταν, ὥστ' ἐπὶ χερρονήσῳ κεῖσθαι τὴν πόλιν, καὶ τὰ πλοῖα ὑπερνεωλκεῖσθαι ῥᾳδίως ἑκατέρωθεν, ταπεινοῦ ὄντος τοῦ αὐχένος. ταπεινὸν δὲ καὶ τὸ τῆς πόλεως ἔδαφος, μικρὸν δ' ὅμως ἐπῆρται πρὸς τὴν ἀκρόπολιν.* Ex his, quae non sine fructu cum descriptione Procopii Bell. Goth. III, 23 comparabuntur, apertum esse arbitror, non satis recte in isthmum urbem *συνάγεσθαι* dici. Sed aliud etiam intervenit incommodum: pervellem enim viri doctissimi indicassent, quibus legibus numeros versus, prout ipse eum effinxerunt, metiri voluerint. Omnibus igitur accurate pensitatis, credo equidem Scymnum ista in hunc modum scripsisse:

συναγομένη γὰρ λιμέσιν ἐπὶ νῆσον δυσίν —

Ac ne quis insulam dici miretur, ubi peninsulam memorari exspectes, Graeci quicquid terrarum longo tractu in mare proiectum esset *νῆσον* appellabant, cuius usus immemores fuerunt interpretes

Stephani Byz. v. *Βουθρωτός, νῆσος περὶ Κέρκυραν*, ubi nunc *χερρόνησος* editur contra librorum fidem. Idem s. v. *Τέρινα· πόλις Ἰταλίας . . . τινὲς δὲ νῆσον αὐτὴν ἔφασαν.* Idem s. v. *Φάσηλις: πόλις Παμφυλίας . . . Ἡρῳδιανὸς δὲ μόνος νῆσόν φησι.* Cfr. Procopius Bell. Goth. I, 11. Itaque Tarenti simillimus situs fuit ei quem Amastris, Paphlagoniae urbis, fuisse testatur Strabo XII p. 544 *ἵδρυται δὲ ἐπὶ χερρονήσου λιμένας ἔχουσα τοῦ ἰσθμοῦ ἑκατέρωθεν.* Praeterea in Scymni loco nonnihil dubitationis afferunt quae secundo versu leguntur verba *φυσικὸν εὐτύχημά τι*, quae quum parum apte dicta videantur, fortasse non male ita corrigi possunt ut scribatur *φυσικὸν ὂν τείχισμά τι.*

Vs. 353.

Ἀδρόμισθον οὖν Διὶ γυμνικόν τιν' ἐπετέλουν. Sybaritas dicit qui, quum Eliacorum Olympiorum solennitatem abolere vellent, largis praemiis propositis quidquid esset clarorum in Graecia athletarum ad se traducere conati sunt. Eandem rem narrat Heraclides apud Athen. XII p. 522 a. *οἱ καὶ τὸν τῶν Ὀλυμπίων τὸν* (leg. *τῶν*) *πάνυ ἀγῶνα ἀμαυρῶσαι ἐθελήσαντες· καθ' ὃν γὰρ ἄγε-*

ται καιρὸν ἐπιτηρήσαντες, ἄθλων ὑπερβολῇ ὡς αὐτοὺς καλεῖν ἐπεχείρουν τοὺς ἀθλητάς. Ipsa verba autem scriptoris nostri corruptissima sunt siquidem *οὖν*, quod hoc loco ferri prorsus non potest, ex Boissonadi coniectura illatum est, codex autem ista sic scripta exhibet: *ἀδρόμισθον δι' ἐγυμνικόν τιν' ἐπετέλουν*, in quo *Διὶ* latere vidit Letronnus, simul recte improbans Salmasii coniecturam *ἀδρομίσθιον δὴ γυμνικόν*. *Ἀδρομίσθιος* enim pessime formatum adiectivum est. Praeterea vix omitti potuit *ἀγῶνα* vel *ἆθλον*, quod ipsum vide ne post *ἀδρόμισθον* exciderit; *Διὶ* autem fortasse ex interpolatione natum est. Certe nihil desideraretur, si versum Scymnus ita scripsisset: *ἀδρόμισθον ἆθλον γυμνικόν τιν' ἐπετέλουν.*

Vs. 361 — 66.

Μετὰ τὴν Ἰταλίαν εὐθὺς Ἰόνιος πόρος
κεῖται· καθήκοντες δὲ πρὸς τὴν εἰσβολὴν
οἰκοῦσ' Ἰάπυγες, μεθ' οὓς Οἰνώτριοι
Βρεντέσιον ἐπίνειόν τε τῶν μεσαιγέων.
πέραν δὲ τούτων ἔστ' ὄρη Κεραύνια.
μεσαίτατον δ' οἰκοῦσιν Ὀμβρικοὶ τόπον.

Ita fere haec edita leguntur apud Letronnum, quem mirum est vs. 364 accquievisse in Hoe-

schelii emendatione *μεσαιγέων*, pro quo codex habet *μεσαιγειίων*. Nam ut de insolentia formae nullo exemplo comprobatae taceam, quid tandem hoc est quod Brundisium mediterraneorum hominum portus dicitur? id quod prorsus absonum est omnisque rationis expers. Minus etiam intelligas quae ultimi versus sit sententia, in quo Umbri *μεσαίτατον οἰκεῖν* dicuntur *τόπον*. An mediam superi littoris partem intelligi voluit? atqui id disertim addi debebat. Edidit autem ita Letronnus ad mentem Boissonadi; nam codex *τόπον* prorsus ignorat, pro *μεσαίτατον* autem, quae nescio cuius coniectura est, *μεσσαιγίων* scriptum habet. Nec felicius Boissonado in hoc versu tractando versati sunt Scaliger qui *λεῴ*, vel Salmasius qui *πέδον*, vel Grotefendus qui *πάλιν* post *'Ομβρικοί* inseri voluerunt. Mihi non dubium est quin utroque versu Messapii nominari debuerint, poetae verba autem in hunc modum corrigenda sint:

Βρενθέσιον ἐπίνειόν τε τῶν Μεσσαπίων·
πέραν δὲ τούτων ἔστ' ὄρη Κεραύνια.
Μεσσαπίων δ' οἰκοῦσιν 'Ομβρικοὶ πέλας.

Quod et locorum naturae accommodatissimum est, et ad codicis fidem proxime accedit, nisi quod

dubitari potest, an postrema in hunc potius modum refingenda sint: *Μεσσαπίων δ' οἰκοῦσιν ἐγγὺς Ὀμβρικοί.*

Vs. 380 — 86.

Ἀὴρ διαλλάσσων δὲ περὶ τὸν Ποντικόν
ἐστὶν ὑπὲρ αὐτοὺς καίπερ ὄντας πλησίον·
οὐ γὰρ νιφετώδης οὐδ'. ἄγαν ἐψυγμένος,
ὑγρὸς δὲ παντάπασι διὰ τέλους μένει,
ὀξὺς ταραχώδης ὤν τε πρὸς τὰς μεταβολάς,
μάλιστα τοῦ θέρους δέ, πρηστήρων τε καί
βολὰς κεραυνῶν τούς τε λεγομένους ἐκεῖ
τύφωνας.

Loquitur scriptor de natura caeli apud septentrionales orientalesque accolas maris Adriatici. A postremis ut ordiar, levis macula haerere videtur in verbis *τοὺς λεγομένους ἐκεῖ τύφωνας*, si quidem *τυφῶν* commune Graecorum nomen fuit de turbine aeris vehementiore, nequaquam autem barbaris illis nationibus usurpatum, nedum proprium et peculiare. Itaque pro *λεγομένους* reponendum esse videtur *γινομένους*. Nisi forte editum interpretari malis *qui istic esse dicuntur turbines*. Praeterea rectius scribitur *τυφῶνας*. Ad priora autem quod attinet, ut nunc ea legun-

tur, intelligi profecto non possunt. Letronnus quidem sive potius Vindingus, cuius translationem Letronnus passim a se correctam esse profitetur, ista sic interpretatus est: *aer qui transegit Ponticum mare, immutatur flando super eos, quamvis huic Ponto proximos*, quae interpretatio quo pacto cum graecis verbis conciliari possit non intelligo. Offecit viris doctis leviuscula unius voculae corruptela, qua sublata clara omnia et perspicua sunt. legendum enim:

ἀὴρ διαλλάττων δὲ παρὰ τὸν Ποντικόν —

Ita hoc dicit, Adriatici sinus accolas aere uti ab eo, quo Pontici utantur, longe diverso, licet exiguo spatio ab his discretos. Sequitur enim, ut ipse testatur, Scymnus Theopompi opinionem a Strabone VII p. 317 traditam, qui Adriaticum mare et Pontum Euxinum angusto terrarum tractu distineri sibi persuaserat. De *παρὰ* comparationem indicante cfr. Thucyd. I, 23 *ἡλίου ἐκλείψεις πυκνότεραι παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονευόμενα ξυνέβησαν.*

Vs. 398 — 401.

Λέγουσι γὰρ δὴ τὴν κεραύνωσιν προτοῦ
τὴν τοῦ Φαέθοντος δεῦρο γεγονέναι τινές.

διὸ καὶ τὰ πλήθη πάντα τῶν οἰκητόρων
μελανειμονεῖν τε πενθικάς τ' ἔχειν στολάς.

Horum versuum primo *προτοῦ* ex apographo Palatino, ut videtur, receptum est, quum in codice *πρὸς* scriptum sit; itaque multo probabilius est Scymnum scripsisse *πάρος*. Similis quarti versus ratio, ubi quum *τέ* post *μελανειμονεῖν* contra codicis fidem illatum sit, sequentia autem, *πενθικὰς ἔχειν στολάς*, nihil sint nisi amplificatio *τοῦ μελανειμονεῖν*, haud paulo rectius ad dicendi usum scripseris *μελανειμονεῖν πενθητικάς τ' ἔχειν στολάς*. Ceterum totam hanc de Eridano *παρέκβασιν* inde a vs. 395—401 non recte post Ismenos et Mentores illatam esse apertum est. Transponendi igitur isti versus, non quidem, ut Klausenus ad Hecataei fragm. p. 59 voluit, post 374, at post 390, sed ita ut post hunc ipsum versum unus excidisse videatur. Sequuntur vs. 405 haec:

ἑξῆς δὲ μεγάλη χερρόνησος Ὑλλική
πρὸς τὴν Πελοπόννησόν τι ἐξισουμένη.

Ita enim ad codicis fidem nunc editur; vulgo pro *τί* legebatur *τέ*, quod Vossius post *τὴν* transponebat. At nec *τί* verum puto, quamquam hiatus excusari potest exemplis ad Comic. Graec.

vol. III p. 81 allatis; sed scribendum videtur *τίς*, quod praeter alios similiter postposuit Philemo Com. Graec. IV p. 8 *ὀλκεῖον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον πυρῶν τι μεστόν*. Expressit autem Scymnus Apollodorum apud Stephanum Byz. s. v. *Ὑλλεῖς* p. 289, 19.

Ὑλλὶς πρόκειται χερρόνησος ἡλίκη
μάλιστα Πελοπόννησος, ὥς φασίν τινες,
. . . . . *πεντεκαίδεκα*
πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένας.

Ita enim haec emendanda sunt, non ut voluit Heynius ad Apollodorum vol. I p. 434.

Vs. 417 sqq.

Καὶ τὰ μὲν
αὐτῶν κατοικεῖν τὴν μεσόγειον νεμόμενα,
τὰ δὲ τὴν παράλιον ἐντὸς ἐπέχειν Ἀδρίου.

Versu ultimo revocanda codicis scriptura *ἃ δέ*, quam recte habere docet vs. 421 sq. *τινὰ δὲ καὶ μοναρχίαις, ἃ δ' αὐτονομεῖσθαι.* Vide ad vs. 900. Atque ita passim apud sequioris aetatis scriptores inde a temporibus novae comoediae. Praeterea legendum videtur *παραλίαν*. Promiscue quidem noster *παράλιος* et *παραλία* dixit ubi adiectivum est, at de littore constanter *παραλία*.

Vs. 467 — 72.

Ἥ τε Πελοποννήσῳ σύνεγγυς κειμένη
Ζάκυνθος, εἶτ' ἔνιαι καθήκουσαι πέραν
πρὸς τὸν Ἀχελῷον, λεγόμεναι δ' Ἐχινάδες.
ἑξῆς διεξίεμεν δὲ πάλιν τὴν Ἑλλάδα
ἐπὶ κεφαλαίῳ τούς τε περὶ αὐτὴν τόπους
ἐθνικῶς ἅπαντας κατ' Ἔφορον δηλώσομεν.

Quod vs. 468 legitur *εἶτ' ἔνιαι* parum elegans est Vindingi coniectura, codice *εἶτ' ἔναι* praebente, in quo quid tandem aliud latere dicamus quam

Ζάκυνθος, εἶτεν αἱ καθήκουσαι πέραν?

Vs. 470 editores nimis patienter tulerunt vitiosam formam *διεξίεμεν*. praeterea idem versus vitio laborat metrico, quod supra attigi p. 10. Scymnus scripserat:

ἑξῆς διέξιμεν δὲ πάλι τὴν Ἑλλάδα.

De forma *πάλι*, qua noster vs. 585. fortasse etiam 834 usus est, dixi Comic. Gr. vol. II p. 625. Vs. 471 scribendum *ἐπὶ κεφαλαίου*, ut v. 70 legitur, aut *ἐπὶ κεφαλαίων*, ut est in apographo Palatino. Denique nove dictum est quod ultimo versu habes, *ἐθνικῶς* i. e. *populatim*. Et habet Scymnus etiam alia quaedam minus usitate dicta, ex quo

genere est *πρίν* cum genitivo coniunctum vs. 716, quo frequenter usus est Sextus Empiricus, *δεῦρο* pro *ἐνταῦθα* vs. 399, *κεῖσθαι* de fluvio vs. 672, *φέρεσθαι memorari* vs. 89, *ἐπώνυμος ἀπό τινος* vs. 547 et 704, *ὁ Ἰόνιος* de mari Ionio vs. 133.

Vs. 481 sq.

Οὓς Ὀζόλας καλοῦσ', ἀποίκους γενομένους
ἀπὸ τῶν πρὸς Εὔβοιαν Λοκρῶν ἐστραμμένους.

Horum verborum si is sensus est, quem volunt interpretes, ut Ozolae Locri sedes suas prope Aetoliam fixisse dicantur, postquam ab Opuntiis Locris pulsi fuerint, necessario *ὑπὸ τῶν πρὸς Εὔβοιαν Λοκρῶν* scribendum est. Sed credo Scymnum scripsisse:

ἀπὸ τῶν πρὸς Εὔβοιαν Λοκρῶν ἐστραμμένων,

ut *Λοκροὶ πρὸς Εὔβοιαν ἐστραμμένοι* sint Locri in Euboeam spectantes i. e. Opuntii.

Vs. 516 — 22.

Τὰ μὲν οὖν βόρεια τῆς Πελοποννήσου μέρη
Σικυώνιοι κατέχουσιν οἵ τε πρίν ποτε
Κόρινθον οἰκίσαντες ἐπιφανῆ πόλιν,
ἀλλ' οἵ τ' Ἀχαιοὶ τοὺς πρὸς ἑσπέραν θ' ὅρους
καὶ ζέφυρον Ἠλεῖοί τε καὶ Μεσσήνιοι,

τὸ πρὸς μεσημβρίαν τε καὶ νότον κλίμα
Λάκωνες Ἀργεῖοί τε.

Haec qui paullo accuratius inspexerit, mirabitur, opinor, de gentibus superiorem sive septentrionalem Peloponnesi oram incolentibus Corinthios tantum memorari et Sicyonios, Achaeos autem, qui vel maxime in hac parte nominandi erant, cum Eleis et Messeniis in occidentalem partem reiici. Accedit quod vs. 519 *ἀλλὰ* pessime opponitur ei quod vs. 516 legitur *μέν*. Salebrosa item neque emendati sermonis legibus conveniens est verborum structura, *οἵ τε Ἀχαιοὶ Ἠλεῖοί τε καὶ Μεσσήνιοι τοὺς πρὸς ἑσπέραν τε καὶ ζέφυρον ὅρους*. Denique *θ' ὅρους* Letronni demum est scriptura, quum codex habeat *δόρους*. Ex his intelligitur haec ita fuisse conformanda:

Κόρινθον οἰκίσαντες ἐπιφανῆ πόλιν,
ἄλλοι τ' Ἀχαιοί. τοὺς πρὸς ἑσπέραν δ' ὅρους —

et vs. 521

τὸ πρὸς μεσημβρίαν δὲ καὶ νότον κλίμα —

Vs. 524 sq.

Ἐν τῇ μεσογείῳ δ' ἔστιν ἡ Φλιασία,
τό τ' Ἀρκάδων μέγιστον ἐν τούτοις ἔθνος.

Non intelligitur quo spectet *ἐν τούτοις*. Itaque

vide ne aut ἐπὶ τούτοις ἔθνος, aut ἐν ταύτῃ 'στ' ἔθνος scribendum sit.

Vs. 550 sq.

'Εν τῷ πόρῳ δὲ κειμένη τῷ Κρητικῷ
ἄποικός ἐστιν Αἰγίλεια Μεγαρέων,
νῆσος πελαγία.

Secundo versu codex habet Ἀστυπαλία i. e. Ἀστυπάλαια, quod Gailius, quem Letronnus et Fabricius sequuti sunt, Αἰγίλεια scribendum censuit, propterea quod Astypalaea non sita esse dici possit inter Cretam et Laconicam. Recte sane; et tamen ista correctio eo usque mihi improbabilis videtur, ut scriptoris potius quam librariorum errorem subesse credam. Accedit quod insula, cuius nomen hoc loco requirunt viri docti, non Αἰγίλεια dicebatur, sed Αἴγιλα, qua de re dixi ad Stephanum Byzant. s. v. Αἰγιλία, ubi quod libri habent ἔστι καὶ νῆσος μεταξὺ Κρήτης καὶ Πελοποννήσου Αἰγίλεια, ὁ οἰκήτωρ Αἰγίλιος ὡς Κυθήριος, id Αἴγιλα scribendum esse et patronymica forma Αἰγίλιος docet et comparatio cum Κυθήριος. ab Αἰγίλεια enim patronymicum formandum esset Αἰγιλεύς. Quem praeterea Gailius affert Herodoti locum VI, 107, in eo Αἰγι-

λεια Euboicae insulae nomen est, nihil attinens ad eam de qua hic agitur insulam. Denique codicis lectioni favet quodammodo Strabo X p. 488 ἡ μὲν οὖν Ἀστυπάλαια ἱκανῶς ἐστι πελαγία. Ceterum a topographicis erroribus scriptorem nostrum non immunem esse docent ea quae supra p. 18 dicta sunt.

Vs. 559 — 61.

Ἑξῆς Ἀθῆν', ἅς φασιν οἰκητὰς λαβεῖν
τοὺς ἀπὸ Πελασγοῦ πρῶτον, οὓς δὴ καὶ λόγος
Κραναοὺς καλεῖσθαι —

In his Ἀθῆν' ἅς e Scaligeri correctione editum, qualis παραδιόρθωσις ut Scaligeri aetati condonanda sit, nostra tamen nullam excusationem habet. In codice legitur Ἀθῆνας φασίν. Infeliciter item excogitatum quod secundo versu scripsit Letronnus τοὺς ἀπό, pro quo codex habet ταῦτα. Non Oedipo opus erat, quo haec ita scribenda esse intelligeretur: Ἑξῆς Ἀθῆναι· φασὶ δ' οἰκητὰς λαβεῖν ταύτας Πελασγούς —

V. 575 — 78.

Αἴκλον δ' Ἐρετρίαν ὄντ' Ἀθηναῖον γένει,
τὴν δ' ἐναλίαν Κήρινθον ὡσαύτως Κόθον,

Δρύοπας δὲ τὴν Κάρυστον ὠνομασμένην.
ἡ δ' Ἱστιαία γέγονε Περραιβῶν πόλις.

Primum horum versuum ita recte curavit Letronnus, nisi quod *Ἐρέτριαν* scribendum erat et *Ἄϊκλον*, quod nomen ex *Ἀϊκλῆς* (*Ἀεικλῆς*) formatum, ut *Πρόκλος Πάτροκλος* et alia. In sequenti versu quo pacto Cerinthus *ἐναλία* dici possit, vix intelligas; malim igitur *ἐφαλίαν*, cll. Homero Il. II, 538 *Κήρινθόν τ' ἔφαλον*. Ultimo versu in codice scriptum *ἡ δὲ στιαία*, quod indicio est Scymnum Ephori, quem ubique sequitur, exemplo (fragm. Hist. 4, 69) vulgari forma usum esse *ἡ δ' Ἑστίαια*. hic enim legitimus est accentus, quem disertim tradidit Stephanus Byz. s. v. *Ἀναία*.

Vs. 602 — 604.

Κόλπος δὲ κεῖται Μαλιακὸς ἐν τῷ μυχῷ,
Ἐχῖνος οὗ πόλις ἐστί, τοῦ Σπαρτοῦ κτίσις,
Ἐχῖνος καὶ Μαλιέων ἄλλαι πόλεις.

Horum versuum tertium quum depravatum esse intellexisset Letronnus, satis operosa disputatione efficere studuit, nomen *Ἐχῖνος* ex superioribus temere repetitum alius urbis locum occupasse, Scymnum autem scripsisse: *Λαμία τε* (imo *Λά-*

μιά τε) καὶ τῶν Μαλιέων ἄλλαι πόλεις, eamque emendationem adeo in verborum ordinem recepit, in quo fidelem pedissequum habuit Fabricium. Quantillae autem operae erat unius litterulae additamento suam Scymno reddere scripturam:

Ἐχῖνος οὗ πόλις ἐστί, τοῦ Σπαρτοῦ κτίσις
Ἐχίονος, καὶ Μαλιέων ἄλλαι πόλεις.

De Echione Sparto, Echini Thessalicae conditore, vide si tanti est quae attuli Anall. Alexandr. p. 204.

Vs. 621 — 23.

Ἔθνος τὸ Λυγκιστῶν δὲ καὶ τῶν Πελαγόνων,
τῶν κειμένων τε παρὰ τὸν Ἀξιὸν ἔχεται,
τῶν Βουτεατῶν, τῶν τε περὶ τὸν Στρυμόνα.

Levis primo versu relicta est macula; *Λυγκησταί* enim, non *Λυγκισταί* genuinam nominis formam esse, ostendit constans latinorum scriptorum usus, Lyncestas illam gentem appellantium. Gravius secundus versus affectus est, cuius corruptelam numerorum inconcinnitas arguit. Quamquam enim in quinta sede passim noster tribrachum admisit, diligenter tamen cavit ne post secundam syllabam incideret, in quo ille optimorum poetarum exemplum sequutus est. In co-

dice autem ista ita perscripta sunt: *τῶν κειμένων ἔχει τε παρὰ τὸν Ἄξιονα καὶ Βουτεατῶν*, quae vide an ita scribi possint:

τῶν κειμένων ἑξῆς τε παρὰ τὸν Ἀξιόν
τῶν Βοττεατῶν —

Recepi igitur Letronni emendationem *τῶν Βουτεατῶν*, nisi quod *Βοττεατῶν* debebat; quamquam recte forsan *καί* in codice scriptum est; fieri enim potest ut totus versus exciderit, in quo Paeones Bisaltae aliaeque gentes commemorari potuerunt. *Βοττεᾶται* autem iidem qui alias *Βοττιαῖοι* dicuntur; rariorem formam qua Scymnus usus est memorat Stephanus Byz. s. v. *Ἄζωρος* et Etymol. M. p. 206, 6. Praeterea malim *παρὰ τὸν Στρυμόνα*. Parstrymonii enim Livio lib. 42, 51 aliisque dicuntur Strymonis accolae, non Peristrymonii.

Vs. 638 sq.

Μετὰ ταῦτα Παλληνεῖς δ' ἀφ' αὐτῶν ὀνομάσαι
λέγουσιν ὁρμισθέντας ἐξ Ἀχαΐας.

De Pallene Chalcidica civitate haec dicit, a Pellenensibus Achaiae populo denominata. Itaque *Πελληνεῖς* scribendum et sequenti versu *ὁρμηθέντας*.

Vs. 656 — 58.

Μετ' Ἀμφίπολιν δὴ πρότερον Οἰσύμη πόλις
Θασίων γενομένη, μετὰ δὲ ταῦτα Μακεδόνων,
ἀπὸ τῆς Μακέσσης Ἠμαθίας τε λεγομένης.

Inepta hoc loco particula *δή*, necessarius autem ad *Οἰσύμη* articulus, ex quo intelligitur Scymnum scripsisse:

μετ' Ἀμφίπολιν δ' ἡ πρότερον —

De tertio versu Fabricius „ante hunc versum quaedam excidisse videntur, quae ad Macedoniam spectabant, aut hic versus est ponendus post vs. 619." Scribendum potius videtur:

ἀπὸ τῆς Μακέττης Ἠμαθίου τε λεγομένη.

Ita Oesyma nomen traxisse dicitur ab Oesyma, Macettae et Emathii filia. Macettam ab aliis memorari non memini, Emathium autem habemus apud Stephanum Byz. s. v. *Βρουσίς*: *μοῖρα Μακεδονίας, ἀπὸ Βρούσου, Ἠμαθίου παιδός*, et s. v. *Γαλάδραι*: *πόλις Μακεδονίας . . ἀπὸ Γαλάδρου τοῦ Ἠμαθίου παιδός.*

Vs. 682. sq.

Ἠλέκτρας τεκούσης Δάρδανον
τῆς λεγομένης Ἀτλαντίδος Ἰασίωνά τε —

Parum venusti huius versus numeri sunt, dactylica diaeresi mirum in modum debilitati, qua utitur quidem noster, sed ea lege ut dactylus ex plus quam uno vocabulo compositus sit, ut 427 *νῆσος Παρίων κτίσις ἐστὶν ἥ τε λεγομένη*, 699 *κεῖται καθ' ἣν πόλις ἐστὶ πρώτη Καρδία*, 730 *μεθ' ἣν πόλις ἐστὶ σύνορος Ἀπολλωνία*. Itaque legendum suspicor *Ἄτλαντος*. Eodem vitio laborat vs. 227 *οὓς ᾤκισεν οὐκ Κίρκης Ὀδυσσεῖ γενόμενος*, facile ille quidem sanandus, et vs. 411 *τοῖς ἤθεσιν ἱστοροῦσι τοῖς τῶν βαρβάρων*, ubi repone, quod etiam ad sententiam aptius est, *τοῖς ἔθεσιν*. Nec vs. 826 edi debuit *Τύρας βαθύς τ' ὢν εὔβοτός ἐστι ταῖς νομαῖς*, ubi quum *ἐστι* e coniectura illatum sit, apertum est scribendum fuisse *εὔβοτός τε ταῖς νομαῖς*. De vs. 934 *τὰ λοιπὰ τῶν μιγάδων δὲ χωρία βάρβαρα* suo loco dictum est, pariterque de 942 *Ἀμαζόνων ὧν πλησίον ἦν χώρα ποτέ*. Prorsus inficite vs. 768 editum est *Ἴστρος ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λάβε τοῦτο τοὔνομα*, pro eo quod in codice legitur *ἔλαβε τοὔνομα*. Ex usu Scymni scribendum erat *λαβοῦσα τοὔνομα*. Denique vs. 659 *ἑξῆς Νεάπολίς ἐστι καὶ νῆσος Θάσος*, aut excusationem a composito habet, aut scribendum *Νέα πόλις*, ut est in apo-

grapho Palatino. His scriptis video in eo a quo exorsus sum versu ipsum illud quod scribendum conieci, *τῆς λεγομένης Ἄτλαντος*, legi in codice Parisino, *Ἀτλαντίδος* autem e Krebsii coniectura receptum esse, cuius quam causam habuerit vir doctus mihi incompertum est.

Vs. 687 sq.

Τὸν Δάρδανον δὲ λιπόντα τοὺς τόπους προτοῦ
πρὸς τὴν ὑπώρειάν γε τῆς Ἴδης κτίσαι —

Primus horum versuum quo nomine vitiosus sit supra ad vs. 159 indicatum est; *προτοῦ* ex apographo Palatino illatum codex omittit. Itaque legendum: *τὸν Δάρδανον δὲ δὴ λιπόντα τοὺς τόπους.*

Vs. 707 — 710.

Ἑξῆς Ἐλαιοῦς Ἀττικὴν ἀποικίαν
ἔχουσα, Φορβῶν ἣν συνοικίσαι δοκεῖ.
ἔπειτα πόλεις Σηστὸς κ' Ἄβυδος κείμεναι
ἐπὶ τοῦ στενοτάτου, Λεσβίων οὖσαι κτίσεις.

Versu primo Palatini scriba *Ἐλαιοῦσα* exhibuit, forma inusitata quidem, at proba tamen similibusque exemplis defendenda. Ita *Ταφιοῦς* dicitur et *Ταφιοῦσσα*, *Κοχλιοῦς* et *Κοχλιοῦσσα*, *Τει-*

χιοῦς et *Τειχιόεσσα*. Cfr. Salmasius ad Solin. p. 714. Nihil tamen mutandum; quamquam enim huiusmodi nomina proprie masculinum sibi genus postulant, id quod de Elaeunte et Trapezunte disertim testatur Strabo VII p. 331: *ὅτι ἡ πόλις ὁ Ἐλαιοῦς ἀρσενικῶς λέγεται· τάχα δὲ καὶ ὁ Τραπεζοῦς*, usus tamen obtinuit, ut utroque genere dicerentur, e. c. *Σελινοῦς*, de quo Stephanus Byzantius p. 249, 17 *Σελινοῦς, πόλις Σικελίας, ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λεγομένη*. Cuius rei exemplum habemus apud Diodorum Sic. XIII, 59 et Virgilium Aen. III, 507 *palmosa Selinus*. Pariter *ἡ Τραπεζοῦς* dixerunt Aelianus H. A. V, 42 et Aristoteles Mir. Ausc. 17. Sed redeo ad Scymnum, qui quo nomine Elaeuntis conditorem appellaverit, incertissimum est.- In codice *Φορβοῶν* scriptum; id alii *Φόρβας*, Morellus autem, quem ceteri sequuti sunt, *Φορβῶν* scribi voluit. Hoc quidem aperte falsum; magis placet *Φόρβας*, nisi quod eodem iure *Φόρβος* coniicias. Sequentem versum ita ut supra apposui scripsit Letronnus, quum codex habeat *ἔπειτα Σηστὸς καὶ Ἄβυδος αἱ κείμεναι*. Infeliciter vero Letronnus et cum gravi versus detrimento. Vide supra p. 9. Nec *καὶ* nisi a pessimis poetis eliditur. Confer

Exercitt. philol. ad Athen. Spec. I p. 51 sq. Mirum vero non attendisse viros doctos Abydum dici coloniam Lesbiorum, quum eam urbem a Milesiis conditam esse gravissimo constet testimonio Strabonis XIII p. 591 et Stephani Byz. v. Ἄβυδος, quod ignoravit etiam Radulphus Rochettus Hist. Colon. Graec. vol. III pag. 137. Omnino ne potuit quidem hoc loco Abydus commemorari, quippe in Asiano Hellesponti litore sita eamque ob causam a periegesi Europae aliena. His argumentis alius urbis nomen circumspiciendum esse intelligitur. scribendum vero proxime ad codicis fidem:

ἔπειτα Σηστὸς καὶ Μάδυτος αἱ κείμεναι
ἐπὶ τοῦ στενοτάτου, Λεσβίων δ' οὖσαι κτίσεις.

Nam *δέ*, quod codex post *Λεσβίων* habet, cur expungeretur nulla causa erat. De Madyti situ constat ex Herodoto VII, 33 *ἔστι δὲ τῆς χερσονήσου τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ, Σηστοῦ τε πόλιος μεταξὺ καὶ Μαδύτου, ἀκτὴ τρηχέα εἰς θάλασσαν κατήκουσα Ἀβύδῳ καταντίον.* Adde Strabonem in parte operis nuper a Kramero edita libri VII p. 22 et qui Lesbiacas Madyti origines item ex perdita Strabonis parte testatur Eustathium ad Dionys. 513. Quod autem Sestum ante Madytum

nominavit scriptor, id versus causa fecisse putandus est, similiterque vs. 626 Thessalonicam posuit ante Pydnam.

Vs. 722.

Βυζαντίων χώρα Φιλέας καλουμένη.

Ita haec e Vindingi coniectura edita sunt. Ac sane apud Stephanum Byz. s. v. *Φιλέας* leguntur haecce: *Φιλέας, χωρίον Βυζαντίου. τινὲς δὲ Φιλέαν, ἄλλοι δὲ Φινέαν γράφουσι.* At ibi pro *Φιλέαν* cod. Rehd. recte habet *Φιλίαν.* Itaque revocandum quod codex habet *Φιλίας.* Nec omittendus Anonymus Peripl. P. E. p. 15 *ἀπὸ δὲ Ἀλμυδισσοῦ (Σαλμυδησσοῦ) εἰς Φρυγίαν τὴν καὶ λεγομένην Φιλίαν καὶ* (del.) *Βυζαντίων χωρίον.* At idem in sequentibus: *ἀπὸ δὲ Φρυγίας τῆς* (add. *καὶ*) *Φιλέας εἰς Κυανέας ἤτοι Κύλας* (leg. *Πύλας*) *στάδια τκ'.*

Vs. 773 — 76.

Ἴστρος τε ποταμός
κατέρχεται μὲν ἑσπερίων ἀπὸ τῶν τόπων
τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος,
δυσὶ δὲ διασχιζόμενος ἐς Ἀδρίαν ῥέει.

Haec apud Anonymum Per. p. 11 ed. Huds. ita

leguntur: *οὗτος ὁ Ἴστρος ποταμὸς κατέρχεται ἀπὸ τῶν ἑσπερίων τόπων, τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος· δυσὶ δὲ περισχιζόμενος καὶ εἰς τὸν Ἀδρίαν ῥεῖ.* Quibus ex verbis quos Letronnus composuit versus, eorum primus propterea vitiosus est quod particula *τέ* vocabulo plus quam monosyllabo subiecta metrico ictu notari non potest. Eandem ob causam reiiciendae sunt Letronni coniecturae, quibus vs. 898 aliosque tentavit. Nec secundi versus numeri scriptoris nostri elegantia digni sunt; mire enim falluntur qui Scymnum negligentem poetam esse opinantur, quibus qui aliquanto rectius iudicavit Letronnus, tamen ne ipse quidem singularem huius poetae in condendis versibus artem et elegantiam perspectam habuit. Utrumque vitium ita vitari potuit: *Ἴστρος ὁ ποταμὸς | ἀπὸ τῶν μὲν ἑσπερίων τόπων κατέρχεται.* Aliud tamen hic olim lectum fuisse facile quis e Schol. Par. Apollonii Rh. IV, 284 coniiciat, ubi haec habes: *ὁ δὲ Σκύμνος ἐν ις΄ τῶν περὶ Εὐρώπης μόνον φησὶ τὸν Ἴστρον ἀπὸ ἐρήμων* (Holstenius *ἑσπερίων*) *τόπων φέρεσθαι.* Quae si ad nostram Periegesin pertinere certo constaret, secundum versum ita fere a Scymno scriptum fuisse coniicere liceret: *ὃς μόνος*

ἐρήμων ἀπὸ τόπων κατέρχεται, vel, si recte Holstenius *ἑσπερίων* correxit, ita: *ὃς μόνος ἀφ' ἑσπερίων τόπων κατέρχεται.* Sed de scholiastae citatione vide quae in praefatione disputata sunt. Ultimum autem versum sic ut a Letronno editus est, a Scymno scribi non potuisse apertum est, quamquam recte intellexit *περισχίζεσθαι* ferri non posse. Hoc unum video apud Anonymum Scymni verba ex pluribus esse contracta, et inter *περὶ* et *σχιζόμενος* aliquid excidisse. Id quale fuerit suspicari licet ex his Apollonii Rh. IV, 321: *οὔθ' οἳ περὶ Λαύριον ἤδη Σίνδοι ἐρημαῖον πεδίον μέγα ναιετάοντες*, et paucis interiectis: *ὄρεος σκόπελον παρὰ Καυλιακοῖο, ᾧ πέρι δὴ σχίζων Ἴστρος ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα βάλλει ἁλός*, ubi vide scholia cll. Stephano Byz. v. *Καυλικοί: ἔθνος κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον, Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. κέκληται δ' ἀπὸ ὄρους.* Itaque non vituperaverim equidem, si quis Scymni verba haec fere fuisse coniiciat:

δυσὶν δὲ περὶ [Σίνδους ὄρος τε Καυλικόν]
σχιζόμενος ἐξίησιν εἰς τὸν Ἀδρίαν.

De *ἐξίησι* cfr. vs. 784 *τὸ ῥεῖθρον ἐξίησιν ὡσαύτως ἴσον*, 872 *ἐξίησι δὲ δίστομον ἔχων τὸ ῥεῖθρον*, et 987 *φερόμενος ἐξίησι διὰ τῆς Θυ-*

νίδος. Sequuntur versus 777 — 84, quos Fabricius ex emendatione Letronni ita edidit:

ἀμέλει δ' ἄχρις τῆς Κελτικῆς γινώσκεται
κἀν τῷ θέρει τὸν πάντα διαμένων χρόνον.
χειμῶνι μὲν γὰρ αὔξεται πληρούμενος
τοῖς γινομένοις ὄμβροισι καὶ χιόνος ἄπο
τῶν τηκομένων τε λαμβάνων ἀεὶ πάγων,
ὥς φασι, τὰς ἐπιρρύσεις· κἀν τῷ θέρει
τὸ ῥεῖθρον ἐξίεισιν ὡσαύτως ἴσον.

Primo versu vulgo legitur *ἀμέλει δὲ ἄχρι*, quod Letronnus *ἀμέλει δ' ἄχρις* scripsit. Scymnus sine dubio *ἀμέλει δὲ μέχρι* scripserat. Post *γινώσκεται* excidisse videtur versus, siquidem verba *κἀν τῷ θέρει* oppositionem sibi postulant; itaque in fine eius qui excidit versus fuisse suspicor *ἐν χειμῶνί τε.* Quartum versum et sequentes Letronnus ex his Anonymi verbis concinnavit: *τοῖς γινομένοις ὄμβροισι καὶ ἀπὸ τῆς χιόνος, ὥς φασιν, τὰς ἐπιρρύσεις τῶν τε τηκομένων λαμβάνων ἀεὶ πάγων, ἐν δὲ τῷ θέρει τὸ ῥεῖθρον ἔξεισιν ὡσαύτως ἴσον.* Fateor me in his nullum sensum videre, neque grammaticam legem ita ut decebat servatam. Nam ut de infelici isto *ἐξίεισι* taceam, verba *χειμῶνι μὲν γάρ* satis docent in sequentibus non scribi posse *κἀν τῷ θέρει*, sed quod

Anonymus habet *ἐν δὲ τῷ θέρει.* Male item *χιόνος ἄπο* scriptum est, non tantum propter omissum articulum, qui necessarius est, sed etiam propter anastropham, cuius ab usu Scymni oratio aliena est. Quod autem summum est, ipsa laborat sententia, quae quum haec esse debeat, ut rationes explicentur, quibus fieri possit, ut Ister et aetate et hieme aequabilem aquarum multitudinem habeat, de hiemali tempore partim afferuntur ea quae de hoc anni tempore dici non possunt, de aestivo autem tempore nihil omnino affertur. Has difficultates removeris si ita locum refingas:

χειμῶνι μὲν γὰρ αὔξεται πληρούμενος
τοῖς γινομένοις ὄμβροισιν, ἐν δὲ τῷ θέρει
ἀπὸ τῆς χιόνος, ὥς φασι, τὰς ἐπιρρύσεις
τῶν τηκομένων τε λαμβάνων ἀεὶ πάγων
τὸ ῥεῖθρον ἐξίησιν ὡσαύτως ἴσον.

Haec autem vera esse docent opinor quae ante oculos habuit Scymnus verba Herodoti IV, 50: *ἴσος δὲ αἰεὶ ῥέει ἔν τε τῷ θέρεϊ καὶ χειμῶνι ὁ Ἴστρος κατὰ τοιόνδε τι, ὡς ἐμοὶ δοκέει. τοῦ μὲν χειμῶνός ἐστι ὅσος περ ἐστί, ὀλίγῳ τε μέζων τῆς ἑωυτοῦ φύσιος γίνεται· ὕεται γὰρ ἡ γῆ αὕτη τοῦ χειμῶνος πάμπαν ὀλίγῳ, νιφετῷ δὲ πάντα χρέε-*

ται. τοῦ δὲ θέρεος ἡ χιὼν ἡ ἐν τῷ χειμῶνι πεσοῦσα, ἐοῦσα ἀμφιλαφής, τηκομένη πάντοθεν ἐσδιδοῖ ἐς τὸν Ἴστρον. In quibus etsi insunt a quibus noster dissentiat, in universum tamen summus est amborum consensus.

Vs. 789 — 91.

Πεύκη δὲ λέγεται διὰ τὸ πλῆθος ὧν ἔχει
πευκῶν· μετ' αὐτὴν εἶτα πλαγία κειμένη
Ἀχιλλέως νῆσος.

Ita qui haec scripserunt Boissonadus eumque sequuti Letronnus et Fabricius, non attenderunt recte quidem dici *εἶτα μετὰ ταῦτα*, non autem *μετὰ ταῦτα εἶτα*. Nec *πλαγία*, cuius loco vulgo *πελαγία* legitur, recte scriptum puto. Nimirum cogitabant viri doctissimi de altera Achillis insula, plerisque *Ἀχιλλέως δρόμος* dicta, quae exiguo intervallo a maris litore discreta boreali Ponti orae obtenditur *ad formam gladii in transversum porrecta*, ut Plinii verbis utar Hist. Nat. IV, 12, 26. Scymnus autem de Leuce insula loquitur, quingentorum vel quadringentorum stadiorum spatio ab Istri ostiis divisa. Hinc eam *πελαγίαν* appellat et Peucae insulae in ipsis Istri ostiis sitae opponit. Cfr. Strabo VIII p. 383

διέχει δὲ τοῦ στόματος ἡ νῆσος ἡ Λευκὴ δίαρμα πεντακοσίων σταδίων, ἱερὰ τοῦ Ἀχιλλέως, πελαγία. De utraque insula copiose disseruit Koehlerus Comment. Academ. Petropol. vol. X p. 531 sq. Scymnus fortasse ita scripserat:

πευκῶν· ἔπειθ' οὕτως μετ' αὐτὴν πελαγία
Ἀχιλλέως ἡ νῆσός ἐστι κειμένη.

Quo ducit Anonymus, apud quem haec ita perscripta leguntur: *εἶθ' οὕτως μετ' αὐτὴν πελαγία κειμένη ἡ προειρημένη τοῦ Ἀχιλλέως νῆσος.* Pro *οὕτως* tamen aliud scriptum fuisse videtur.

Vs. 804 — 806.

Πρὸς ἀνατολὰς δ' ἐκβάντι τὸν Βορυσθένην
τοὺς τὴν λεγομένην Ὕβλαν οἰκοῦντας Σκύθας,
εἶναι δὲ γεωργοὺς ἐχομένους τούτων ἄνω.

Primo versu nescio an scribendum sit *πρὸς ἀνατολὰς διαβάντι*, ut est apud Herodot. IV, 18 *ἀτὰρ διαβάντι τὸν Βορυσθένεα ἀπὸ θαλάσσης πρῶτον μὲν ἡ Ὑλαίη, ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνθρωποι οἰκέουσι Σκύθαι γεωργοί*, ubi quod Valckenarius pro *ἄνθρωποι* scribendum coniecit *ἄνω*, Scymni loco egregie confirmatur. Tum *Ὕβλαν* sine dubio corruptum est scribendumque praeeunte Vossio *Ὕλαιαν*, quemadmodum iste terrarum tractus

et ab aliis scriptoribus (Koehlerus Comm. Acad. Petrop. X p. 655. 787) appellatur et ab Herodoto. Praeterea ut versus constet, delendum est τούς. Minus recte Vossius edidit τοὺς λεγομένην. Sequentia ita distinguenda sunt:

οἰκοῦντας Σκύθας
εἶναι, γεωργοὺς δ' ἐχομένους τούτων ἄνω.

Qui statim sequitur Scymni versus (808) ὑπὲρ δὲ ταύτην ἔθνος ἀνδροφάγων Σκυθῶν, in eo ἔθνος post Σκυθῶν transponendum, ut recte habet scriptor Peripli. Constanter enim Scymnus in eiusmodi vocum mensura comicorum poetarum usum sequutus est, a quo nusquam recessit nisi in nominibus propriis, ut in Ἀδρίας 131. 192. 390. 419, Ἄβρων 955, Λοκροί 317, Φλέγρα 636, Ἡρακλέους 145, Ἐρετριεύς 870. Hanc legem qui ignorarunt editores aut sanissimos versus corruperunt, aut corruptos malis coniecturis vexarunt, ut 253 κτίσιν κατὰ χρησμὸν ἔλαβ' ἡ Νεάπολις, ubi ἔλαβεν scribendum, 872 ἧς ἐστιν ἄφραστον τὸ πέρας, ἔξεισι δέ, ubi vulgo ἧς τὸ πέρας ἐστὶν ἄφραστον ἔξεισι δέ. Scribendum ἧς τὸ πέρας ἔστ' ἄφραστον ἐξίησι δέ. Vs. 896 ἡ νῆσος κατὰ Μαιῶτιν ἄχρι Βοσπόρου, ubi spondeum adeo in secundam sedem intulit Letronnus; rectissime Peripli

scriptor *ἡ νῆσος κατὰ τὴν Μαιῶτιν ἄχρι τοῦ Βοσπόρου*, modo deleas articulum ante *νῆσος*.

Vs. 816 sq.

Ζῶσιν δὲ τήν τε κτῆσιν ἀναδεδειχότες
κοινὴν ἁπάντων τήν τε σύνολον οὐσίαν.

De Scytharum moribus agitur his versibus, quorum altero vulgo legitur *τήν θ' ὅλην οὐσίαν*, quibus verbis quam medelam attulit Letronnus, quum neque facilitatis laudem habeat neque ad rem apta sit (quid enim *κτῆσις* et *οὐσία* differunt?), scribendum potius videtur:

κοινὴν ἁπάντων τὴν θ' ὅλην συνουσίαν.

Hoc etiam firmare licet Ephori consensu apud Strabonem VII p. 303: *ταῖς διαίταις εὐτελεῖς ὄντες καὶ οὐ χρηματισταὶ πρός τε ἀλλήλους εὐνομοῦνται κοινὰ πάντα ἔχοντες τά τε ἄλλα καὶ τέκνα καὶ τὴν ὅλην συγγένειαν. Συνουσία* de familia dictum non novum est.

Vs. 849 — 51.

Ἡ Ταυρικὴ δὲ χεῤῥόνησος λεγομένη
τούτοις συνάπτει πόλιν ἔχουσ' Ἑλληνίδα,
ἣν Ἡρακλεῶται Δήλιοί τ' ἀπῴκισαν.

Quam in Taurica peninsula Heracleotae et Delii condidere urbem, ea non alia esse potest quam

Chersonesus in infima peninsulae parte sita. eius nomen cur contra morem suum scriptor reticuerit, quum causam videam nullam, nescio an secundo versu scribendum sit *πόλιν ἔχουσ' ὁμώνυμον*. *τούτοις* fortasse ad Borysthenitas spectat, quos proximo loco ante Tauricam Chersonesum commemorasse videtur. In eadem carminis parte locum habuisse suspicor quae leguntur apud Anonymum p. 8: *ὁ Ἀχίλλειος δρόμος, ὅπερ ἐστὶν ἠών, τουτέστιν αἰγίαλος, σφόδρα μακρὰ καὶ στενή.* Quae ita scribenda videntur:

Ἀχίλλειος δρόμος,
ὅπερ ἐστὶν ἠὼν σφόδρα μακρά τε καὶ στενή.

Vix enim credibile est tam celebris nominis peninsulam a Periegeta silentio esse praetermissam. Pergit deinceps inde a vs. 893 ita:

τοῖς Ἡρακλεώταις γενομένου χρησμοῦ τινος
τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦσιν ἐντὸς Κυανέων,
ἅμα Δηλίοις τὴν χεῤῥόνησον οἰκίσαι.

Heracleotas intelligit Ponticos, quos ut ab aliis eiusdem nominis in Asia civitatibus distingueret scriptor (nam Lydiae quoque et Cariae feruntur Heracleae) et hic et vs. 913 addidit *ἐντὸς Κυα-*
'. *ἐντὸς* autem dicit, non *ἐκτός*, quoniam in
mia versabatur, dum haec scribebat Perie-

geta noster. Postremo versu τήν ante χεῤῥόνησον codex omittit; fortasse igitur praestat Δηλίοισι χεῤῥόνησον scribere, ut deus Heracleotas et Delios non in Chersonesum Tauricam, sed universe in peninsulam colonos ducere iusserit. Penultimo versu restitui quem falso Letronnus a Periplo abesse dicit articulum. Idem quum Ἀσία antepenultima longa dici a Scymno statuit, sine dubio erravit. Obversabatur Letronno Homericum Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, vel Virgilianum *Asia prata*, quae quum ultima brevi dicantur, rectissime primam producunt, quod secus est in Ἀσία. Itaque neque Archilochus fr. 22 scripsit οὐδ' Ἀσίης γε καρτερὸς μηλοτρόφου, sed Ἀσίδος γῆς καρτερὸς vel simili modo (nam Ἀσίς non apud epicos tantum poetas et in lyricis tragicorum carminibus primam producit, sed etiam in iambicis, ut apud Aeschyl. Pers. 749 et Antipatrum Thess. 68), nec Scymnus vs. 771 εἰς Ἀσίαν στράτευμα διέβη βαρβάρων, et 821 εἰς Ἀσίαν ἐλθόντας, οὓς δὴ καὶ Σάκας, quibus locis recte articulum habet auctor Peripli. Corruptus item vs. 922 κατὰ δὲ πόλιν ταύτην σχεδὸν τῆς Ἀσίας, ubi quum codex habeat κατὰ δὲ τὴν πόλιν ταύτην τῆς Ἀσίας σχεδόν, apertum est scribendum esse κατὰ τὴν πό-

λιν ταύτην δὲ τῆς Ἀσίας σχεδόν, et vs. 927 *τὸ τῆς γὰρ Ἀσίας λέγετ' ἰσθμωδέστατον*, ubi cod. *τὸ τῆς Ἀσίας γὰρ λέγεται ἰσθμωδέστερον*. Scribendum igitur *τὸ τῆς Ἀσίας λέγεται γὰρ ἰσθμωδέστερον*. Denique vs. 952 ex pessima Boissonadi coniectura editum est *ὁ Κιμμερίων στρατὸς κατέδραμεν Ἀσίαν*, ubi codex *τὴν Ἀσίαν*, ex quo intelligitur haec ita potius refingenda esse: *ὁ Κιμμερίων κατέδραμε τὴν Ἀσίαν στρατός*. Falsa item quae Letronnus de mensura nominis *Κυάνεαι* scripsit: „La première de *κυανέων* est brève, contre l'usage, comme au vers 231.“ Nihil hic contra usum dictum video. *Κυάνεος* pimam producit apud epicos, corripit apud eos qui iambos scripserunt.

Vs. 891 — 95.

Εἶτ' ἔστιν Ἑρμώνασσα Φαναγόρειά τε,
ἣν Τηίους λέγουσιν οἰκῆσαί ποτε.

Apertum est scribendum esse *οἰκίσαι ποτέ*. Primo versu pro *Ἑρμώνασσα*, quo nomine omnes hanc urbem appellant, Stephanus Byzantius *Ἑρμώνεια* legisse videri potest s. v. *Ἑρμώνασσα. ταύτην ὁ Σκύμνος καὶ Ἑρμώνειαν καλεῖ*, de quo dissensu in praefatione dictum est. In sequentibus Her-

monassam et Phanagoream νήσῳ, i. e. peninsula, contineri dicit vastam planitiem complexa:

ἥτις τὰ μὲν τοῖς ἕλεσι τοῖσί τε ποταμοῖς
ἀδιάβατος τενάγεσί τε τοῖς ἐν τῷ πέραν,
τὰ δὲ τῇ θαλάττῃ τῇ τε λίμνῃ γίνεται.

Primo horum versuum quod Letronnus posuit τοῖσί τε ποταμοῖς ferri non potest propter causam supra ad vs. 726 indicatam. Vulgo legitur καὶ τοῖς ποταμοῖς, quod καὶ τοῖς ποταμίοις scribendum erat; idque ipsum locorum istorum naturae prorsus consentaneum est: non fluviis enim, sed fluviusculis totus ille tractus scinditur. Secundo versu turbatum metrum ita facillime restitui poterit: ἀδιάβατος τοῖς τενάγεσίν τ' ἐν τῷ πέραν. Postremo versu revocandum quod codex habet ἃ δέ, quod sequioris temporis scriptores post τὰ μέν inferre notum est. Idem dicendi genus passim apud nostrum vel obscuratum vel male intellectum est, velut 419, ubi recte codex habet τὰ μὲν αὐτῶν κατοικεῖν τὴν μεσόγειον, ἃ δὲ τὴν παραλίαν, et vs. 422 ἃ δ' αὐτονομεῖσθαι. Adde 493 οὓς δὲ πρὸς Κύπρον, et 544 τάς τε νησιώτιδας πόλεις κατασχεῖν, ἃς δὲ καὶ κατοικίσαι. In eandem sententiam accipio vs. 127 ἃ δ' αὐτὸς ἰδίᾳ φιλοπόνως ἐξηταχώς, *alia autem ipse dili-*

genter scrutatus, ut verbum in superioribus, quae exciderunt, positum fuisse videatur.

Vs. 916. sq.

Πάντως γελᾶν σπεύδοντες ἐκ παντὸς τρόπου,
εὐδαιμονίαν εἶναί τε τοῦτο κεκρικότες.

De Tibarenis, gente ad risum iocumque nata, haec dicuntur, quorum priora apud Anonymum ita scribuntur, *πάνυ γελᾶν σπεύδοντες*. Hinc intelligitur scribendum esse *γελᾶν πάνυ σπεύδοντες*. Altero versu Anonymus *εὐδαιμονίαν εἶναι ταύτην κεκρικότες*, quae parum probabili ratione emendata sunt. Quid scripserit noster, hic quoque Ephorus docet apud Stephanum Byz. s. v. *Τιβαρηνία. Τιβαρηνοὶ καὶ τὸ παίζειν καὶ τὸ γελᾶν εἰσιν ἐζηλωκότες καὶ μεγίστην εὐδαιμονίαν τοῦτο νομίζουσι*, quae transtulit Pomponius Mela I, 19. ***Tibareni Chalybes attingunt, quibus in risu lusuque summum bonum est.*** Itaque Scymnum scripsisse coniicias *εὐδαιμονίαν ταύτην μεγίστην κεκρικότες*.

Vs. 918 sq.

Ἔστι δὲ πόλις Ἀμισὸς ἔν τε τῇ Λευκῶν Σύρων
γῇ κειμένη, τῶν Φωκαέων δ' ἀποικία.

Apud Anonymum haec leguntur: *Ἀμισός, πόλις*

Ἑλληνίς, Ἀθηναίων ἄποικος, ἐπὶ θαλάσσῃ οἰκεῖται, ἐν τῇ Λευκοσύρων γῇ κειμένη Φωκαέων ἀποικία, ex quibus ipsos illos quos adscripsi versus non dextro Apolline exsculpsit Letronnus, omissis ut par erat iis quae non Scymni sunt, sed Arriani, in cuius Periplo P. E. ed. Huds. p. 16 leguntur haec: *Ἀμισός, πόλις Ἑλληνίς, Ἀθηναίων ἄποικος ἐπὶ θαλάττῃ οἰκεῖται.* Non improbabile tamen videri potest, illud *Ἀθηναίων* utrique scriptori commune fuisse, Scymnum autem scripsisse:

Ἀμισὸς ἐν τῇ Λευκοσύρων γῇ κειμένη
Ἀθηναίων καὶ Φωκαέων ἀποικία.

De Atheniensibus Amisi conditoribus etiam Plutarchus testis est Vit. Luculli c. 19. In mensura nominis *Ἀθηναίων* Atticorum comicorum exemplum sequutus est scriptor. Pherecrates vol. II p. 267 *Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις.* Polyzelus ibid. p. 871 *ἐν τῷ μύρῳ παρ' Ἀθηναίων μακαρίζεται.* Ad eandem normam *Κερκυραίων* noster dixit penultima brevi vs. 440 *Κορκυραίων τε καὶ Κορινθίων πόλις.*

Vs. 929 — 36.

Ὁ δ' Ἡρόδοτος ἔοικεν ἀγνοεῖν, λέγων

ἐκ τῆς Κιλικίας [εἶν' ὁδὸν πένθ' ἡμερῶν
εἰς Πόντον· ἔθνη δ' εἶχε] πεντεκαίδεκα
ἡ χερρόνησος.

In his *ὃ δέ* pro *ὁ δέ* scripsit Letronnus, articulo Scymnum non uti in scriptorum nominibus observans; quod nisi casu factum est, *ὅπερ* potius scribi debebat quam *ὃ δέ*, quod nihil est. Tum verba uncis inclusa de coniectura addidit Holstenius; at neque *ἔθνη* prima producta dixit Scymnus, neque praeterito *εἶχε* hic locus est. Herodoti I, 72 verba haec sunt: *ἔστι δὲ αὐχὴν οὗτος τῆς χώρης ταύτης· μῆκος ὁδοῦ εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμεῦνται.* Itaque si ludere datur, haec ita potius redintegranda sunt:

ἐκ τῆς Κιλικίας [ἀνδρί γ' εὐζώνῳ μολεῖν
πένθ' ἡμερῶν εἰς Πόντον εἶναι τὴν ὁδόν·
ἔθνη δ' ἔχει τὰ πάντα] πεντεκαίδεκα.

Quamquam priora etiam in hunc modum refingere licet:

ἐκ τῆς Κιλικίας [εἰς τὸν Εὔξεινον πόρον
πένθ' ἡμερῶν τὸ μῆκος εἶναι τῆς ὁδοῦ]

In quibus ad *τὸν Εὔξεινον πόρον* conferas Eurip. Androm. 1263. Chersonesum intelligit de Asia intra Halyn sita, quam quum quindecim populis habitatam dicit, discrepat ab Ephoro, qui sedecim

illius terrarum tractus populos nominaverat. Pergit Scymnus:

ὧν τρία μὲν Ἑλληνικά,
Αἰολικὸν εἶτ' Ἰωνικὸν καὶ Δωρικόν,
τὰ λοιπὰ τῶν μιγάδων δὲ χωρία βάρβαρα.

Horum postrema mirum est editores ipsumque adeo Letronnum vitiata esse non intellexisse; χωρία enim et propter dactylum (cfr. p. 39) et multo magis ob ipsam sententiam suspectum est. Scribendum vero:

τὰ λοιπὰ τῶν μιγάδων δὲ χωρὶς βάρβαρα.

Hoc enim dicit, praeter tres illas graecae originis gentes reliquos populos esse barbaros, exceptis quos mixtos vocat, i. e. iis qui partim barbaris partem Graecis constant. Plane autem haec confirmantur iis quae apud Strabonem leguntur XIV p. 677 sq. Φήσαντος τοῦ Ἐφόρου διότι τὴν χερρόνησον κατοικεῖ ταύτην ἑκκαίδεκα γένη, τρία μὲν Ἑλληνικά, τὰ δὲ λοιπὰ βάρβαρα χωρὶς τῶν μιγάδων, ubi vicissim e Scymno post Ἑλληνικά addenda videntur verba τὸ Αἰολικὸν καὶ Ἰωνικὸν καὶ Δωρικόν. Corrupta item quae sequuntur apud Scymnum:

Κίλικες μὲν οὖν Λύκιοί τε πρὸς τούτοις δὲ καί
Μάκαρες Μαριανδυνοί τε παραθαλάττιοι.

Quis enim unquam Macares in Asiae populis numeravit? aut quis Gailio assentiatur, Pelasgos Macare duce Lesbum vicinamque oram incolentes dici existimanti? Apud Anonymum haec ita scripta sunt: *Λύκιοί τε καὶ πρὸς τούτοις Μάκαρες* Itaque scribendum videtur: *Κίλικες μὲν οὖν Λύκιοί τε καὶ πρὸς τοῖσδ' ἅμα Κᾶρες Μαριανδυνοί τε,* vel *Λύκιοι τε πρὸς τούτοισι καὶ Κᾶρες* —

Vs. 949 — 52.

Εἶτεν Σινώπη πόλις ἐπώνυμος μιᾶς
Ἀμαζόνων, ὧν πλησίον ἦν χώρα ποτέ,
ἣν τὸ πρὶν ᾤκουν εὐγενεῖς ὄντες Σύροι,
μετὰ ταῦτα δ' ὡς λέγουσιν Ἑλλήνων ὅσοι —

Primum versum, in quo *εἶτεν* scripsi pro eo quod Letronnus edidit *εἶτ' ἔστι,* attigi p. 9. Sequentia, in quibus et dactylus *πλησίον* vitiosus est nec productio in *τὸ πρὶν* ferri potest, in codice habentur ita: *πλησίον χωρίον ἣν ποτὲ μὲν τὸ πρὶν ᾤκουν εὐγενεῖς ὄντες Σύροι.* Scribendum igitur:

ὧν πλησίον τὸ χωρίον·
ἣν ποτε μὲν ᾤκουν εὐγενεῖς ὄντες Σύροι.

At quorsum *εὐγενεῖς*? an forte quod Syri, i. e. Leucosyri, a Syro Apollinis filio genus deduce-

bant? Tradidit hoc sane Plutarchus V. Lucull. c. 23 et ex Plutarcho Eustathius ad Dionysium Per. 772. Credo tamen hoc si indicare voluisset Scymnus, id aliter eum dicturum fuisse. Itaque nescio an Scymnus *ἐγγενεῖς* scripserit. Recte autem dicit *χωρίον*, *castellum*, i. e. Themiscyra sive Themiscyrum, quo Amazones utebantur propugnaculo, v. Schol. Apollonii Rh. II, 370 et Procopium Bell. Goth. IV, 2. Sequitur locus illustris de Graecorum coloniis Sinopen deductis, primum Thessalorum, postea Milesiorum:

ἔπειτα δ' Ἀμβρῶν τῷ γένει Μιλήσιος.
ὑπὸ Κιμμερίων οὗτος δ' ἀναιρεῖσθαι δοκεῖ.

Codex *Ἀμβρώντας γένει*. Scribendum *Ἄβρων τῷ γένει*. *Ἄμβρων* vitiosa forma est recteque Sylburgio suspecta apud Etymol. M. p. 226, 29. 624, 57. Hanc primam Habrone duce Milesiorum coloniam, Cimmeriorum invasione disturbatam, proxime alia eorundem Milesiorum sequuta est:

μετὰ Κιμμερίους Κῷος, πάλιν δὲ Κριτίνης,
οἱ γενόμενοι φυγάδες τῶν Μιλησίων.

Ita haec in codice scripta sunt. Pro *Κριτίνης*, quod parum caute Fabricius nec sine metrico vitio *Κριτίης* scripsit, reponendum *Κρητίνης*, cuius nominis exemplum praebet Herodotus VII,

165, ex quo Anaxilae Rhegini patrem ita appellatum fuisse discimus. Fuit item Ephesiaci agri oppidum *Κρητίναιον* a Parthenio Erot. c. 3 memoratum, et incolarum nomine *οἱ Κρητίναι* dictum a Plutarcho Prov. I, 57. *Ἐφέσιοι Κρητίνας ἐκτήσαντο τὰς* (leg. *ὄντας*) *Μαγνήτων*, de quo vide quae dicta sunt Choliamb. poet. p. 123, ubi Herodotum VII, 190 memorare debebam *Ἀμεινοκλέϊ τῷ Κρητίνεω ἀνδρὶ Μάγνητι*, quamquam is Magnesiam dicit Thessalicam. Iam non dubium videri potest, quin idem nomen restituendum sit Stephano Byz. s. v. *Σινώπη*, ubi hodie editur *κτίσμα Κριτίου Κῴου, ὥς φησι Φλέγων*. Praeterea praeeunte Radulpho Rochetto Hist. Colon. Graec. III p. 331 inter *Κρητίνου* et *Κῴου* inserendum *καί*, quamvis Eustathius ad Dionys. Per. 772 editam lectionem expressit, *κτίσμα κατά τινας Κριτίου ἀνδρὸς Κῴου*, ex quo nihil aliud intelligitur quam Eustathium eandem, qua nostri codices vitiati sunt, lectionem etiam in suo Stephani codice repperisse; *ἀνδρός* autem ille de suo addidit. De *Κῷος* nomine proprio in tanta similium copia (Lehrs Arist. p. 285) non dubitandum videtur. Fuerunt igitur duo novae Milesiorum coloniae duces, Cous et Creti-

nes, qui quum non separatim nec diversis temporibus colonos Sinopen deduxisse videantur, maxima est suspicio Scymnum in hunc modum scripsisse:

μετὰ Κιμμερίους Κῷος πάλιν καὶ Κρητίνης.

Altero versu, in quo *τῶν* pro edito *τοῦ* e codice restitutum est, Letronnus post *φυγάδες* inseruit *τέ*, quo versui consulitur, non item sententiae, quae postulat ut ipsi illi, quos superiore versu memoravit, coloniae duces Milesiorum exules fuisse dicantur. Scribendum igitur:

οἱ γενόμενοι φυγάδες ὅρων Μιλησίων.

Consimili modo supra vs. 746 habemus *Ποντικῶν ὅρων* pro *Ποντικῆς χώρας*. Cfr. vs. 135 et 519. Quem usum qui nostro scriptori proprium dicit Letronnus, non meminerat, ut alia mittam, Euripidis Hec. 937 *ἐν μέσοις Θρῄκης ὅροις*.

Recte vidit Fabricius post Sinopae vicinarumque urbium descriptionem locum habuisse ea quae apud Anonymum Per. p. 6 his verbis perscripta leguntur: *κατ' ἀντικρὺς δὲ Καράμβεως ἐν τῇ Εὐρώπῃ κεῖται μέγιστον ἀκρωτήριον, ἀπότομον εἰς θάλασσαν ὑψηλὸν ὅρος, τὸ λεγόμενον Κριοῦ μέτωπον, ἀπέχον ἐκ Καράμβεως πλοῦν νυχθήμερον.* Ac confirmare poterat sententiam suam consensu

Ephori apud Schol. Apollonii Rh. II, 360, emendatum a Marxio fr. 84, quem sequitur etiam Strabo XII p. 545. Videntur autem ista in hunc fere modum digerenda esse:

Καταντικρὺ δὲ Καράμβεως ἐν τῇ πέραν
κεῖται μέγιστον . .
ἀπότομον εἰς θάλατταν ὑψηλόν τ' ὄρος,
τὸ λεγόμενον Κριοῦ μέτωπον . . .
νυχθήμερον πλοῦν ἀπέχον ἐκ (ἀπὸ) Καράμβεως.

Nam quos Fabricius ex istis Anonymi verbis concinnavit versiculos, iis vir optimus vere se praebuit, ut ille ait, *Μουσῶν σκελετόν, ἀηδόνων ἠπίαλον, ὕμνον Ἅιδου*. Postrema etiam ita digeri licet, ut nulla lacuna indicanda sit.

Vs. 958 — 60.

Τούτων τόπων τὸ πρῶτον ἄρξαι Φινέα
τὸν τοῦ Τυρίου Φοίνικος, ἀλλ' ἐν ὑστέροις
χρόνοις κατελθεῖν —

Nihil causae erat cur *τούτων* scriberetur pro *ὧν δή*, quod ipsum scriptori nostro usitatissimum. Tum *τὸ πρῶτον* ex coniectura additum; supplendum potius erat *λέγουσι* et secundo versu scribendum *Φοίνικος, ὑστέροισι δὲ χρόνοις*. Anonymus enim *Φοίνικος, ὑστέροις δὲ χρόνοις*.

Vs. 963 — 65.

'Επὶ τὸν τόπον κτίσασ' ὁμώνυμον πόλιν
Ἄμαστρις, 'Οξυάθρου μὲν ἱστορουμένη
θυγάτηρ ὑπάρχουσ', ὡς λόγος, τοῦ Περσικοῦ.

Primo versu reponendum *ἐπὶ τῶν τόπων*, et secundo *ὑπάρχειν*. In iis quae proxime sequuntur commemoratur *Παρθένης* fluvius, quem quum omnes constanter *Παρθένιον* dicant, ne Scymnus quidem aliter dixisse censendus est. Nimirum *Παρθένης* ex *Πάρθενις* corruptum est, qua forma suae aetatis morem sequens usus erat Anonymus. Similiter quem fluvium veteres Graeci *Σαγγάριον* dicebant, Procopio Aedif. V, 3 aliisque est *Σάγγαρις*. Ad eandem rationem formata sunt quae frequenter leguntur in titulis graecis nomina *Διόνυσις* = *Διονύσιος*, *Αὔρηλις* = *Αὐρήλιος*, *Ἴουλις* = *'Ιούλιος*. Confer Welckerum Syll. Epigr. p. 18.

Haec fere sunt, quae de corruptioribus Scymni locis dicenda habui, quibus propter argumenti affinitatem adiiciam aliquid coniecturarum in Dionysii descriptionem Graeciae, futilis sane et ieiuni scriptoris libellum et ad Scymni ubertatem et copiam non comparandum, sed tamen

in tanta veterum chorographorum iactura non contemnendum, quippe haud pauca complexum aliunde non cognita. In metrica arte Dionysius Scymno multo est inferior, nec tamen tam crassae inscitiae reus, ut iis assentiendum sit, qui neque verborum mensuram neque trimetri leges illum tenuisse iniustissime dicam an imperitissime criminantur. Imo satis severas leges etiam Dionysium sequutum esse neminem fugere potest, qui vel aliquam harum rerum rationem et usum habeat.

Vs. 1 — 4.

Διὰ παντός, ὦ Θεόφραστε, καθάπερ οἶσθα σύ,
ἴδιόν τι πλάττων κοὐχὶ τὸν ἑτέρων πόνον,
ὅπερ ἔνιοι ποιοῦσ', ἐμαυτοῦ τιθέμενος,
νυνὶ πεπόρηκα τὴν ἅπασαν Ἑλλάδα.

Quorum versuum postremo quum Casaubonus *πεπόρικα*, Stephanus autem *πεπόνηκα* scribendum censuisset, merito haec reiecit Letronnus, qui, si recte eius verba interpretor, editum *πεπόρηκα* ita tuetur, ut *πορεῖν* declarandi vel explicandi significationem habere arbitretur. Id nemo graece sciens viro doctissimo concedet, nec dubium esse potest, quin Dionysius scripserit *νῦν ἱστόρηκα τὴν ἅπασαν Ἑλλάδα.*

Vs. 20 — 23.

Νωθρὰν γὰρ οὐχ εὕροις ἄν, ἀλλ' ἐσπευσμένην
τὴν πραγματείαν· διὸ σεαυτὸν μὴ βραχύ,
ὁλοσχερῶς δ' ἐπὶ ταῦτα δοὺς καὶ σπουδάσας
συμφιλομάθησον, καθάπερ εἴωθας ποιεῖν.

Nihil proficitur Boissonadi coniectura Letronno probata *διὸ σεαυτὸν μὲν βραχύ*, eo etiam nomine vitiosa, quod *μέν* non suo loco positum est. Neque *βραχὺ* ita ut volunt dici potest. Qui verba paullo attentius inspexerit, intelliget scribendum esse *διὸ σεαυτὸν μὴ βραδύν*, cui quod *ὁλοσχερῶς*, non *ὁλοσχερῆ* infertur, id nihil offensionis habet. In sequentibus narrat scriptor, iure meritoque Phileam vituperari, qui Magnesiam ab Hellade seiunxerit:

τὸν δὲ Φιλέαν ἀγνοεῖν
ἀποχωρίσαντα· τοῦτο δ' εἶναι συμφανὲς
τοῖς φιλομαθέσι μάλιστα φιλοτιμουμένοις.

Mirum est latuisse editores pro *φιλομαθέσι* requiri infinitivum *φιλομαθεῖν*. At ne hoc quidem sufficere arbitror; certe ineptum dicendi genus est *φιλομαθεῖν φιλοτιμούμενος*. Itaque Dionysium scripsisse suspicor, *τοῖς πολυμαθεῖν μάλιστα φιλοτιμουμένοις*.

Vs. 51 sq.

Ἰθάκη δὲ σταδίων ὀγδοήκοντα, στενή,
ὕψος δ' ἔχουσα καὶ λιμένας τρεῖς ἐχομένη.

Mirabar unde tam bellus versiculus provenisset, quum vidi istud *δέ* Letronnum ex infelici Casauboni coniectura assumpsisse. Scribendum erat *Ἰθάκη σταδίων ὡς ὀγδοήκοντα*, quae Dionysius Straboni videtur sublegisse, qui X p. 455: *κύκλος δὲ τῆς Ἰθάκης ἐστὶν ὡς ὀγδοήκοντα σταδίων.* Altero versu *ἐχομένη* intelligi non potest; itaque post *τρεῖς* distinguendum et post *ἐχομένη* lacuna indicanda. Sequitur continuo:

πρὸς τῷ πέραν δ' οἰκοῦσι τῆς Αἰτωλίας.

De Acarnanibus haec dicit scriptor; verum *πρὸς τῷ πέραν* neque graece dictum est neque ullum omnino sensum habet. In codice scriptum est *πρὸς τὸ πέραν*, quorum verborum facilis et parata est correctio, si memineris codicem Parisinum ex libro uncialibus exarato descriptum esse. Docet hoc, ut alia omittam, vs. 106 *ΛΕΩΠΟΝΤΕ ΛCΩΠΟΝΤΕ*, ubi prius illud *ΛΕΩΠΟΝ* nihil est nisi vitiosa scriptura sequentis vocis *ΛCΩΠΟΝ* *). Consimili modo vs. 72 *ΕΚ* corruptum

*) In titulo Aeginetico apud Boeckhium no. 2138 le-

est ex *EICI.* Itaque *TOΠEPAN* ex *ECΠE-PAN* corruptum arbitror, Dionysium autem scripsisse:

πρὸς ἑσπέραν δ' οἰκοῦσι τῆς Αἰτωλίας,

quemadmodum vs. 70 de Locris dicitur *οὗτοι κατοικοῦσιν δὲ πρὸς μεσημβρίαν Αἰτωλίας.*

Vs. 72.

Ἔπειτα Φωκεῖς ἐκ Δελέγων φερόμενοι.

His verbis scriptor transitum a Locris ad Phocenses parat. Versui ut consuleret Casaubonus, de sensu et grammatica securus, *πρὶν* ante *φερόμενοι* inserebat. Pro *Δελέγων*, quae est H. Stephani coniectura, in codice est *λογῶν.* Hinc Letronnus edidit *ἐκ λογίων πρὶν φερόμενοι*, quod vertit: *iadis amenés en ces lieux par l'ordre d'oracle.* Ne id quidem grammaticae consentaneum; nec de illo oraculi iussu quidquam ab aliis traditum est. Prope a vero abfuit Krebsius, qui coniiciebat *Φωκεῖς εἰσὶ Δελέγων ἐχόμενοι*, in quo *εἰσί* et *ἐχόμενοι* verissimum. At Leleges ineptissime hic memorantur, nec dubium est quin Dionysius scripserit *ἔπειτα Φωκεῖς εἰσι Λοκρῶν ἐχόμενοι.*

---

gitur nomen inexplicabile *ΛΑΤΙΜΟC*, quod *ΛΑΤΙΜΟC* scribendum.

Vs. 80 sq.

'Εν τῇ μεσογείᾳ δ' ἐστὶ Κυπάρισσος πόλις
Λάρισά τε, μετ' αὐτὴν Δαυλίς.

Primo versu revocandum quod codex habet *Κυπαρίσσου πόλις*, a Cyparisso Minyae filio appellata, de quo v. Stephanum Byz. s. v. *Κυπάρισσος* et Schol. Ven. ad Hom. Il. II, 519. Cfr. Nonnus Dion. XIII, 123 *Φωκῆες ὁμήλυδες οἳ Κυπαρίσσου εἶχον ἕδος.* Altero versu *Λάρισα* pro edito *Λάρισσα* e codice scriptum est. At Larisa in Phocicis urbibus nusquam commemoratur; nec minus corruptelam nominis metrum arguit, quod nescio quo pacto recepta codicis scriptura in integrum restitui dicat Letronnus. Certissimum est scripsisse Dionysium quod iam Harduinus ad Plinium vol. I p. 501 vidit, *Κρίσσα*, sive potius *Κρῖσα*, quam cum Daulide fere coniungi videas. Homerus Il. II, 520 *Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα.* Nonnus Dion. XIII, 128 *Κρῖσαν* (male Graefius *Κρίσσαν*) *ἀειδομένην καὶ Δαυλίδα.* Adversari quidem videri possit Strabo IX p. 637, Crisam in ipso littore maris sitam fuisse dicens; sed hunc verissime erroris convicit H. N. Ulrichsius Itiner. Graec. I pag. 24 in

egregia disputatione, qua Crisam et Cirrham diversas urbes esse ita demonstravit, ut nullus iam dubitandi locus relictus sit.

Vs. 88 — 91.

Αὖλίς τε Βοιωτῶν πόλις, πρὸς ᾗ λιμὴν
κἀρτέμιδος ἱερὸν ἅγιον, ὃ λέγεται κτίσαι
Ἀγαμέμνον', εἶτ' Ἐμπερέσιον καλούμενον
ἀκρότατον, εἶτ' Εὔριπος.

Dianae templum ab Agamemnone conditum commemorat Callimachus fr. 72. *τὴν ὡγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος, εἵσατο*, ad quae Bentleius non immemor fuit carminis Theognidei: *Ἄρτεμι θηροφόνη, θύγατερ Διός, ἣν Ἀγαμέμνων εἵσαθ'* (Bekkerus *εἴσαθ'*), *ὅτ' εἰς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ θοαῖς.* Ac fuerunt etiam alia monumenta Dianae placandae ab Agamemnone dedicata, velut navis illa apud Geraestios a Precopio Bell. Goth. IV, 22 memorata cum hoc titulo:

Νῆα μέλαιναν ἱδρύσατο τῇδ' Ἀγαμέμνων
Ἑλλήνων στρατιῆς σῆμα πλοϊζομένης.

Quorum versuum primus, cui neque Dindorfius nec Welckerus Syll. epigr. p. 226 opem tulerunt, ita redintegrandus est:

Νῆά με λαϊνέαν ἱδρύσατο τῇδ' Ἀγαμέμνων.

E lapidibus enim navem illam structam fuisse ipse indicavit Procopius. Emperesium, quod tertio versu memoratur, Kiepertus noster in Euboeae littore Aulidi adverso posuit, in quo nisi ignotos mihi auctores sequutus est, a vero aberravit. Recte sine dubio nón intellectus editoribus Holstenius εἶτεν Ἐρέσιον scribendum significavit. Cfr. Suidas, Ἐρέσιον, πόλις Βοιωτίας. Idem Εἰρέσιον, πόλις Βοιωτίας. Hanc alteram scripturam sequutus est Etymol. M. p. 303, 11 et Plinio HN. IV, 7, 12 pro *Hyresion* restituit Müllerus Orchom. p. 56, ubi Silligius edidit *Hilesion*, quod si librorum auctoritate nititur, non improbo. Nec dubium quin idem sit oppidum quod Homero Il. II, 499 et Nonno Dion. XIII, 61 Εἰλέσιον dicitur. Utrumque nomen urbem illam antiquissimis temporibus in humili et navigantibus opportuno loco sitam fuisse indicat, postea subsidentibus aquis in alto iacere visa est, unde ἀκρότατον appellat Dionysius. Cfr. Strabo IX p. 406.

Vs. 96 — 98.

Κῶπαι δὲ πόλις κώρχόμενος, εἶτα μετὰ δύο
πόλις Λεβάδεια χἱερὸν Τροφωνίου,
ὅπου τὸ μαντεῖον λέγουσι γεγονέναι.

Multum molestiae crearunt viris doctis quae primo horum versuum leguntur verba *εἶτα μετὰ δύο*. Ac Mülleri Orchom. p. 483 coniectura *εἶτα μεθ' ἑκατόν* scribendum existimantis quam ob causam probari non possit, sua sponte intelligitur. Quod autem Buttmannus coniecit *εἶτα μετὰ δὲ τόν*, barbarismum infert sermoni, quem ne is quidem evitavit, qui ceterum paullo rectius scribi voluit: *κὠρχόμενός ἐστι, μετὰ δὲ τὸν πόλις Λεβάδεια.* Sane vs. 101 legitur *μετὰ δὲ τὰς πόλεις ὑπόκειται Νῖσα*, quod interpretantur *μετὰ δὲ ταύτας τὰς πόλεις*, scil. Thespias et Plataeas. Verum hoc contra omnium graece loquentium consuetudinem dictum est; ac quum codex pro *τάς* exhibeat *ταῖς*, neminem dubitaturum spero quin scribendum sit: *μετὰ δέ τις πόλις ὑπόκειται Νῖσα.* Denique Letronni emendatio, *εἶτα μετ' οὐ πολύ*, neque ad metri leges commoda, neque omnino ad persuasionem probabilis est. Mihi non dubitari posse videtur, quin in verbis *μετὰ δύο* loci nomen lateat; proinde corrigendum arbitror *εἶτα Μετάχοιον*, de quo haec legimus apud Stephanum Byz. p. 198, 38: *Μετάχοιον, φρούριον Βοιωτίας μεταξὺ Ὀρχομενοῦ καὶ Κορωνείας.* Coronea quum modico intervallo a Lebadea dis-

sita sit, apertum est rectissime Metachoeum a Dionysio inter Orchomenum et Lebadeam commemorari. In correptione diphthongi nemo haerebit, qui *Βοιώτιος, τοῖος, ὁποῖος* et alia plurima eadem mensura dici meminerit. Neque ignobilem et memoratu indignum locum fuisse Metachoeum, vel illud indicio est, quod teste Stephano ab Ephoro et Androtione commemoratum erat. Praeterea nescio an *Κῶπαι πόλις* scribendum sit, ut evitetur, qua nusquam Dionysius usus est, diaeresis trochaica, male a Letronno vs. 85 et 146 illata.

Vs. 105 — 107.

πλάτος· ποταμοὺς δ' ἔχει δύο τὸν μὲν λεγόμενον
Ἰσμηνὸν Ἀσωπόν τε πεδί' εὔυδρά τε
παρακείμεν'. ἔστι δ' ἔπειτα χώρα Μεγαρέων.

Ita haec edidit Letronnus. Cod. *ποταμοὺς δ' ἔχει τὸν μέν*, et sequentibus *πεδία εὔυδρα παρακείμενα, ἔστιν ἔπειτα.* Hinc scribendum videtur:

ποταμοὺς ἔχει δὲ τὸν μὲν λεγόμενον
Ἰσμηνὸν Ἀσωπόν τε· πεδία δ' εὔυδρα
παρακείμεν' ἔστ'· ἔπειτα χώρα Μεγαρέων.

Praeterea malim *τόν τε λεγόμενον.*

Vs. 128.

Κεδρισὸν Ἀμφιμέλαν τε καὶ Μεσσάπολιν.

Sunt haec Creticorum fluviorum nomina, quorum quod postremo loco memoratur *Μεσσάπολις*, non potest dubitari quin corruptelam subierit. Scribendum videtur *Μεσσάπιον*, cll. Scylace Per. 48 *εἶτα ἡ Λαμπαία, καὶ διήκει αὕτη ἀμφοτέρωθεν, καὶ ποταμὸς Μεσάπος ἐν αὐτῇ ἐστι*, ubi item *Μεσσάπιος* scribendum. Quibus emendationibus fidem faciunt quae veteres scriptores de Cretica Messapiorum aliarumque Italicarum gentium origine memoriae prodiderunt.

Vs. 140 sq.

Δῆλος ἱερὰ νῆσος λεγομένη, καὶ λιμήν
νεὼς Ἀπόλλωνός τ', ἔπειτεν ἐχομένη —

Postrema in codice ita habentur: *νεώς τε Ἀπόλλωνος, εἶτεν ἐχομένη*, quae haud paulo probabilius ita refinxeris: *νεώς τε τἀπόλλωνος, εἶτεν ἐχομένη —*

Vs. 146 — 49.

Σποράδες, ἐν αἷς Κίμωλος, εἶτεν οὐ πολύ
ἀπέχουσα Θήρα νῆσος, εἶτεν οὐ πολύ

ἀπέχουσ' Ἴος, εἶτα Νάξος, μετὰ ταύτην Πελασγία
Σκῦρος —

Cimolo insulae nullum hic locum esse qui intellexit Letronnus, non debebat tamen *Σίκηνος* substituere, quae vitiosa est forma. Itaque si recte Sicinum insulam hic commemorandam coniecit vir doctissimus, scribendum erit *ἐν αἶσι Σίκινος*. At forsan *ἐν αἶσι Μῆλος* praestat, quae Sporadibus accensetur a Plinio HN. IV, 12, 70 et Eustath. ad Dionys. 530, aliis eam insulam in Cycladum numero habentibus. Versum tertium, quem adscripsi ut legitur in codice, parum probabiliter Letronnus ita correxit ut *εἶτα* scriberet pro *μετὰ ταύτην*. Corrigendum videtur:

Ἴος, εἶτα Νάξος, μετὰ δὲ ταύτην πελαγία —

Etsi enim Scyrus recte Pelasgia appellari potuit, non minus recte tamen vocatur *πελαγία*, frequenti insularum epitheto; *ἀπέχουσα* autem ex superiore versu repetitum videri potest.

SCYMNI CHII PERIEGESIS.

ΣΚΥΜΝΟΥ ΧΙΟΥ
ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

Πάντων ἀναγκαιότατον ἡ κωμῳδία,
θειότατε βασιλεῦ Νικόμηδες, τοῦτ' ἔχει
τὸ καὶ βραχέως ἕκαστα καὶ φράζειν σαφῶς
καὶ ψυχαγωγεῖν πάντα τὸν ὑγιῆ κριτήν.
διὸ δὴ δοκιμάσας τὸ πιθανὸν τῆς λέξεως
σοί τε διὰ ταύτης ἐντυχεῖν ἐσπούδασα
καὶ διαλεγῆναι βραχέα, τό τε συνηγμένον

Explicatio siglarum. A Anonymi peripli pars prima apud Hudsonum Geogr. min. vol. I p. 1—17. B Anonymi peripli pars altera apud Hudsonum vol. III p. 1—16. C codex Parisinus. F Fabricius. L Letronnus. M Meinekius. P apographum Palatinum (nunc Vaticanum). Ceterum ubicunque haec editio, auctore dissensus non indicato, a ceteris editionibus dissentit, codicis Parisini fidem sequuta est.

Titulum add. IVossius et LHolstenius.

εὐπεριγράφως ὠφέλιμον ἀναδοῦναι τόδε
σύνταγμα, κοινὴν πᾶσι τὴν εὐχρηστίαν
διὰ σὲ παρέξων τοῖς θέλουσι φιλομαθεῖν.
βουλόμενος οὖν σοι πρῶτον ἐκθέσθαι σαφῶς
τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ὅλης συντάξεως,
αἰτῶ δοθῆναι τῇ προεκθέσει λόγον
μὴ πολύν· ἐμοὶ γὰρ κρίνεται λακωνικῶς
περὶ μεγάλων ἐλάχιστα πραγμάτων λέγειν.
ἔστι δ' ἃ γράφω τοιαῦτα. τοῖς ἐν Περγάμῳ
βασιλεῦσιν, ὧν ἡ δόξα καὶ τεθνηκότων
παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ζῶσα διὰ παντὸς μένει,
τῶν Ἀττικῶν τις γνησίων τε φιλολόγων,
γεγονὼς ἀκουστὴς Διογένους τοῦ Στωϊκοῦ,
συνεσχολακὼς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον,
συνετάξατ' ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς ἁλώσεως
χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἄχρι τοῦ νῦν βίου.
ἔτη δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς χιλίοις
ὡρισμένως ἐξέθετο καταριθμούμενος
πόλεων ἁλώσεις, ἐκτοπισμοὺς στρατοπέδων,
μεταναστάσεις ἐθνῶν, στρατείας βαρβάρων,

8. εὐπεριγράφως M, ἐκ περιγράφως C. Vid. Comment. p. 4. 9. εὐχρηστίαν M, εὐχαριστείαν C. Vid. Comment. l. l. 10. παρέξον? 16. δ' ἀγράφω C. 22. συνετάξατ' ἀπὸ L, συνέταξε τὰ ἀπὸ C. 26. ἐκπορισμούς? 27. στρατίας C.

ἐφόδους περαιώσεις τε ναυτικῶν στόλων,
θέσεις ἀγώνων, συμμαχίας, σπονδάς, μάχας,
πράξεις βασιλέων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν βίους,
φυγάς, στρατείας, καταλύσεις τυραννίδων·
πάντων ἐπιτομὴν τῶν χύδην εἰρημένων·
μέτρῳ δὲ ταύτην ἐκτιθέναι προείλετο,
τῷ κωμικῷ δέ, τῆς σαφηνείας χάριν,
εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὁρῶν.
τὸ δ' ὅμοιον ἔλαβεν εἰκάσας ἐκ τοῦ βίου·
ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἀναλαβὼν θέλοι φέρειν
ξύλων λελυμένων πλῆθος, οὐκ ἂν εὐχερῶς
τούτων κρατῆσαι, δεδεμένων δὲ ῥᾳδίως·
οὕτω λελυμένην λέξιν ἀναλαβεῖν ταχὺ
οὐκ ἔστι, τῷ μέτρῳ δὲ περιειλημμένην
ἔστιν κατασχεῖν εὐσκόπως καὶ πιστικῶς·
ἔχει γὰρ ἐπιτρέχουσαν ἐν ἑαυτῇ χάριν,
ὅταν ἱστορία καὶ λέξις ἔμμετρος πλεκῇ.
κεῖνος μὲν οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων
εἰς βασιλέως ἀπέθετο φιλαδέλφου χάριν
ἃ καὶ διὰ πάσης γέγονε τῆς οἰκουμένης,

---

31. *ἐπανόδους* pro *στρατείας* Heynius ad Apollodor. I, p. 404. an *φυγὰς στρατηγῶν, exilia praetorum?* 34. *γε* Heynius. *σαφηνίας* C. 44. *πλεκῇ* M, *πλέκῃ* C. Vid. Comment. p. 5. 45. *κεῖνος* M, *ἐκεῖνος* C. Cfr. Comment. l. l.

ἀθάνατον ἀπονέμοντα δόξαν Ἀττάλῳ
τῆς πραγματείας ἐπιγραφὴν εἰληφότι.
ἐγὼ δ' ἀκούων, διότι τῶν μὲν βασιλέων
μόνος βασιλικὴν χρηστότητα προσφέρεις,
πεῖραν ἐπεθύμησ' αὐτὸς ἐπ' ἐμαυτοῦ λαβεῖν
καὶ παραγενέσθαι καὶ τί βασιλεύς ἐστ' ἰδεῖν,
ἵν' αὐτὸς ἑτέροις πάλιν ἀπαγγέλλειν ἔχω.
διὸ τῇ προθέσει σύμβουλον ἐξελεξάμην
τὸν συγκατορθώσαντα καὶ τῷ σῷ πατρί
τὰ τῆς βασιλείας πρότερον, ὡς ἀκούομεν,
παρά σοί τε, βασιλεῦ, γνησίως τιμώμενον
κατὰ πάντα, τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Διδυμῆ λέγω,
τὸν καὶ θεμιστεύοντα καὶ μυσηγέτην.
οὗ δὴ σχεδὸν μάλιστα καὶ πεπεισμένος
πρὸν σὴν κατὰ λόγον ἧκα (κοινὴν γὰρ σχεδόν
τοῖς φιλομαθοῦσιν ἀναδέδειχας) ἑστίαν.
θεὸς δὲ συνεφάψαιτο τῇ προαιρέσει.
ἐκ τῶν σποράδην γὰρ ἱστορουμένων τισίν
ἐν ἐπιτομῇ σοι γέγραφα τὰς ἀποικίας

---

48. *Ἀτάλῳ* C. 50. *τῶν νῦν βασιλέων*? Cfr. Comment. p. 5. 51. *προσφέρεις* Vindingus, *προσφέρει* C. 54. *ἵν'* Morellus, *ἣν* C. 56. *συνκατορθώσαντα* C. 59. *Διδυμῆ* Vossius, *Διδύμη* C. 62. *πρὸς σὴν κατὰ λόγον ἧκα* M, *πρὸς σε κατὰ λόγον ἥκω* C. Vid. Comment. p. 5. 64. *συναιφάψετο* C. 65. *τῇ σῇ* pro *τισίν* C.

κτίσεις τε πόλεων τῆς ὅλης τε γῆς σχεδὸν
ὅσ' ἐστὶ πλωτὰ καὶ πορευτὰ τῶν τόπων.
τούτων δ' ὅσα μὲν εὔσημά τ' ἐστὶ καὶ σαφῆ
ἐπὶ κεφαλαίου συντεμὼν ἐκθήσομαι,
ὅσα δ' ἐστὶν αὐτῶν οὐ σαφῶς ἐγνωσμένα,
ὁ κατὰ μέρος ταῦτ' ἐξακριβώσει λόγος,
ὥστε, βασιλεῦ, τὸν πάντα τῆς οἰκουμένης
ἔχειν σε περιορισμὸν ἐπιτετμημένον,
ποταμῶν τε μεγάλων ἰδιότητας καὶ ῥύσεις,
τὴν τῶν δύ' ἠπείρων τε κατὰ μέρος θέσιν,
ἐν ἑκατέρᾳ τίνες εἰσὶν Ἑλλήνων πόλεις,
τίνες ἔκτισαν, κατὰ τίνας ᾤκησαν χρόνους,
τοὺς ὁμοεθνεῖς ὄντας τε τούς τ' αὐτόχθονας,
τίν' ἔστι πλησιόχωρα βαρβάρων γένη,
τίνα μιγάδων λεγόμενα, ποῖα νομαδικά,
τίνες ἥμεροι, τίνες εἰσὶν ἀξενώτατοι,
ἔθεσι τρόποις ἔργοις τε βαρβαρώτατοι,
τίνα τῶν ἐθνῶν μέγιστα πολυανδροῦντά τε,
τίσιν νόμοις ἕκαστα χρῆται καὶ βίοις,
τῶν ἐμπορίων ὅσα τ' ἐστὶν εὐτυχέστατα,
νήσων τε πασῶν τῶν πρὸς Εὐρώπην θέσιν,
ἑξῆς τε τῶν σύνεγγυς Ἀσίᾳ κειμένων,

---

78. ᾤκησαν] Vid. Comment. p. 7. 80. *τίν' ἔστι* L, *τίνες ἐστί* C. 83. *ἤθεσι* ante Morellum. 85. *τί σοι νόμοις* C. 88. *ἐξ ἧς* C.

κτίσεις τε πόλεων τῶν ἐν αὐταῖς φερομένων,
ἁπλῶς θ' ἁπάντων ὁρικῶς διέξοδον
καὶ τὴν ὅλην περίοδον ἐν ὀλίγοις στίχοις,
ἧς ὁ κατακούσας οὐ μόνον τερφθήσεται,
ἅμα δ' ὠφελίαν ἀποίσετ' εὔχρηστον μαθών,
εἰ μηθὲν ἕτερον, φασί, ποῦ ποτ' ἔστι γῆς,
κἂν τίσι τόποις τὴν πατρίδα κειμένην ἔχει,
τίνων τε πρότερον γενομένην οἰκητόρων
πόλεσί τε ποίαις συγγένειαν ἀναφέρει·
συνελόντι δ' εἰπεῖν, οὐχὶ τὴν Ὀδυσσέως
ἀναδεξάμενος, ὥς φασιν οἱ μῦθοι, πλάνην,
ἐπὶ τῆς ἰδίας δὲ καταμένων εὐδαιμόνως,
οὐχὶ μόνον ἑτερόφυλον ἀνθρώπων βίον,
ἐθνῶν ὅλων δὲ γνώσετ' ἄστη καὶ νόμους.
λαβοῦσα δ' ἡ σύνταξις ἐπιφανέστατον
ἀρχηγέτην σε φιλάγαθόν τε προστάτην
ἕξει διαδόχους ἐπιμελεῖς εἰς τὸν βίον,
τὸ σόν τε, βασιλεῦ, πᾶσι κηρύξει κλέος
διαπεμπομένη πρὸς ἕτερον ἀφ' ἑτέρου τόπον
καὶ τοῖς μακρὰν ἀπέχουσι τὴν εὐφημίαν.

---

90. ὅρια καὶ διέξοδον? Vid. Comment. p. 7. 93. ὠφελίαν M, ὠφέλειαν C. Vid. Comment. l. l. ἀποίσετ' L, ἀπείσετ' C. 94. μηθὲν L, μηθ' C. φασὶ ποῦ Krebsius, φασὶν οὗ C. 95. κἂν τίσι L, κἄν τισι C. 102. ἄστυ ante Scaligerum. 105. ἕξει] Cfr. Comment. p. 7. 106. τὸ σόν L, τὸ σοῦ P, τοσοῦτον C.

ἤδη δ' ἐπ' ἀρχὴν εἶμι τῆς συντάξεως
τοὺς συγγραφεῖς ἐκθέμενος, οἷς δὴ χρώμενος
τὸν ἱστορικὸν εἰς πίστιν ἀναπέμπω λόγον·
τῷ τὴν γεωγραφίαν γὰρ ἐπιμελέστατα
γεγραφότι, τοῖς τε κλίμασι καὶ τοῖς σχήμασιν,
Ἐρατοσθένει μάλιστα συμπεπεισμένος,
Ἐφόρῳ τε καὶ τῷ τὰς κτίσεις εἰρηκότι
ἐν πέντε βίβλοις Χαλκιδεῖ Διονυσίῳ,
Δημητρίῳ τε Καλλατιανῷ συγγραφεῖ
καὶ τῷ Σικελῷ Κλέωνι καὶ Τιμοσθένει,
τὴν τῆς υ . . . . ῶ . . τέ . . . τῶν θέσιν.
καὶ τὸν πολίτην Χ . . . .
. . π . ψ . . . ασι ν . γνωρι . μεν . . εἰς . ἰ . φ . . . καί
ὀγε . . . φετ . . . . παρ' ἱστορεῖν
ἐ . πι . . λλομέν . . . τόπους . . . .
. . . . . ἀκολουθῶν δὲ καὶ Καλλισθένη
. . . ιληφα καὶ κ . . . χ . χ . ενίων δὲ καί
Τίμαιον, ἄνδρα Σικελὸν ἐκ Ταυρομενίου,
ἐκ τῶν ὑφ' Ἡροδότου τε συντεταγμένων·
ἃ δ' αὐτὸς ἰδίᾳ φιλοπόνως ἐξητακώς

---

109. *ἐπαρχὴν* C. 116. *βίβλοις*] Vid. Comment. p. 8. 117. *Καλλατιανῷ* M, *Καλατιανῷ* C. 118. *τῷ Σικελῷ* M, *τῷ Σικελικῷ* C, *Σικελικῷ* Morellus. 119. *τῆς γῆς* [*ὑποδεῖξ*]*ω* [*τῶν*] *τε* [*πελαγέ*]*ων θέσιν*? 120. *Χ*[*ῖον*] Maximilianus Sengebusch. 128. *ἃ δ' αὐτὸς*] Vid. Comm. p. 55.

αὐτοπτικήν πίστιν τε προσενηνεγμένος,
ὡς ἂν θεατὴς οὐ μόνον τῆς Ἑλλάδος
ἢ τῶν κατ' Ἀσίαν κειμένων πολισμάτων,
ἵστωρ δὲ γεγονὼς τῶν τε περὶ τὸν Ἀδρίαν
καὶ τῶν κατὰ τὸν Ἰόνιον ἑξῆς κειμένων,
ἐπεληλυθὼς δὲ τούς τε τῆς Τυρρηνίας
καὶ τοὺς Σικελικοὺς καὶ πρὸς ἑσπέραν ὅρους
καὶ τῆς Λιβύης τὰ πλεῖστα καὶ Καρχηδόνος.
τὰ δὲ πολλὰ συνελὼν ἄρξομαι τῶν πραγμάτων,
πρῶτον δὲ τάξω τοὺς κατ' Εὐρώπην τόπους.

ΕΥΡΩΠΗ.

Τὸ τῆς θαλάττης τῆς Ἀτλαντικῆς στόμα
σταδίων μὲν εἶναί φασιν ἑκατὸν εἴκοσιν·
ἡ περιέχουσα δ' αὐτὸ χώρα πλησίον
ἡ μὲν Λιβύης ἡ δ' ἐστὶν Εὐρώπης ἄκρα.
νῆσοι δὲ τούτων ἑκατέρωθεν κείμεναι
διέχουσ' ἀπ' ἀλλήλων τριάκοντα σχεδόν
σταδίους· καλοῦνται δ' ὑπό τινων Ἡρακλέους
στῆλαι. μιᾶς τούτων δὲ Μασσαλιωτική
πόλις ἐστὶν ἐγγύς, Μαινάκη καλουμένη.

---

131. κατ' Ἀσίαν M, κατὰ Σικελίαν C. Vid. Comment. p. 8. 132. τόν τε C. 134. τάς τε C. 144. διέχουσ' L, διέχουσαι C. 146. μιᾶς Morellus, μία C. τούτων δὲ L, δὲ τούτων C. 147. Μαιναχὴ C.

αὕτη πρὸς Εὐρώπην δὲ τῶν Ἑλληνίδων
πόλεων ἁπασῶν ἐσχάτην ἔχει θέσιν.
κάμψαντι τὴν ἄκραν δὲ τὴν κατ᾽ ἀντικρύ
πρὸς ἥλιον δύνοντα πλοῦς ἐσθ᾽ ἡμέρας·
εἶτ᾽ ἐχομένη ᾽στὶ νῆσος ἡ καλουμένη
Ἐρύθεια, μεγέθει μὲν βραχεῖα παντελῶς,
βοῶν δ᾽ ἀγέλας ἔχουσα καὶ βοσκημάτων,
προσεμφερεῖς ταύρους τε τοῖς Αἰγυπτίοις
καὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἤπειρον ἔτι Θεσπρωτίοις·
προσεσπερίους δ᾽ Αἰθίοπας οἰκητὰς ἔχειν
λέγουσιν αὐτὴν γενομένης ἀποικίας.
ταύτης σύνεγγυς δ᾽ ἐστὶ . . . . πόλις
λαβοῦσα Τυρίων ἐμπόρων ἀποικίαν,
Γάδειρ᾽, ὅπου μέγιστα γίνεσθαι λόγος
κήτη. μετὰ ταύτην δ᾽ ἔστιν ἡμερῶν δυοῖν
τελέσαντι πλοῦν ἐμπόριον εὐτυχέστατον
ἡ λεγομένη Ταρτησσός, ἐμφανὴς πόλις,
ποταμόρρυτον κασσίτερον ἐκ τῆς Κελτικῆς
χρυσόν τε καὶ χαλκὸν φέρουσα πλείονα.

---

153. *Ἐρύθεια* Morellus, *Ὀριουία* C. 154. *δ᾽* add. Krebsius. 155. *προσεμφερεῖς ταύρους* Salmasius, *προσεμφερὴς ταύροις* C. 157. *πρὸς ἑσπερίους* ante Salmasium, qui mox *οἰκιστάς*. 159. *ἐστὶν* [*ἐπιφανὴς*] *πόλις*? Cfr. Comment. p. 10. 162. *δηοῖν* C. 164. *ἐπιφανής*? Cfr. Comment. l. l.

ἔπειτα χώρα Κελτικὴ καλουμένη
μέχρι τῆς θαλάττης τῆς κατὰ Σαρδὼ κειμένης,
ὅπερ μέγιστόν ἐστι πρὸς δυσμαῖς ἔθνος.
τὴν μὲν γὰρ ἐντὸς ἀνατολῶν πᾶσαν σχεδόν
οἰκοῦσιν Ἰνδοί, τὴν δὲ πρὸς μεσημβρίαν
Αἰθίοπες ἐγγὺς κείμενοι νότου πνοῆς·
τὸν ἀπὸ ζεφύρου Κελτοὶ δὲ μέχρι δυσμῶν τόπον
θερινῶν ἔχουσι, τὸν δὲ πρὸς βορρᾶν Σκύθαι.
Ἰνδοὶ μὲν οὖν μεταξὺ θερινῶν ἀνατολῶν
καὶ χειμερινῶν οἰκοῦσι· Κελτοὶ δ' ἀνάπαλιν
ὑπ' ἰσημερινῆς θερινῆς τε δύσεως, ὡς λόγος.
τὰ μὲν οὖν ἔθνη τὰ τέτταρ' ἐστὶ τοῖς ὄχλοις
τοῖς πλήθεσίν τε τῶν κατοικούντων ἴσα·
ἡ δ' Αἰθιόπων πλέον' ἐστὶ χώραν καὶ Σκυθῶν
ἐρημίαν δ' ἔχουσα πλείστην, διὰ τὸ καί
τὰ μὲν ἔμπυρ' εἶναι μᾶλλον αὐτῶν τὰ δ' ἔνυγρα.
χρῶνται δὲ Κελτοὶ τοῖς ἔθεσιν ἑλληνικοῖς,
ἔχοντες οἰκειότατα πρὸς τὴν Ἑλλάδα
διὰ τὰς ὑποδοχὰς τῶν ἐπιξενουμένων·

---

168. Σαρδῶ C. 174. θερινῶν Vindingus, θερινὸν C. 177. ὑπ' ἰσημερινῆς (ὑπὸ χειμερινῆς?) θερινῆς τε M, ἀπὸ ἰσημερινῆς στε C. Vid. Comment. p. 11. 178. τέσσαρ' ante F. 180. πλέον' ἐστὶ χώραν M, πλεῖον ἐστὶ χώρα C. Cfr. Comment. p. 13. 181. δ' add. M. 182. ἔνυδρα? Cfr. Comment. l. l. 183. ἔθνεσιν C. ἑλληνικοῖς Hoeschelius, ἑλληνικῶς C. 185. διὰ M, καὶ C.

σὺν μουσικῇ δ' ἄγουσι τὰς ἐκκλησίας,
ζηλοῦντες αὐτὴν ἡμερώσεως χάριν.
τούτων δὲ κεῖται λεγομένη τις ἐσχάτη
στήλη βόρειος· ἔστι δ' ὑψηλὴ πάνυ
εἰς κυματῶδες πέλαγος ἀνατείνουσ' ἄκραν.
οἰκοῦσι τῆς στήλης δὲ τοὺς ἐγγὺς τόπους
Κελτῶν ὅσοι λήγουσιν ὄντες ἔσχατοι
Ἔνετοί τε καὶ τῶν ἐντὸς εἰς τὸν Ἀδρίαν
Ἴστρων καθηκόντων· λέγουσι δ' αὐτόθεν
τὸν Ἴστρον ἀρχὴν λαμβάνειν τοῦ ῥεύματος.
τῶν πρὸς τὸ Σαρδῷον δὲ πέλαγος κειμένων
οἰκοῦσι Λιβυφοίνικες, ἐκ Καρχηδόνος
ἀποικίαν λαβόντες· ἑξῆς δ', ὡς λόγος,
Ταρτήσσιοι κατέχουσιν· εἶτ' Ἴβηρες οἱ
προσεχεῖς. ἐπάνω τούτων δὲ κεῖνται τῶν τόπων
Βέβρυκες. ἔπειτα παραθαλάττιοι κάτω
Λίγυες ἔχονται καὶ πόλεις Ἑλληνίδες,
ἃς Μασσαλιῶται Φωκαεῖς ἀπῴκισαν·
πρώτη μὲν Ἐμπόριον, Ῥόδη δὲ δευτέρα.
ταύτην δὲ πρὶν ναῶν κρατοῦντες ἔκτισαν

---

190. *ἄδραν* **C. 191.** *δὲ τοῖς* **C. 194.** *Ἴστρων* **M,** *Ἴστρῳ* **C. Cfr. Comment. p. 16. 198.** *ἐξ ἧς δ' ὁ λόγος* **ante Scaligerum.** *Ταρτήσιοι* **C. 200.** *ἐπάνω δὲ τούτων δέ* **C. 203.** *Φωκιεῖς* **ante Vindingum. 204.** *δὲ* **om. C. 205.** *ναῶν* **L,** *ναυῶν* **C.**

Ῥόδιοι. μεθ' οὓς ἐλθόντες εἰς Ἰβηρίαν
οἱ Μασσαλίαν κτίσαντες ἔσχον Φωκαεῖς
Ἀγάθην Ῥοδανουσίαν τε, Ῥοδανὸς ἣν μέγας
ποταμὸς παραρρεῖ, Μασσαλία δ' ἐστ' ἐχομένη,
πόλις μεγίστη, Φωκαέων ἀποικία.
ἐν τῇ Λιγυστικῇ δὲ ταύτην ἔκτισαν
πρὸ τῆς μάχης τῆς ἐν Σαλαμῖνι γενομένης
ἔτεσιν πρότερον, ὥς φασιν, ἑκατὸν εἴκοσι.
Τίμαιος οὕτως ἱστορεῖ δὲ τὴν κτίσιν.
εἶτεν μετὰ ταύτην Ταυρόεις καὶ πλησίον
πόλις Ὀλβία κἀντίπολις αὐτῶν ἐσχάτη.
μετὰ τὴν Λιγυστικὴν Πελασγοὶ δ' εἰσὶν οἱ
πρότερον κατοικήσαντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος,
κοινὴν δὲ Τυρρηνοῖσι χώραν νεμόμενοι.
Τυρρηνίαν δ' ὁ Λυδὸς Ἄτυος ἔκτισεν
Τυρρηνὸς ἐπὶ τοὺς Ὀμβρικοὺς ἐλθών ποτε.
ἐν τῷ πόρῳ κεῖνται δὲ νῆσοι πελάγιαι,
Κύρνος τε καὶ Σαρδώ, μεγίστη λεγομένη
μετὰ τὴν Σικελίαν νῆσον, αἵ τε πρίν ποτε
Σειρηνίδες Κίρκης τε νῆσοι λεγόμεναι.

---

207. *Ἀγάθην*] Stephanus Byz. v. *Ἀγάθη: πόλις Λιγύων ἢ Κελτῶν. Σκύμνος δὲ Φωκαέων αὐτήν φησιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ.* Cfr. quae in praefatione dicta sunt. 210. *Φωκαίων* ante L, qui add. *τ'*. 211. *Λιγυστινῇ* C. 215. *εἶτεν* Hoeschelius, *εἶτ' ἐν* C. 218. *κατοικήσαντες* M, *κατοικίσαντες* C.

εἰσὶ δ' ἐπάνω μὲν τῶν Πελασγῶν Ὀμβρικοί,
οὓς ᾤκισ' οὐκ Κίρκης Ὀδυσσεῖ γενόμενος
Λατῖνος, Αὔσονές τε μεσόγειον τόπον
ἔχοντες, Αὔσων οὓς συνοικίσαι δοκεῖ,
Ὀδυσσέως παῖς καὶ Καλυψοῦς γενόμενος.
ἐν τοῖς ἔθνεσι τούτοις δὲ Ῥώμη 'στὶν πόλις
ἔχουσ' ἐφάμιλλον τῇ δυνάμει καὶ τοὔνομα,
ἄστρον τι κοινὸν τῆς ὅλης οἰκουμένης,
ἐν τῇ Λατίνῃ· Ῥωμύλον δ' αὐτὴν κτίσαι
θέμενον ἀφ' αὐτοῦ φασι τοῦτο τοὔνομα.
μετὰ δὲ Λατίνους ἔστιν ἐν Ὀπικοῖς πόλις
τῆς λεγομένης λίμνης Ἀόρνου πλησίον
Κύμη, πρότερον ἣν Χαλκιδεῖς ἀπῴκισαν,
εἶτ' Αἰολεῖς· μάλιστά τ' εὐανδρουμένη
κατὰ τὴν Ἀσίαν Κύμη 'στὶ κειμένη πόλις.
τούτοις δὲ Σαυνῖται παροικοῦσ' ἐχόμενοι
τῶν Αὐσόνων· μεθ' οὓς μεσόγειοι κείμενοι
οἰκοῦσι Λευκανοί τε Καμπανοί θ' ἅμα.
προσεχεῖς δὲ τούτοις εἰσὶ πάλιν Οἰνώτριοι
μέχρι τῆς Ποσειδωνιάδος ὠνομασμένης,

---

227. legebatur *ᾤκισεν*. *οὐκ* L, *ὁ 'κ* C. *λεγόμενος* C. post *γενόμενος* lacunam indicavit F. 229. *Αὐσωνοῦς συνοικεῖσαι* C. 231. *Ῥώμ' ἐστὶ* C. 234. *αὐτὸν* C. 239. *μάλιστα δ' εὔανδρος μὲν ἥ*? Vid. Comment. p. 17. 244. *παλινοὶ νότριοι* C. 245. *Ποσιδωνιάδος* C.

ἣν φασι Συβαρίτας ἀποικίσαι προτοῦ,
καὶ Μασσαλιωτῶν Φωκαέων τ' Ἐλέα πόλις,
ἣν ἔκτισαν φυγόντες ὑπὸ τὰ Περσικά
οἱ Φωκαεῖς. οὗ Κερβέριόν τι δείκνυται
ὑποχθόνιον μαντεῖον· ἐλθεῖν φασὶ δέ
δεῦρο παρὰ Κίρκης ἐπανάγοντ' Ὀδυσσέα.
ἐκ τῆς δὲ Κύμης τῆς πρὸς Ἀόρνῳ κειμένης
κτίσιν κατὰ χρησμὸν ἔλαβεν ἡ Νεάπολις.
ἐν τῷ πόρῳ κεῖνται δὲ τῷ Τυρρηνικῷ
νησῖδες ἑπτὰ τῆς Σικελίας οὐ πρόσω,
ἃς δὴ προσαγορεύουσι νήσους Αἰόλου,
ὧν ἔστιν Ἱερὰ λεγομένη τις εὐλόγως·
καιόμενα φαίνεται γὰρ ἐξ αὐτῆς πυρά
ἀπὸ σταδίων εὔδηλα πᾶσι πλειόνων,
καὶ διαπύρων εἰς ὕψος ἀναβολαὶ μύδρων,
ἔργα τε σιδήρειός τε ῥαιστήρων κτύπος.
μία δ' ἐστὶν αὐτῶν Δωρικὴν ἀποικίαν
ἔχουσα, Λιπάρα δ' ὄνομα, συγγενὶς Κνίδου.
ἑξῆς Σικελία νῆσος εὐτυχεστάτη,
ἣν τὸ πρότερον μὲν ἑτερόγλωσσα βάρβαρα
λέγουσι πλήθη κατανέμεσθ' Ἰβηρικά,

---

246. Συβαρίτας Salmasius, Συμβριτὰς C. 247. τ' Ἐλέα πόλις Grotefendus, τελεάπολις C. 249. οὗ Κερβέ-[illegible] De his et sequentibus v. Comment. p. 17. 263. 264. ἐξ ἧς C. 266. κατανέμεσθ'] Vid.

διὰ τὴν ἑτερόπλευρον δὲ τῆς χώρας φύσιν
ὑπὸ τῶν Ἰβήρων Τρινακρίαν καλουμένην
χρόνῳ Σικελίαν προσαγορευθῆναι πάλιν,
Σικελοῦ δυναστεύσαντος· εἶθ' Ἑλληνικὰς
ἔσχεν πόλεις, ὥς φασιν, ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν
δεκάτῃ γενεᾷ μετὰ ταῦτα Θεοκλέους στόλον
παρὰ Χαλκιδέων λαβόντος· ἦν δ' οὗτος γένει
ἐκ τῶν Ἀθηνῶν· καὶ συνῆλθον, ὡς λόγος,
Ἴωνες εἶτα Δωριεῖς οἰκήτορες.
στάσεως δ' ἐν αὐτοῖς γενομένης, οἱ Χαλκιδεῖς
κτίζουσι Νάξον, οἱ Μεγαρεῖς δὲ τὴν Ὕβλαν,
τὸ δ' ἐπὶ Ζεφύριον τῆς Ἰταλίας Δωριεῖς
κατέσχον. Ἀρχίας δὲ τούτους προσλαβὼν
ὁ Κορίνθιος μετὰ Δωριέων κατῴκισεν
ἀπὸ τῆς ὁμόρου λίμνης λαβούσας τοὔνομα
τὰς νῦν Συρακούσας παρ' αὐτοῖς λεγομένας.
μετὰ ταῦτα δ' ἀπὸ Νάξου Λεοντῖνοι πόλις,
ἡ τὴν θέσιν τ' ἔχουσα Ῥηγίου πέραν,

Comment. p. 19. *ἰβηρικὰ* **C.** **269.** *προσαγορευθῆναι* **P,** *κασαγορευθῆναι* **C,** *ἀπαγορευθῆναι* **Scaliger.** **273.** *οὕτως* **C.** **277.** *κτίζουσι Νάξον οἱ* **Morellius,** *κτίζουσι Ἄξονοι* **C.** **278.** *ἐπὶ Ζεφύριον τῆς Ἰταλίας Δωριεῖς* **L,** *ἐπιζέφυρον τῆς Ἰταλίας οἱ Δωριεῖς* **C.** **281.** *λαβούσας* **Vindingius,** *λαβοῦσα* **C.** **282.** *λεγομένας* **Boissonadus,** *καλουμένας* **C.** **283.** *Λεοντῖνοι πόλις* **M,** *Λεοντή* **C. Vid. Comment. p. 19.**

ἐπὶ τοῦ δὲ πορθμοῦ κειμένη τῆς Σικελίας,
Ζάγκλη, Κατάνη, Καλλίπολις ἔσχ' ἀποικίαν.
πάλιν δ' ἀπὸ τούτων δύο πόλεις, Εὔβοια καὶ
Μύλαι κατῳκίσθησαν ἐπικαλούμεναι,
εἶθ' Ἱμέρα καὶ Ταυρομένιον λεγομένη·
εἰσὶν δὲ πᾶσαι Χαλκιδέων αὗται πόλεις.
τὰς Δωρικὰς δὲ πάλιν ἀναγκαῖον φράσαι.
Μεγαρεῖς Σελινοῦνθ', οἱ Γελῷοι δ' ἔκτισαν
Ἀκράγαντα, Μεσσήνην δ' Ἴωνες ἐκ Σάμου,
Συρακόσιοι δὲ τὴν Καμάριναν λεγομένην·
αὐτοὶ δὲ ταύτην ἦραν ἐκ βάθρων πάλιν,
πρὸς ἓξ ἔτη καὶ τετταράκοντ' ᾠκημένην.
αὗται μόνον εἰσὶν αἱ πόλεις Ἑλληνίδες·
τὰ δὲ λοιπὰ βάρβαρ' ἐστὶ τῶν πολισμάτων,
Καρχηδονίων ἐντειχισάντων τοὺς τόπους.
ἡ δ' Ἰταλία προσεχὴς μέν ἐστ' Οἰνωτρίᾳ,
μιγάδας τὸ πρότερον ἥτις ἔσχε βαρβάρους,
ἀπὸ τοῦ δυναστεύσαντος Ἰταλοῦ τοὔνομα
λαβοῦσα, μεγάλη δ' ὕστερον πρὸς ἑσπέραν

---

285. ἐπίταδε πορθμοῦ? Cfr. Comment. p. 20. 286. ἔσχεν ἀποικίαν C. 287. Εὔβοια καὶ Cluverus, Εὐβοικαὶ C. 289. λεγομένη M, ἐχομένη C. Vid. Comment. p. 20. 293. Μέσσην antè Scaligerum. 294. Καμαρίναν Scaliger, Μακαρίναν C. 297. αὗται μὲν οὖν εἰσ' αἱ? Cfr. Comment. p. 21. αἱ πόλεις εἰσὶν C. 301. τὸ πρότερον Krebsius, τε πρότερον C.

Ελλὰς προσαγορευθεῖσα ταῖς ἀποικίαις.
Ἑλληνικὰς γοῦν παραθαλαττίους ἔχει
πόλεις· Τέριναν πρῶτον, ἣν ἀπῴκισαν
Κροτωνιᾶται πρότερον, ἃς θ' οἱ πλησίον
Ἱππώνιον καὶ Μέδμαν ᾤκισαν Λοκροί.
εἶτ' εἰσὶ Ῥηγῖνοι πόλις τε Ῥήγιον,
ὅθεν ἐστὶν ἐγγυτάτω πλέοντι διάβασις
εἰς τὴν Σικελίαν· Χαλκιδεῖς δὲ Ῥήγιον
ἀποικίσαι δοκοῦσιν. οἱ δὲ λεγόμενοι
Ἐφιζεφύριοι πλησίον κεῖνται Λοκροί.
τούτους δὲ πρώτους φασὶ χρήσασθαι νόμοις
γραπτοῖσιν, οὓς Ζάλευκος ὑποθέσθαι δοκεῖ·
εἰσὶν δ' ἄποικοι τῶν Ὀπουντίων Λοκρῶν·
ἔνιοι δὲ Λοκρῶν φασὶ τῶν ἐν Ὀζόλαις.
ἔχεται δὲ τούτων πρῶτα μὲν Καυλωνία,
ἐκ τοῦ Κρότωνος ἥτις ἔσχ' ἀποικίαν·
ἀπὸ τοῦ σύνεγγυς κειμένου δὲ τῇ πόλει
αὐλῶνος αὕτη τοὔνομα σχοῦσ' ὕστερον
μετωνομάσθη τῷ χρόνῳ Καυλωνία.
ἑξῆς δὲ ταύτης ἡ πρὶν εὐτυχεστάτη
εὐανδροτάτη πόλις τε γενομένη Κρότων,

---

305. *γὰρ?* 307. *ἅς θ' οἱ* M, *ἂς οἱ* C, *ἃς δ' οἱ* L. 308. *Ἱππώνιον καὶ Μέδμαν* Vindingus, *Ἱπώνιον καὶ Μέδναν* C. 317. *Ὀζολαῖς* C. 319. *ἔσχεν* C. 320. *δὲ* add. M, *τέ* Salmasius. 321. *σχοῦσ' ὕστερον* L, *σχ' οὐ σύστερον* C. 324. *Κροτῶν* C.

Μύσκελος Ἀχαιὸς ἣν ἀποικίσαι δοκεῖ.
μετὰ δὲ Κρότωνα Πανδοσία καὶ Θούριοι·
ὅμορον δὲ τούτοις ἐστὶ τὸ Μεταπόντιον.
ταύτας Ἀχαιοὺς ἐκ Πελοποννήσου κτίσαι
ἀφικομένους λέγουσι πάσας τὰς πόλεις.
εἶτεν μεγίστη τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Τάρας,
ἀπό τινος ἥρωος Τάραντος λεγομένη,
Λακεδαιμονίων ἄποικος, εὐδαίμων πόλις.
οἱ Παρθενίαι ταύτην γὰρ ἔκτισαν προτοῦ
εὔκαιρον, ὀχυράν, φυσικὸν εὐτύχημά τι·
συναγομένη γὰρ λιμέσιν ἐπὶ νῆσον δυσὶν
πάσῃ σκεπεινὴν νηὶ καταγωγὴν ἔχει.
ἣν καὶ πρότερον μέγιστον ἐξυμνημένη
πόλις μεγάλη, βαρεῖα, πλουσία, καλή,
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Συβάριδος ὠνομασμένη
Σύβαρις, Ἀχαιῶν ἐπιφανὴς ἀποικία,
δέκα μυριάδας ἔχουσα τῶν ἀστῶν σχεδὸν
περιουσίᾳ πλείστῃ τε κεχορηγημένη·
οἳ δὴ παρεξαρθέντες οὐκ ἀνθρωπίνως

---

326. Κρότων Ἀπανδοσία C. 334. εὐτυχήματι C. Cfr. Comment. p. 23. 335. ἐπὶ νῆσον M, ἐπ' ἴσον C. v. Comm. p. 21. 335. πάσῃ σκεπεινὴν Longuevillius, πάσης λέπεινην C. νηΐ add. Hudsonus, ναῖ L. 340. ἐφανίς C. 343. οἳ δή Boissonadus, ἤδη C. Forsan scribendum περιουσίᾳ πλείστῃ δὲ κεχορηγημένοι ἤδη παρεξαρθέντες.

αὔτανδρον ἐξέφθειραν ἐπιφανῆ πόλιν,
τἀγαθὰ τὰ λίαν μὴ μαθόντες εὖ φέρειν.
λέγεται γὰρ αὐτοὺς μήτε τοῖς νόμοις ἔτι
τοῖς τοῦ Ζαλεύκου τἀκόλουθα συντελεῖν,
τρυφὴν δὲ καὶ ῥᾴθυμον ἑλομένους βίον
χρόνῳ προελθεῖν εἰς ὕβριν τε καὶ κόρον,
σπεῦσαι δὲ καὶ τὸν τῶν Ὀλυμπίων ὅπως
ἀγῶνα καταλύσωσι τάς τε τοῦ Διός
ἀνέλωσι τιμὰς τῇδε τῇ παρευρέσει·
ἀδρόμισθον Διὶ γυμνικόν τιν' ἐπετέλουν
κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν Ἠλείοις, ἵνα
πᾶς τις πρὸς αὐτοὺς τοῖς ἐπάθλοις ἀγόμενος
σπεύδοι καταντᾶν, ἀπολιπὼν τὴν Ἑλλάδα.
Κροτωνιᾶται πλησίον δὲ κείμενοι
κατὰ κράτος αὐτοὺς ἦραν ἐν βραχεῖ χρόνῳ
τὰ πάντα διαμείναντας ἀπταίστως ἔτη
ὡς ἑκατὸν ἐνενήκοντα πρὸς τοῖς εἴκοσι.
μετὰ τὴν Ἰταλίαν εὐθὺς Ἰόνιος πόρος
κεῖται· καθήκοντες δὲ πρὸς τὴν εἰσβολήν

---

345. *τἀγαθὰ τὰ λίαν*] **Cfr. Menander fragm. inc. 184.** *ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν τἀγαθὰ τὰ λίαν ἀγαθά.* **353.** *ἀδρόμισθον δι ἐγυμνικόν* **C. Cfr. Comment. p. 24. 356.** *σπεύδει* **et** *Ἑλλάδαν* **C. 359.** *ἀπταίστους?* *ἔτη* **add. Scaliger. 362.** *καθήκοντες* **Scaliger,** *καθήκοντος* **C.**

οἰκοῦσ' Ἰάπυγες· μεθ' οὓς Οἰνώτριοι
Βρεντέσιον ἐπίνειόν τε τῶν Μεσσαπίων.
πέραν δὲ τούτων ἔστ' ὄρη Κεραύνια.
Μεσσαπίων δ' οἰκοῦσιν Ὀμβρικοὶ πέλας,
οὕς φασιν ἁβροδίαιτον αἱρεῖσθαι βίον
Λυδοῖσι βιοτεύοντας ἐμφερέστατα.
εἶτ' ἔστιν Ἀδριανὴ θάλαττα λεγομένη.
Θεόπομπος ἀναγράφει δὲ ταύτης τὴν θέσιν,
ὡς δὴ συνισθμίζουσα πρὸς τὴν Ποντικὴν
νήσους ἔχει ταῖς Κυκλάσιν ἐμφερεστάτας,
τούτων δὲ τὰς μὲν λεγομένας Ἀψυρτίδας
Ἠλεκτρίδας τε, τὰς δὲ καὶ Λιβυρνίδας.
τὸν κόλπον ἱστοροῦσι τὸν Ἀδριατικὸν
τῶν βαρβάρων πλῆθός τι περιοικεῖν κύκλῳ
ἑκατὸν σχεδὸν μυριάσι πεντήκοντά τε
χώραν ἀρίστην νεμομένων καὶ καρπίμην·
διδυμητοκεῖν γάρ φασι καὶ τὰ θρέμματα.
ἀὴρ διαλλάττων δὲ παρὰ τὸν Ποντικὸν
ἐστὶν ὑπὲρ αὐτούς, καίπερ ὄντας πλησίον·

---

363. *οἰκοῦσιν Γάπυγες* C. 364. *Μεσσαπίων* M, *μεσαιγέων* C. 366. *Μεσσαπίων* M, *μεσσαγίων* C. Vid. Comment. p. 25. *πέλας* add. M. Cfr. Comment. l. l. 370. *Θεόπεμπτος* C. Cfr. Hist. Com. Gr. p. 236. *ἀναγράφη ταύτης* C. 380. *διαλλάττων δὲ παρά* M, *διαλλάσσων δὲ περὶ* C. Vid. Comment. p. 26. 381. *ὄντα* C.

οὐ γὰρ νεφετώδης οὐδ' ἄγαν ἐψυγμένος,
ὑγρὸς δὲ παντάπασι διὰ τέλους μένει,
ὀξὺς ταραχώδης ὤν τε πρὸς τὰς μεταβολάς,
μάλιστα τοῦ θέρους δέ, πρηστήρων τε καί
βολὰς κεραυνῶν τούς τε λεγομένους ἐκεῖ
τυφῶνας. Ἐνετῶν δ' εἰσὶ πεντήκοντά που
πόλεις ἐν αὐτῷ κείμεναι πρὸς τῷ μυχῷ,
οὓς δὴ μετελθεῖν φασιν ἐκ τῆς Παφλαγόνων
χώρας κατοικῆσαί τε περὶ τὸν Ἀδρίαν . . .
Ἠριδανός, ὃς κάλλιστον ἤλεκτρον φέρει,
ὅ φασιν εἶναι δάκρυον ἀπολιθούμενον,
διαυγὲς αἰγείρων ἀποστάλαγμά τι.
λέγουσι γὰρ δὴ τὴν κεραύνωσιν προτοῦ
τὴν τοῦ Φαέθοντος δεῦρο γεγονέναι τινές·
διὸ καὶ τὰ πλήθη πάντα τῶν οἰκητόρων
μελανειμονεῖν τε πενθικάς τ' ἔχειν στολάς.
Ἐνετῶν ἔχονται Θρᾷκες Ἴστροι λεγόμενοι.
δύο δὲ κατ' αὐτούς εἰσι νῆσοι κείμεναι,
κασσίτερον αἳ δοκοῦσι κάλλιστον φέρειν.

385. πριστήρων C. 386. γινομένους? Cfr. Comment. p. 26. 387. ἐν ἐτῶν C. 389. Παμφλαγόνων C. 390. lacunam indicavit M. 391 — 97 in C post 401 lectos huc transposuit M. 394. προτοῦ P, πρός C. an πάρος? 395. Φαέθεντος C. 397. μέλαν· μονεῖν C, qui τέ omittit; forsan μελανειμονεῖν πενθητικάς τ' ἔχειν στολάς. Cfr. Comment. p. 28.

οἰκοῦσ' Ἰάπυγες· μεθ' οὓς Οἰνώτριοι
Βρεντέσιον ἐπίνειόν τε τῶν Μεσσαπίων.
πέραν δὲ τούτων ἔστ' ὄρη Κεραύνια.
Μεσσαπίων δ' οἰκοῦσιν Ὀμβρικοὶ πέλας,
οὕς φασιν ἀβροδίαιτον αἱρεῖσθαι βίον
Λυδοῖσι βιοτεύοντας ἐμφερέστατα.
εἶτ' ἔστιν Ἀδριανὴ θάλαττα λεγομένη.
Θεόπομπος ἀναγράφει δὲ ταύτης τὴν θέσιν,
ὡς δὴ συνισθμίζουσα πρὸς τὴν Ποντικὴν
νήσους ἔχει ταῖς Κυκλάσιν ἐμφερεστάτας,
τούτων δὲ τὰς μὲν λεγομένας Ἀψυρτίδας
Ἠλεκτρίδας τε, τὰς δὲ καὶ Λιβυρνίδας.
τὸν κόλπον ἱστοροῦσι τὸν Ἀδριατικὸν
τῶν βαρβάρων πλῆθός τι περιοικεῖν κύκλῳ
ἑκατὸν σχεδὸν μυριάσι πεντήκοντά τε
χώραν ἀρίστην νεμομένων καὶ καρπίμην·
διδυμητοκεῖν γάρ φασι καὶ τὰ θρέμματα.
ἀὴρ διαλλάττων δὲ παρὰ τὸν Ποντικὸν
ἐστὶν ὑπὲρ αὐτούς, καίπερ ὄντας πλησίον·

---

363. οἰκοῦσιν Γάπυγες C. 364. Μεσσαπίων M, μεσαιγέων C. 366. Μεσσαπίων M, μεσσαγίων C. Vid. Comment. p. 25. πέλας add. M. Cfr. Comment. l. l. 370. Θεόπεμπτος C. Cfr. Hist. Com. Gr. p. 236. ἀναγράφη ταύτης C. 380. διαλλάττων δὲ παρά M, διαλλάσσων δὲ περὶ C. Vid. Comment. p. 26. 381. ὄντα C.

καί τινα μὲν αὐτῶν βασιλικαῖς ἐξουσίαις
ὑπήκο' εἶναι, τινὰ δὲ καὶ μοναρχίαις,
ἃ δ' αὐτονομεῖσθαι· θεοσεβεῖς δ' αὐτοὺς ἄγαν
καὶ σφόδρα δικαίους φασὶ καὶ φιλοξένους,
κοινωνικὴν διάθεσιν ἠγαπηκότας
εἶναι, βίον ζηλοῦν τε κοσμιώτατον.
Φάρος δὲ τούτων οὐκ ἄπωθεν κειμένη
νῆσος Παρίων κτίσις ἐστὶν ἥ τε λεγομένη
Μέλαινα Κόρκυρ', ἣν Κνίδιοι κατῴκισαν.
ἔχει δὲ λίμνην εὖ μάλ' ἡ χώρα τινά
μεγάλην, παρ' αὐτοῖς τὴν Λυχνῖτιν λεγομένην.
προσεχὴς δὲ νῆσός ἐστιν, οὗ φασίν τινες
ἐλθόντα Διομήδην ὑπολιπεῖν τὸν βίον·
ὅθεν ἐστὶ Διομήδεια ταύτῃ τοὔνομα.
ὑπὲρ δὲ τούτους εἰσὶ Βρῦγοι βάρβαροι.
πρὸς τῇ θαλάττῃ δ' ἔστιν Ἐπίδαμνος, πόλις
Ἑλληνίς, ἣν Κόρκυρ' ἀποικίσαι δοκεῖ.
ὑπὲρ δὲ Βρύγους Ἐγχέλειοι λεγόμενοι
οἰκοῦσιν, ὧν ἐπῆρξε καὶ Κάδμος ποτέ.
οἷς πλησιόχωρός ἐστιν Ἀπολλωνία,
Κορκυραίων τε καὶ Κορινθίων κτίσις,

---

425. ζηλοῦντες C. 426. Φάρος] Cfr. praefationem. ἄποθεν C. 437. Ἐγχέλιοι C. 438. ἐπῆρξε Valckenarius, ὑπῆρξε C. 439. ἧς C. ἡ Ἀπολλωνία C. 440. Κορκυραίων] Vid. Comment. p. 57.

ὑπὲρ δὲ τούτους Ἴσμενοι καὶ Μέντορες.
ἡ πλησίον χώρα δὲ τούτων κειμένη
ὑπὸ τῶν Πελαγόνων καὶ Λιβυρνῶν κατέχεται.
τούτοις συνάπτον δ' ἐστὶ Βουλινῶν ἔθνος·
ἑξῆς δὲ μεγάλη χερρόνησος Ὑλλική
πρὸς τὴν Πελοπόννησόν τι ἐξισουμένη.
πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασι πέντε καὶ δέκα
Ὕλλους κατοικεῖν, ὄντας Ἕλληνας γένει·
τὸν Ἡρακλέους γὰρ Ὕλλον οἰκιστὴν λαβεῖν,
ἐκβαρβαρωθῆναι δὲ τούτους τῷ χρόνῳ
τοῖς ἔθεσιν ἱστοροῦσι τοῖς τῶν πλησίον,
ὥς φασι Τίμαιός τε χἀρατοσθένης.
νῆσος κατ' αὐτοὺς δ' ἔστιν Ἴσσα λεγομένη,
Συρακοσίων ἔχουσα τὴν ἀποικίαν.
ἡ δ' Ἰλλυρὶς μετὰ ταῦτα παρατείνουσα γῆ
ἔθνη περιέχει πολλά· πλήθη γὰρ συχνά
τῶν Ἰλλυριῶν λέγουσιν εἶναι καὶ τὰ μὲν
αὐτῶν κατοικεῖν τὴν μεσόγειον νεμόμενα,
ἃ δὲ τὴν παραλίαν ἐντὸς ἐπέχειν Ἀδρίου,

---

405. Ὑλική C. 406. τις? Vossius τήν τε Πελοπόννησον ἐξισουμένη. Cfr. Comment. p. 28. 410. ἐκβαρβαρωθεῖναι ante Scaligerum. 411. ἔθεσιν M, ἔθνεσιν C, ἤθεσιν Scaliger. Cfr. Comment. p. 39. 412. καὶ Ἐρατοσθένης C. 417. Ἰλλυρίων C. 418. μεσόγειαν ante F. 419. ἃ δὲ] Cfr. Comment. p. 29 et 55. παραλίαν M, παράλιον C. Cfr. Comment. p. 29.

καί τινα μὲν αὐτῶν βασιλικαῖς ἐξουσίαις
ὑπήκο' εἶναι, τινὰ δὲ καὶ μοναρχίαις,
ἃ δ' αὐτονομεῖσθαι· θεοσεβεῖς δ' αὐτοὺς ἄγαν
καὶ σφόδρα δικαίους φασὶ καὶ φιλοξένους,
κοινωνικὴν διάθεσιν ἠγαπηκότας
εἶναι, βίον ζηλοῦν τε κοσμιώτατον.
Φάρος δὲ τούτων οὐκ ἄπωθεν κειμένη
νῆσος Παρίων κτίσις ἐστὶν ἥ τε λεγομένη
Μέλαινα Κόρκυρ', ἣν Κνίδιοι κατῴκισαν.
ἔχει δὲ λίμνην εὖ μάλ' ἡ χώρα τινά
μεγάλην, παρ' αὐτοῖς τὴν Λυχνῖτιν λεγομένην.
προσεχὴς δὲ νῆσός ἐστιν, οὗ φασίν τινες
ἐλθόντα Διομήδην ὑπολιπεῖν τὸν βίον·
ὅθεν ἐστὶ Διομήδεια ταύτῃ τοὔνομα.
ὑπὲρ δὲ τούτους εἰσὶ Βρῦγοι βάρβαροι.
πρὸς τῇ θαλάττῃ δ' ἔστιν Ἐπίδαμνος, πόλις
Ἑλληνίς, ἣν Κόρκυρ' ἀποικίσαι δοκεῖ.
ὑπὲρ δὲ Βρύγους Ἐγχέλειοι λεγόμενοι
οἰκοῦσιν, ὧν ἐπῆρξε καὶ Κάδμος ποτέ.
οἷς πλησιόχωρός ἐστιν Ἀπολλωνία,
Κορκυραίων τε καὶ Κορινθίων κτίσις,

---

425. ζηλοῦντες **C.** **426.** **Φάρος] Cfr. praefationem.** **ἄποθεν C.** **437.** **Ἐγχέλιοι C.** **438.** ἐπῆρξε **Valckenarius,** ὑπῆρξε **C.** **439.** ἧς **C.** ἡ Ἀπολλωνία **C.** **440.** **Κορκυραίων] Vid. Comment. p. 57.**

Ἑλληνὶς Ὠρικός τε παράλιος πόλις·
ἐξ Ἰλίου γὰρ ἐπανάγοντες Εὐβοεῖς
κτίζουσι, κατενεχθέντες ὑπὸ τῶν πνευμάτων.
ἔπειτα Θεσπρωτῶν τε καὶ τῶν Χαόνων
ἔθνη κατοικεῖ βάρβαρ' οὐ πολὺν τόπον.
Κόρκυρα νῆσος δ' ἐστὶ κατὰ Θεσπρωτίαν.
μετὰ τοὺς δὲ Θεσπρωτοὺς Μολοττοὶ λεγόμενοι
οἰκοῦσιν, οὓς κατήγαγεν Πύρρος ποτέ,
ὁ Νεοπτολέμου παῖς, ἥ τε Δωδώνη Διός
μαντεῖον· ἵδρυμ' ἐστὶ δ' οὖν Πελασγικόν.
ἐν τῇ μεσογείῳ δ' εἰσὶ μιγάδες βάρβαροι,
οὓς καὶ προσοικεῖν φασι τῷ χρηστηρίῳ.
μετὰ τοὺς Μολοττοὺς δ' Ἀμβρακία Κορινθίων
ἄποικός ἐστιν· ᾤκισεν δ' ὁ Κυψέλου
αὐτὴν πρότερον παῖς Γόργος· εἶτ' Ἀμφιλοχικόν
Ἄργος λεγόμενον· τοῦτο δὲ κτίσαι δοκεῖ
Ἀμφίλοχος, υἱὸς Ἀμφιαράου μάντεως.
εἰσὶ δ' ἐπάνω τούτων ἔποικοι βάρβαροι.
ἐν τῇ παραλίᾳ δ' ἔστ' Ἀνακτόριον πόλις·
ταύτην δ' Ἀκαρνᾶνές τε καὶ Κορίνθιοι
ἀπῴκισαν· μετέπειτα δ' Ἀκαρνανία·
ὧν τοὺς μὲν Ἀλκμέωνά φασιν οἰκίσαι,

441. Ὡρικός C. 444. Θεσπρώτων et 447. Θεσπρώτους C. 449. ἥτε pro ἥτε C. 455. πρότερος C. 456. κτίσοι C. 461. δὲ ἡ Ἀκαρνανία C. 462. Ἀλκμεῶνας C,

τοὺς δὲ τὸν ἐκείνου παῖδ' Ἀκαρνᾶνα κτίσαι.
κεῖνται δὲ καὶ νῆσοι κατὰ ταύτην πλείονες·
Λευκὰς μὲν ἐν πρώταις, Κορινθίων κτίσις,
εἶθ' ἡ Κεφαλλήνων, Ἰθάκη δὲ πλησίον,
ἥ τε Πελοποννήσῳ σύνεγγυς κειμένη
Ζάκυνθος, εἶτεν αἱ καθήκουσαι πέραν
πρὸς τὸν Ἀχελῶον, λεγόμεναι δ' Ἐχινάδες.
ἑξῆς διέξιμεν δὲ πάλι τὴν Ἑλλάδα,
ἐπὶ κεφαλαίῳ τούς τε περὶ αὐτὴν τόπους
ἐθνικῶς ἅπαντας κατ' Ἔφορον δηλώσομεν.
μετὰ τοὺς Ἀκαρνᾶνες μὲν ἔστ' Αἰτωλία,
ἐξ Ἤλιδος λαβοῦσα τὴν ἀποικίαν·
Κουρῆτες αὐτὴν γὰρ κατῴκουν τὸ πρότερον,
ἀφικόμενος δ' Αἰτωλὸς ἐκ τῆς Ἤλιδος
Αἰτωλίαν ὠνόμασ' ἐκείνους ἐκβαλών.
πρὸς τῷ Ῥίῳ κεῖται δὲ Ναύπακτος πόλις,
ἣν Δωριεῖς κτίζουσιν οἱ σὺν Τημένῳ.
ἔπειτ' ἀπ' Αἰτωλῶν παροικοῦσιν Λοκροί,

Αλκμαίωνα P. De forma *Ἀλκμέων* quae dicta sunt Fragm. Com. Graec. vol. III p. 106 sq. exscripsit Wagner ad Euripidis fragm. p. 47. 463. *παῖδα κάρνακα* C, *παῖδ' Ἀκαρνᾶν* P, corr. Morellus. 468. *εἶτεν αἱ* M, *εἶτ' ἔναι* C. Vid. Comment p. 30. 470. *διέξιμεν δὲ πάλι* M, *διεξίεμεν δὲ πάλιν* C. Vid. Comment. p. 30. *ἐθνικῶς*] Vid. Comment. p. 30. 471. *κεφαλαίων*? an *κεφαλαίου*? 477. *ὠνόμασεν* C. 479. *δὲ κεῖται* C. *Τιμέῳ* ante Palmerium.

οὓς Ὀζόλας καλοῦσ', ἀποίκους γενομένους
ἀπὸ τῶν πρὸς Εὔβοιαν Λοκρῶν ἐστραμμένους.
Δελφοὶ συνάπτουσιν δὲ τούτοις ἐχόμενοι
τό τε Πυθικὸν μαντεῖον ἀψευδέστατον.
ἑξῆς δὲ Φωκεῖς, οὓς δοκεῖ συνοικίσαι
Φῶκος, κατελθὼν μετὰ Κορινθίων προτοῦ·
γενεαλογεῖται δ' Ὀρνύτου τοῦ Σισύφου.
ταύτης δὲ κεῖται πλησίον Βοιωτία,
χώρα μεγίστη καιρία τε τῇ θέσει·
χρῆται μόνη γὰρ τρισὶ θαλάτταις, ὡς λόγος,
ἔχει δὲ λιμένας οὓς μὲν εἰς μεσημβρίαν
βλέποντας εὐκαιρότατα πρὸς τὸν Ἀδρίαν
τὸ Σικελικόν τ' ἐμπόριον, οὓς δὲ πρὸς Κύπρον
καὶ τὸν κατ' Αἴγυπτόν τε τὰς νήσους τε πλοῦν·
οὗτοι δὲ περὶ τὴν Αὐλίδ' εἰσὶν οἱ τόποι,
ἐν οἷς Ταναγραίων ἐστὶ κειμένη πόλις,
ὑπὲρ δὲ ταύτην ἐν μεσογείῳ Θεσπιαί·
τὸν δὲ τρίτον ἔξω τοῦ κατ' Εὔριπον δρόμου
εἰς τὴν Μακεδόνων Θετταλῶν θ' ἱκνούμενον,
ἐφ' οὗ παράλιός ἐστιν Ἀνθηδὼν πόλις.

---

481. *καλοῦσ' ἀποίκους*] Vid. Comment. p. 10. 482. *ἐστραμμένων*? Vid. Comment. p. 31. 487. *δ' Ὀρνύτου* Vindingus, *Δορνύτου* C. 490. *γὰρ μόνη* C. 495. *Αὐλίδ'* M, *Αὖλιν* C. 497. *Θεσπιαί* Morellus, *Θεσπεσιαί* C. idem error apud Dionysium Descr. Graec. 100.

Θῆβαι μέγισται δ' εἰσὶ τῆς Βοιωτίας.
εἶτεν συνάπτει Μέγαρα, Δωρικὴ πόλις·
σύμπαντες αὐτὴν ἐπόλισαν γὰρ Δωριεῖς,
πλεῖστοι Κορίνθιοί τε καὶ Μεσσήνιοι.
λέγουσι δ' Ὀγχηστοῦ γενόμενον ἐγκρατῆ
Μεγαρέ' ἀφ' αὐτοῦ τοῦτο θέσθαι τοὔνομα.
ἡ Μεγαρὶς ἀφορίζει δὲ τὴν Βοιωτίαν.
ὁ Κορίνθιος δὲ κόλπος ἐστὶν ἐχόμενος
ὅ τε Κεγχρεάτης, οἳ τὸν ἰσθμὸν εἰς στενόν
συνάγουσιν ἑκατέρωθεν ἠπειρούμενον.
εἶτ' ἔστι Πελοπόννησος ἑξῆς κειμένη,
κόλπους βαθεῖς ἔχουσα καὶ πολλὰς ἄκρας,
Μαλέαν μέγιστον Ταίναρόν τε λεγομένην·
ἱερὸν Ποσειδῶνος δὲ θεοπρεπέστατον
ὑπὸ τῶν Λακώνων ἐνθάδ' ἔσθ' ἱδρυμένον.
τὰ μὲν οὖν βόρεια τῆς Πελοποννήσου μέρη
Σικυώνιοι κατέχουσιν, οἵ τε πρίν ποτε
Κόρινθον οἰκίσαντες ἐπιφανῆ πόλιν,
ἄλλοι τ' Ἀχαιοί· τοὺς πρὸς ἑσπέραν δ' ὅρους

---

502. *εἶτε ἐνσυνάπτει* C. 503. *ἐπώλησαν* C. 504. *Κορίνθιοι δὲ καὶ?* 505. *Ὀγχηστοῦ*] Cfr. Müller Orchom. p. 238, 4. 508. *ἐχομένως* C. 513. *μεγίστην* Gailius. Cfr. Anall. Alex. p. 185. *Τέναρον* C. 514. *Ποσιδῶνος* C. 515. *ἱδρύμενον* vulgo. 518. *οἰκήσαντες* ante Gailium. 518 et 519. *πόλιν, ἄλλοι τ' Ἀχαιοί· τοὺς πρὸς ἑσπέραν δ' ὅρους* M, *πόλιν· ἀλλ' οἵ τ' Ἀχαιοὶ τοὺς πρὸς ἑσπέραν δό-*

καὶ ζέφυρον Ἠλεῖοί τε καὶ Μεσσήνιοι·
τὸ πρὸς μεσημβρίαν δὲ καὶ νότον κλίμα
Λάκωνες Ἀργεῖοί τε· πρὸς ἀνιόντα δέ
ἥλιον ὅσαι κατέχουσι τὴν Ἀκτὴν πόλεις·
ἐν τῇ μεσογείῳ δ' ἔστιν ἡ Φλιασία,
τό τ' Ἀρκάδων μέγιστον ἐν τούτοις ἔθνος.
τοὺς Ἀρκάδας μὲν οὖν λέγουσ' αὐτόχθονας,
ὕστερον Ἀλήτην δ' οἰκίσαι Κορινθίους,
Φάλκην δὲ τὸν Σικυῶνα, τὴν δ' Ἀχαΐαν
Τισαμενόν, Ἤλιδος δ' ὑπάρχειν Ὄξυλον
ἡγεμόνα, Κρεσφόντην δὲ τῆς Μεσσηνίας,
Εὐρυσθένην δὲ καὶ Προκλῆ Λακεδαίμονος,
Ἄργους δὲ Κισσὸν καὶ μετ' αὐτοῦ Τήμενον,
τῶν δὲ περὶ τὴν Ἀκτὴν Ἀγέλαον, ὡς λόγος,

ρους C, *πόλιν· ἄλλοι τ' Ἀχαιοὶ τοὺς πρὸς ἑσπέραν πό-ρους* P, *πόλιν· ἀλλ' οἵ τ' Ἀχαιοὶ τοὺς πρὸς ἑσπέραν θ' ὅρους* L. Cfr. Comment. p. 32. 521. *δὲ καὶ* M, *τε καὶ* C. 524. *μεσογείᾳ* ante F. *φλειασία* C. 525. *ἐπὶ τούτοις*? an *ἐν ταύτῃ 'στ' ἔθνος*? Cfr. Comment. p. 32. 526. *λέγουσιν* C. 527. *ὕστερον δ' Ἀλήτην* ante L. *οἰκίσαι* P, *οἰκῆσαι* C. 529. *Τισάμενον* Vindingus, *τειχισάμενον* C. 531. *Προκλῆ* F, *Πρόκλην* C. 532. *δέ* F, *τέ* C. *Κίσσον* Vindingus, *Κρίσων* C. Mire variat huius nominis scriptura, de qua v. Lehrsium Arist. p. 302 et Anall. Alex. p. 346. 533. *Ἀγέλαον* M, *Ἀγανόν* C, *Ἀγραῖον* Kramerus ad Strabon. vol. II p. 210, ut dicitur Pausaniae II, 28, 3. *Ἀγέλαος* Apollod. II, 8 5. Cfr. Müller Aegin. p. 40.

καὶ Δηϊφόντην, υἱὸν ὄντα Τημένου.
Κρήτη δὲ νῆσος τῆς Πελοποννήσου πέραν
κεῖται, μεγάλη τὸ μέγεθος εὐδαίμων τ' ἄγαν,
ἀπὸ τῆς Μαλείας τῆς Λακωνικῆς ἄκρας
κατὰ μῆκος εἰς τὸ πέλαγος ἄχρι τῆς Δωρίδος
Ῥόδου παρεκτείνουσα καὶ πλείστοις σχεδόν
ὄχλοις ἀπ' ἀρχῆς καὶ πόλεσιν οἰκουμένη.
ἀρχαιοτάτους ἔχει δὲ τοὺς οἰκήτορας
τοὺς δὴ παρ' αὐτοῖς Ἐτεόκρητας λεγομένους.
πρώτους δὲ Κρῆτάς φασι τῆς Ἑλληνικῆς
ἄρξαι θαλάττης τάς τε νησιώτιδας
πόλεις κατασχεῖν, ἅς δὲ καὶ συνοικίσαι
αὐτῶν Ἔφορος εἴρηκεν, εἶναί φησί τε
ἐπώνυμον τὴν νῆσον ἀπὸ Κρητός τινος,
τοῦ δὴ γενομένου βασιλέως αὐτόχθονος,
πλοῦν ἡμέρας ἀπέχειν δὲ τῆς Λακωνικῆς.
ἐν τῷ πόρῳ δὲ κειμένη τῷ Κρητικῷ
ἄποικός ἐστιν Ἀστυπάλαια Μεγαρέων,
νῆσος πελαγία. πρὸς δὲ τῇ Λακωνικῇ

---

544. *θαλάττης τάς τε* **M**, *θαλάττας τε* **C**, *θαλάττης ἅς τε* **Gailius. Quod nunc restitutum est optime convenit cum Thucyd. I, 4.** *καὶ τῶν Κυκλάδων ἦρξέ τε* **(Minos)** *καὶ οἰκιστὴς πρῶτος τῶν πλείστων ἐγένετο.* **545.** *συνοικῆσαι* **C. 546.** *φησὶ δέ?* **551.** *Ἀστυπαλία* **C. Cfr. Comment. p. 33.**

Κύθηρα. μετὰ δὲ ταῦτα κατ' Ἐπίδαυρον ἥ
πρότερον μὲν Οἰνώνη προσηγορεύετο,
ὕστερον ἀπ' Αἰγίνης δὲ τῆς Ἀσωπίδος
Αἴγιναν ἐκάλεσεν κατασχὼν Αἰακός·
καὶ πλησίον ταύτῃ Σαλαμίς, ἐν ᾗ λόγος
τὸν Αἰακοῦ Τελαμῶνα βασιλεῦσαί ποτε.
ἑξῆς Ἀθῆναι· φασὶ δ' οἰκητὰς λαβεῖν
ταύτας Πελασγοὺς πρῶτον, οὓς δὴ καὶ λόγος
Κραναοὺς καλεῖσθαι, μετὰ δὲ ταῦτα Κεκροπίδας,
Κέκροπος δυναστεύσαντος, ὑστέροισι δὲ
χρόνοις, Ἐρεχθέως τῆς πόλεως ἡγουμένου,
ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν προσηγορίαν λαβεῖν.
Ἡρόδοτος ἱστορεῖ δὲ ταῦτα συγγράφων.
τὸ Σούνιον κάμψαντι δ' ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς
Εὔβοια κεῖται νῆσος, ἡ καλουμένη
διὰ τὴν φύσιν τὸ πρότερον, ὥς φασιν, Μάκρις,
ἔπειτεν ἀπὸ τῆς λεγομένης Ἀσωπίδος
χρόνῳ λαβοῦσα τοὔνομ' Εὔβοιαν πάλιν.
πρώτους δ' ἐν αὐτῇ φασὶν οἰκῆσαι προτοῦ
μιγάδας συνοίκους Λέλεγας· ἐκ τῆς δ' Ἀττικῆς

---

553. ἥ Millerus, ἡ C. 556. ἐκάλεσε C. 557. Σαλαμὶν ante F. 559. Ἀθῆναι· φασὶ δ' M, Ἀθῆνας φασίν C. Vid. Comment. p. 34. 560. ταύτας Πελασγοὺς M, ταῦτα Πελασγοῦ C. Cfr. Comment. p. 34. 565. Ἡρόδοτος VIII, 44. 570. Εὔβοιαν vel Εὐβοίας L, Εὔβοια C.

τὸν Ἐρεχθέως διαβάντα Πάνδωρον κτίσαι
πόλιν μεγίστην τῶν ἐν αὐτῇ Χαλκίδα,
Ἄικλον δ' Ἐρέτριαν, ὄντ' Ἀθηναῖον γένει,
τὴν δ' ἐναλίαν Κήρινθον ὡσαύτως Κόθον,
Δρύοπας δὲ τὴν Κάρυστον ὠνομασμένην·
ἡ δ' Ἑστίαια γέγονε Περραιβῶν κτίσις.
κεῖνται δὲ καὶ νησῖδες αὐτῆς πλησίον,
Σκῦρος Πεπάρηθος Σκίαθος, ὧν Κρῆτες μὲν οἱ
μετὰ Σταφύλου διαβάντες ἐκ Κνωσσοῦ ποτε
Πεπάρηθον ἐγγὺς κειμένην τ' αὐτῆς Ἴκον
νῆσον συνοικίζουσι, τὴν Σκῦρον δὲ καί
τὴν Σκίαθον ἐκ Θρᾴκης διαβάντες, ὡς λόγος,
Πελασγιῶται· πάλι δ' ἐρήμους γενομένας
αὐτὰς ἁπάσας Χαλκιδεῖς συνῴκισαν.
ἀπέναντι δ' Εὐβοίας κατοικοῦσιν Λοκροί,
ὧν πρῶτος ἦρξεν, ὡς λέγουσ', Ἀμφικτύων
ὁ Δευκαλίωνος, ἐχόμενος δ' ἀφ' αἵματος
Αἰτωλός, εἶτα Φύσκος, ὃς γεννᾷ Λοκρόν,
ὃς τοὺς Λέλεγας ὠνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ Λοκρούς.

---

574. *Χαλκίδα* Hoeschelius, *Χαλκίδαν* (ut vs. 356 *Ἑλλάδαν*) C. 575. *Ἄικλον* M, *Αἶκλον* C. Cfr. Comment. p. 35. *δ' Ἐρετρίαν ὄντ'* L, *δὲ Ῥετριανόν τ'* C. 576. *ἐφαλίαν*? Cfr. Comment. pag. 35. *Κόθον* Hoeschelius, *Κόθων* C. 578. *ἡ δὲ Στιαία* C. Vid. Comment. p. 35. *γέγωνε Περρέβων* C. 581. *Νώσσου ποτέ* C, *Γνώσσου ποτέ* P. 584. *τὴν* om. C. 585. *πάλιν* C. 588. *λέγουσιν* C.

ἑξῆς δὲ τούτων Δωριεῖς μικρὰς πόλεις,
Ἐρινεὸν Βοιόν τε καὶ Κυτίνιον,
ἀρχαιοτάτας ἔχουσι Πίνδον τ' ἐχομένην,
ἃς Δῶρος Ἕλληνος γενόμενος ᾤκισεν·
τούτων δ' ἄποικοι πάντες εἰσὶ Δωριεῖς.
εἶτεν παρ' αὐτὰς Ἡράκλει' ἐστὶν πόλις,
ἣν οἱ Λάκωνες, μυρίους οἰκήτορας
πέμψαντες εἰς Τραχῖνα, πρότερον ἔκτισαν.
ταύτης Πύλαια δ' ἐστὶν ἑξῆς παράλιος·
ἀγορὰ δ' ἐν αὐτῇ γίνετ' Ἀμφικτυονική.
κόλπος δὲ κεῖται Μαλιακὸς ἐν τῷ μυχῷ,
Ἐχῖνος οὗ πόλις ἐστί, τοῦ Σπαρτοῦ κτίσις
Ἐχίονος, καὶ Μαλιέων ἄλλαι πόλεις.
ἔπειτ' Ἀχαιοὶ παράλιοι Φθιωτικοί.
Μάγνητες οἰκοῦσιν δὲ περὶ τὸ Πήλιον.
ὑπὲρ δὲ τούτους ἔστιν εὐβοτωτάτη
χώρα, κράτιστα πεδία καὶ τελεσφόρα
ἔχουσα καὶ Λάρισαν εὐτυχεστάτην
πόλιν συχνάς ἄλλας τε, Πηνειὸς δι' ἧς

---

592. μικραὶ C. 593. Ἐρίνεον Βόϊον C. De Βοιός vel Βοιόν cfr. Arcad. p. 37, 12. 121, 34. 594. ἀρχαιοτάτας δ'? ut sit μικρὰς μὲν ἀρχαιοτάτας δέ. 603. σπάρτου C. 604. Ἐχίονος M, Ἐχῖνος C. Vid. Comment. p. 36. 606. οἰκοῦσι τὲ C. 607. εὐβοτωτάτη Millerus, εἰ·βοτάτη C.

μέγας διαρρεῖ ποταμὸς ἐπί τε τὰ στενὰ
Τέμπη διήκων, τήν τε πρὸς τῷ Πηλίῳ
λίμνην βαθεῖαν λεγομένην Βοιβηΐδα.
τῇ Θετταλίᾳ δ' ἔσθ' ὅμορος Ἀθαμανία,
Δολόπων τε Περραιβῶν τε συνορίζοντ' ἔθνη
τά τ' Αἰνιάνων, οἵτινες τῶν Αἱμόνων
δοκοῦσι Λαπιθῶν Μυρμιδόνων τε γεγονέναι.
ὑπὲρ τὰ Τέμπη δ' ἔστιν ἡ τῶν Μακεδόνων
χώρα παρὰ τὸν Ὄλυμπον ἑξῆς κειμένη,
ἧς φασι βασιλεῦσαι Μακεδόνα γηγενῆ·
ἔθνος τὸ Λυγκηστῶν δὲ καὶ τῶν Πελαγόνων,
τῶν κειμένων ἑξῆς τε παρὰ τὸν Ἄξιον
καὶ Βοττεατῶν, τῶν τε περὶ τὸν Στρυμόνα.
ἐν τῇ μεσογείῳ δ' εἰσὶ μὲν πολλαὶ πόλεις,
ἡ Πέλλα καὶ Βέροια δ' ἐπιφανέσταται·
ἐν παραλίᾳ δὲ Θετταλονίκη Πύδνα τε.
κάμψαντι τὴν ἄκραν δὲ τὴν καλουμένην
Αἴνειαν ἡ πρὶν γενομένη Κορινθίων

---

614. *ἡ Ἀθαμανία* C. 615. *Περραίβων.* 621. *Λυγκηστῶν* M, *Λυγκιστῶν* C. Cfr. Comment. p. 36. *Πελασγόνων* C. 622. *ἑξῆς τε* M, *ἔχει τε* C. *Ἀξιόνα* C. 623. *καὶ* pro *τῶν* L. *Βοττεατῶν* M, *Βουτεατῶν* C. Cfr. Comment. p. 37. Consimili errore in oraculo apud Welckerum Syll. epigr. p. 263 *Βουτηΐδα* legitur pro *Βοττηΐδα*. *παρὰ τὸν*? Cfr. Comm. l. l. 628. *Αἴνειαν* L, *Αἴνιαν* C. Forsan *Αἰνειάδ'*.

κτίσις Ποτίδαι' ἐστί, Δωρικὴ πόλις,
μετὰ ταῦτα Κασάνδρεια δ' ὠνομασμένη.
ἐν τῇ μεσογείῳ δ' Ἀντιγόνεια λεγομένη·
Ὄλυνθος ὕστερον δὲ γενομένη πόλις,
ἣν ἐξανέστησεν Φίλιππος ὁ Μακεδών,
δόρατι κρατήσας. μετὰ δὲ τὴν Ὀλυνθίαν
Ἀρέθουσα, Παλλήνη τ' ἐπ' ἰσθμοῦ κειμένη.
ταύτην δέ, Φλέγραν τὸ πρότερον καλουμένην,
τοὺς θεομάχους Γίγαντας οἰκῆσαι λόγος,
μετὰ ταῦτα Παλληνεῖς δ' ἀφ' αὐτῶν ὀνομάσαι
λέγουσιν ὁρμηθέντας ἐξ Ἀχαΐας.
εἶτ' ἔστι κόλπος λεγόμενος Τορωνικός,
οὗ πρότερον ἦν τις Μηκύβερνα κειμένη·
ἑξῆς Τορώνη τοῖς τόποις ὁμώνυμος.
εἶτεν πελαγία Λῆμνος, Ἡφαίστου τροφός,
ἣν ὁ Διονύσου πρῶτος οἰκίζει Θόας,
μετὰ ταῦτα δ' ἔσχεν Ἀττικὴν ἀποικίαν.
τὸν Ἄθω δὲ παραπλεύσαντι παράλιος πόλις
Ἄκανθός ἐστιν, Ἀνδρίων ἀποικία,
παρ' ἣν διῶρυξ δείκνυται τετμημένη

---

629. *Ποτέδαι' ἔστι* C. 635. *τἰπισθμοῦ* C. 636. *φλέγρον* C. 638. *Πελληνεῖς*? Cfr. Comment. p. 37. *ἀφ' αὐτῶν* Vindingus, *ἀφυντῶν* C. 639. *ὁρμηθέντας* M, *ὁρμισθέντας* C. 642. *Τορινή* C. 643. *εἶτ' ἐμπελαγία* ante Gailium.

ἑπταστάδιος· Ξέρξην δὲ λέγετ' αὐτὴν τεμεῖν·
εἶτ' Ἀμφίπολις. Στρυμὼν δὲ παρὰ ταύτην μέγας
ποταμὸς παραρρεῖ μέχρι θαλάττης φερόμενος
κατὰ τοὺς λεγομένους κεῖσε Νηρήδων χορούς·
ἐφ' οὗ κατὰ μεσόγειον Ἀντιφάνους πατρίς
κεῖται λεγομένη Βέργα, τοῦ δὴ γεγραφότος
ἄπιστον ἱστορίας τε μυθικῆς γέλων.
μετ' Ἀμφίπολιν δ' ἡ πρότερον Οἰσύμη πόλις
Θασίων γενομένη, μετὰ δὲ ταῦτα Μακεδόνων,
ἀπὸ τῆς Μακέσσης Ἠμαθίας τε λεγομένης.
ἑξῆς Νεάπολίς ἐστι καὶ νῆσος Θάσος,
ἣν βάρβαροι τὸ πρότερον ᾤκουν, ὡς λόγος,
ἔπειτα Φοίνικες μετὰ Κάδμου καὶ Θάσου
ἐκ τῆς Ἀσίας διαβάντες· ἔλαβε δ' ἡ Θάσος
ἀπὸ τοῦ Θάσου καὶ τοὔνομ', ὡς καὶ νῦν ἔχει.
τὴν ὑπεράνω χώραν δὲ μέχρι τοῦ Ποντικοῦ
Ἴστρου παρεκτείνουσι Θρᾷκες νεμόμενοι.
τῶν δ' ἐπὶ θαλάττῃ κειμένων ἔστιν πόλις
Ἄβδηρ', ἀπ' Ἀβδήρου μὲν ὠνομασμένη
τοῦ καὶ κτίσαντος πρότερον αὐτήν, ὃς δοκεῖ

---

652. *Νηρηιδῶν* C, *Νηρηΐδων* P, *Νηρεΐδων* Hoeschelius. 655. *ἱστορίας τε μυθικῆς γέλως* P, *ἱστορίας μυθικῆς γέλος* C. 656. *δ' ἡ* M, *δὴ* C. *Οἰσύμη* Vindingius, *Ἡσυμὴ* C. 658. *γέ* pro *τέ* C. Vid. Comm. p. 38. 659. *Νέα πόλις?* Cf. Comm. p. 39. 667. *σαύδηρα ἀπ' αὐδήρου* ante Hoesch.

ὑπὸ τῶν Διομήδους ὕστερον ξενοκτόνων
ἵππων φθαρῆναι. Τήιοι δὲ τὴν πόλιν
συνῴκισαν φυγόντες ὑπὸ τὰ Περσικά.
ταύτης δ' ἐπίταδε ποταμός ἐστι κείμενος
Νέστος λεγόμενος, ἐκ δὲ τῶν πρὸς ἀνατολήν
μερῶν λαβοῦσα τοὔνομ' ἀπὸ τῶν Βιστόνων
Θρᾳκῶν προμήκης ἐστὶ λίμνη Βιστονίς.
εἶτεν Μαρώνει', οὗ κατοικῆσαι τὸ πρὶν
τοὺς Κίκονας ἱστοροῦσι τοὺς ἐν Ἰσμάρῳ·
αὕτη δὲ Χίων ἐγένεθ' ὕστερον κτίσις.
πέραν Σαμοθρᾴκη δ' ἔστι νῆσος Τρωϊκή,
ἔχουσα τὴν οἴκησιν ἀναμεμιγμένην·
πρότερον γὰρ εἶναί φασιν ἐν ταύτῃ τινὲς
τοὺς Τρῶας, Ἠλέκτρας τεκούσης Δάρδανον
τῆς λεγομένης Ἄτλαντος Ἰασίωνά τε,
ὧν τὸν μὲν Ἰασίωνα δυσσέβημά τι
πρᾶξαι περὶ Δήμητρος λέγουσ' ἄγαλμα καὶ
πληγῇ κεραυνωθέντα δαιμονίῳ θανεῖν,
τὸν Δάρδανον δὲ δὴ λιπόντα τοὺς τόπους
πρὸς τὴν ὑπώρειάν γε τῆς Ἴδης κτίσαι

---

672. ἐπίταδε L, ἔπιτα C. 673. scribebatur Νεστός. Cfr. Arcadius p. 79, 20. τὸ δὲ Νέστος πόλις (leg. ποταμὸς) καὶ κόστος καὶ νόστος (βαρύνεται). 683. Ἄτλαντος] Vid. Comment. p. 39. 685. λέγουσι ἄγαλμα C. 686. δαιμονίᾳ P. 687. δὴ add. M. Cfr. Comment. p. 40.

πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ Δαρδανίαν καλουμένην·
τοὺς δὲ Σαμοθρᾷκας, Τρῶας ὄντας τῷ γένει,
ἀπὸ τοῦ τόπου δὲ Θρᾷκας ἐπικαλουμένους,
δι' εὐσέβειαν ἐγκαταμεῖναι τῷ τόπῳ.
ἐν σιτοδείᾳ τῶν Σαμίων δ' αὐτοῖς ποτε
ἐπαρκεσάντων, τηνικαῦτ' ἐκ τῆς Σάμου
ἐπιδεξάμενοί τινας συνοίκους ἔσχοσαν.
μετὰ τὴν Μαρώνειαν δὲ κεῖτ' Αἶνος πόλις,
ἔχουσ' ἐποίκους ἐκ Μυτιλήνης Αἰολεῖς.
ἡ Θρᾳκία δὲ χερρόνησος ἐχομένη
κεῖται, καθ' ἣν πόλις ἐστὶ πρώτη Καρδία,
ἀρχὴν μὲν ὑπὸ Μιλησίων κτιθεῖσα καὶ
Κλαζομενίων, πάλιν δ' Ἀθηναίων ὕπο,
ὅτε Μιλτιάδης ἐκράτησε Χερρονησίων.
προσεχὴς δὲ Λυσιμάχεια· ταύτην δ' ἔκτισεν
ἐπώνυμον Λυσίμαχος ἀφ' ἑαυτοῦ πόλιν.
Λίμναι δ' ἐφεξῆς εἰσὶν αἱ Μιλησίων·
εἶτ' Αἰολέων Ἀλωπεκόννησος πόλις·
ἑξῆς Ἐλαιοῦς, Ἀττικὴν ἀποικίαν
ἔχουσα, Φόρβας ἣν συνοικίσαι δοκεῖ.

---

691. *Θρᾷκας* **Krebsius Lect. Diod. p. 153,** *Τρῶας* **C. 693.** *σιτοδίᾳ* **C. 696.** *δὲ* **ante** *κεῖτ'* **om. C. 697.** *Μυτιλήνης* **M,** *Μιτυλήνης* **C. 703.** *Λυσιμάχεια* **M,** *Λυσημάχεια* **P,** *Λυσιμάχια* **C. 707.** *Ἐλαιοῦς*] **Cfr. Comm. p. 40. 708.** *Φορβοῶν* **C. Cfr. Comment. p. 41.**

ἔπειτα Σηστὸς καὶ Μάδυτος, αἱ κείμεναι
ἐπὶ τοῦ στενοτάτου, Λεσβίων δ' οὖσαι κτίσεις.
εἶτ' ἔστι Κριθώτη πόλις τε Πακτύη·
λέγουσι καὶ ταύτας δὲ Μιλτιάδην κτίσαι.
μετὰ τὴν δὲ Χερρόνησον ἐν Προποντίδι
Θρᾴκη παρήκει, καὶ Σαμίων ἀποικία
Πέρινθός ἐστιν· ἐχομένως Σηλυμβρία,
ἣν οἱ Μεγαρεῖς κτίζουσι πρὶν Βυζαντίου·
ἑξῆς Μεγαρέων εὐτυχῶν Βυζάντιον.
μετὰ ταῦτα δ' ἔσθ' ὁ Πόντος, οὗ δὴ τὴν θέσιν
ὁ Καλλατιανὸς συγγράφων Δημήτριος
ἔοικεν ἐπιμελεστάτως πεπυσμένος.
κατὰ μέρος αὐτοῦ τοὺς τόπους διέξιμεν.
τοῦ Ποντικοῦ γὰρ στόματός ἐστι πλησίον
Βυζαντίων χώρα Φιλία καλουμένη.
εἶτ' αἰγιαλός τις Σαλμυδησσὸς λεγόμενος
ἐφ' ἑπτακόσια στάδια τεναγώδης ἄγαν
καὶ δυσπρόσορμος ἀλίμενός τε παντελῶς
παρατέταται, ταῖς ναυσὶν ἐχθρότατος τόπος.

---

709. *Μάδυτος* M, *Ἄβυδος* C. Cfr. Comm. p. 42. 710. *στενωτάτου* C. 715. *ἐχομένως* F, *ἐχομένως ᾗ* C, *ἐχομένη ᾗ* P. 716. *πρὶν*] Vid. Comm. p. 30. 719. *συγγραφεὺς* P. Cfr. vs. 565. 720. *πεπεισμένος* C. 723. *Φιλία*] Vid. Comment. p. 43. 727. *παρατέταται* A p. 15, *παρατέταυται* C.

εἶτ' εὐλίμενος ἄκρα συνάπτει Θυνιάς,
τῆς Ἀστυκῆς Θρᾴκης ὑπάρχουσ' ἐσχάτη,
μεθ' ἣν πόλις ἐστὶ σύνορος Ἀπολλωνία.
ταύτην δὲ πρότερον ἔτεσι πεντήκοντά που
κτίζουσι τῆς Κύρου βασιλείας τὴν πόλιν
εἰς τοὺς τόπους ἐλθόντες οἱ Μιλήσιοι.
πλείστας ἀποικίας γὰρ ἐξ Ἰωνίας
ἔστειλαν εἰς τὸν Πόντον, ὃν πρὶν ἄξενον
διὰ τὰς ἐπιθέσεις λεγόμενον τῶν βαρβάρων
προσηγορίας ἐποίησαν εὐξείνου τυχεῖν.
περὶ τὴν ὑπώρειαν δὲ τοῦ καλουμένου
Αἵμου πόλις ἐστὶ λεγομένη Μεσημβρία,
τῇ Θρᾳκίᾳ Γετικῇ τε συνορίζουσα γῇ·
Καλχηδόνιοι ταύτην δὲ Μεγαρεῖς τ' ᾤκισαν,
ὅτ' ἐπὶ Σκύθας Δαρεῖος ἐστρατεύετο.
Αἶμος] μέγιστόν ἐστιν ὑπὲρ αὐτὴν ὄρος,
τῷ Κίλικι Ταύρῳ τὸ μέγεθος προσεμφερής
τῇ τε κατὰ μῆκος τῶν τόπων παρεκτάσει·

730. ἐστὶν et ἡ Ἀπολλωνία C. 738. παρὰ A. 741. Καλχηδόνιοι A, Καρχηδόνιοι C. 742. ἐστρατεύετο M, ἐστρατεύσατο C, ἐπεστρατεύετο A. 743. Αἶμος] In hac voce desinit C. Quae inde ab hoc versu sequuntur fragmenta, Anonymi Periplo (A) intermixta, Scymno vindicarunt Isaacus Vossius et Lucas Holstenius. In afferendis Anonymi verbis sequutus sum codicem a Bastio comparatum. 743—47 A p. 14. 743. μέγιστον δ'?

ἀπὸ γὰρ Κροβύζων τῶν τε Ποντικῶν ὅρων
ἄχρι τῶν Ἀδριατικῶν διεκβάλλει τόπων. . . .
Ὀδησσός, ἣν Μιλήσιοι
κτίζουσ', ὅτ' Ἀστυάγης ἐπῆρχε Μηδίας·
Θρᾷκας Κροβύζους ἐν κύκλῳ δ' αὐτῆς ἔχει.
Διονυσόπολις δ', ἣ πρῶτον ὠνομάζετο
Κρουνοὶ διὰ τὰς τῶν ἐγγὺς ὑδάτων ἐκρύσεις·
Διονυσιακοῦ δὲ προσπεσόντος ὕστερον
ἐκ τῆς θαλάττης τοῖς τόποις ἀγάλματος,
Διονυσόπολιν λέγουσι κληθῆναι πάλιν.
ἐν μεθορίοις δὲ τῆς Κροβύζων καὶ Σκυθῶν
χώρα μιγάδας Ἕλληνας οἰκητὰς ἔχει.
. . . Βιζώνη . . . . τοῦτο δέ
τὸ πολίχνιον φασίν τινες μὲν βαρβάρων,
τινὲς δ' ἄποικον γεγονέναι Μεσημβρίας.

---

746. *ὅρων* L, *ὀρῶν* A. 748—50 A p. 13, ubi est *Ὀδησσὸν κτίζουσι Μιλήσιοι, ὅτε Ἀστυάγης ἦρχε τῆς Μηδίας. ἐν κύκλῳ δὲ αὐτῆς ἔχει Κροβύζους Θρᾷκας.* correxit M. de *ἐπάρχειν* cfr. Boeckh. Corp. Inscr. vol. II. p. 86. 751 — 57 A p. 13. 751. *Διονυσόπολις δ' ἣ* M, *αὕτη ἡ Διονυσόπολις* A. 753 et 54. *ὕστερον δὲ Διονυσιακοῦ ἀγάλματος προσπεσόντος ἐκ τῆς θαλάσσης τοῖς τόποις* A. genuinam scripturam servavit Stephanus Byz. s. v. *Διονύσου πόλις.* 756. *ἢν μεθορίοις?* 757. *χώρας κειμένη μεγάδας* ante L. 758 — 60 A p. 18 de Bizone dicens: *τοῦτο τὸ πολίχνιόν τινες μὲν φασιν βαρβάρων, τινὲς δὲ ἄποικον γεγονέναι Μεσημβρίας.* correxit Holstenius.

Κάλλατις,
ἀποικία τῶν Ἡρακλεωτῶν γενομένη
κατὰ χρησμόν· ἔκτισαν δὲ ταύτην, ἡνίκα
τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν Ἀμύντας παρέλαβεν. . .
Τόμοι δ' ἄποικοι γενόμενοι Μιλησίων,
ὑπὸ Σκυθῶν κύκλῳ δὲ περιοικούμενοι.
πόλις
Ἴστρος ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβοῦσα τοὔνομα.
ταύτην τὴν πόλιν
Μιλήσιοι κτίζουσιν, ἡνίκα Σκυθῶν
εἰς τὴν Ἀσίαν στράτευμα διέβη βαρβάρων
τὸ Κιμμερίους διῶκον ἐκ τοῦ Βοσπόρου.
Ἴστρος ὁ ποταμὸς
ἀφ' ἑσπερίων μόνος κατέρχεται τόπων,
τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος,
δυσὶ δὲ περισχιζόμενος καὶ εἰς τὸν Ἀδρίαν ῥεῖ·
ἀμέλει δὲ μέχρι τῆς Κελτικῆς γινώσκεται . . .

---

761 — 72 A p. 12, ubi priora ita eduntur: *Κάλατις Ἡρακλεωτῶν ἀποικία κατὰ χρησμὸν γενομένη.* in ordinem redegit L. 765. *Τομέοι ἄποικοι* ante L. pro *Τομέοι* forsan *Τομεῖς*. 766. *ὑπὸ Σκυθῶν ἐν κύκλῳ οἰκούμενοι* A. correxit L. 768. *λαβοῦσα τοὔνομα* M, *ἔλαβε τὸ ὄνομα* A. 773 — 91 A p. 11, ubi priora ita leguntur: *οὗτος ὁ Ἴστρος ποταμὸς κατέρχεται ἀπὸ τῶν ἑσπερίων τόπων.* de his dictum in Comment. p. 44. 776. *δυσὶ — ῥεῖ*] Vid. Comment. p. 45. 777. *μέχρι* M, *ἄχρι* A. de sequen-

καὶ τῷ θέρει τὸν πάντα διαμένων χρόνον.
χειμῶνι μὲν γὰρ αὔξεται πληρούμενος
τοῖς γινομένοις ὄμβροισι καὶ
ἀπὸ τῆς χιόνος, ὥς φασι, τὰς ἐπιρρύσεις
τῶν τηκομένων τε λαμβάνων ἀεὶ πάγων,
ἐν δὲ τῷ θέρει
τὸ ῥεῖθρον ἐξίησιν ὡσαύτως ἴσον.
ἔχει δὲ καὶ νήσους ἐν αὐτῷ κειμένας
πολλάς τε καὶ μεγάλας μεγέθεσιν, ὡς λόγος,
ὧν ἡ μεταξὺ τῆς θαλάττης κειμένη
καὶ τῶν στομάτων οὐκ ἔστ' ἐλάττων μὲν Ῥόδου,
Πεύκη δὲ λέγεται διὰ τὸ πλῆθος ὧν ἔχει
πευκῶν· ἔπειθ' οὕτως μετ' αὐτὴν πελαγία
Ἀχιλλέως ἡ νῆσός ἐστι κειμένη.
ἔχει δὲ πλῆθος χειρόηθες ὀρνέων
θέαν ἱεροπρεπῆ τε τοῖς ἀφικνουμένοις.
οὐ δυνατόν ἐστ' ἤπειρον ἀπὸ ταύτης ἰδεῖν,
καίπερ ἀπεχούσης στάδια τῆς χώρας ἄπο

---

tibus vid. Comment. p. 47. 778. *κἂν* L. 782. *τῶν τηκομένων τε* Vossius, *τῶν τε τηκομένων* A. 786. *τοῖς μεγέθεσιν* A. 787. *θαλάσσης* A. 788 — 89. *οὐκ ἔστιν ἐλάττων μὲν τῆς Ῥόδου νήσου, Πεύκη δὲ λέγεται αὕτη διὰ τὸ* A. De sequentibus vid. Comment. p. 48. Comparationem cum Rhodo praeivit Eratosthenes apud Schol. Apoll. Rhod. IV, 310. 792 — 96 A p. 10, ubi 793 ante L legebatur *τε ἱεροπρεπῆ*. Sequentes versus, omissis

τετρακόσι', ὡς δὴ συγγράφει Δημήτριος. . . .
Θρᾷκές τε Βαστάρναι τ' ἐπήλυδες. . .
ἄνωθε τούτων ἡ Σκυθὶς γῆ βάρβαρος
πρὸς τὴν ἀοίκητον συνορίζουσ' ἐστὶ γῆν
καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοουμένην.
πρώτους δὲ παρὰ τὸν Ἴστρον εἶναι Καρπίδας
εἴρηκεν Ἔφορος, εἶτεν Ἀροτῆρας πρόσω
Νευρούς τε μέχρι γῆς πάλιν ἐρήμου διὰ πάγον,
πρὸς ἀνατολὰς δ' ἐκβάντι τὸν Βορυσθένην
τὴν λεγομένην Ὕλαιαν οἰκοῦντας Σκύθας,

---

quae non sunt Scymni, A ita scriptos habet: οὐ δυνατὸν δέ ἐστιν ἀπὸ ταύτης χώραν ἰδεῖν, καίπερ ἀπεχούσης αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἠπείρου σταδίους υ'... ὡς δὴ συγγράφει Δημήτριος. correxit ut supra adscripti sunt L, sunt tamen quae dubitationem moveant. 797. οὗτοι Θρᾷκες καὶ Βαστάρναι ἐπήλυδες A. Correxit ut aliqua metri species appareat M, οὗτοι δὲ Θρᾷκες Βαστράναι τ' ἐπήλυδες L. 798 — 824. A p. 3. Hos versus, quos Vossius et Holstenius post vs. 824 exhibuerunt, hoc loco posuit F. 798. ἄνωθε τούτων M, ἄνωθεν δὲ τούτων A, ἄνω δὲ τούτων F, ἐπάνω δε τούτων L. Σκυθὶς γῆ pro Σκυθική L, an Σκυθία γῆ? 801. Καλπίδας L. cf. Niebuhr Opusc. I p. 359. 802. εἶτεν Ἀροτῆρας L, εἶτ' αναρωτῆρας (ἐ sup. αν) A. 803. Νεύρους τε μέχρι Vossius, Νεύρους τ' ἄχρις L, Νευροῦτας τε μέχρι A. πάγον M, πάγων A. 804. διαβάντι? 805. τὴν λεγομένην M, τοὺς τὴν λεγομένην A, τοὺς λεγομένην Vossius. Ὕλαιαν Vossius, Ὕβλαν A. Cfr. Comment. p. 49.

εἶναι, Γεωργοὺς δ' ἐχομένους τούτων ἄνω,
ἔπειτα πάλιν ἔρημον ἐπὶ πολὺν τόπον,
ὑπὲρ δὲ ταύτην Ἀνδροφάγων Σκυθῶν ἔθνος,
ἐπέκεινα δ' εἶναι πάλιν ἔρημον ἐχομένην.
τὸν Παντικάπην διαβάντι Λιμναίων ἔθνος
ἕτερά τε πλείον' οὐ διωνομασμένα,
Νομαδικὰ δ' ἐπικαλούμεν', εὐσεβῆ πάνυ,
ὧν οὐδὲ εἷς ἔμψυχον ἀδικήσαι ποτ' ἄν·
οἰκοφόρα δ', ὡς εἴρηκε, καὶ σιτούμενα
γάλακτι ταῖς Σκυθικαῖσί θ' ἱππομολγίαις·
ζῶσιν δὲ τήν τε κτῆσιν ἀναδεδειχότες
κοινὴν ἁπάντων τήν θ' ὅλην συνουσίαν.
καὶ τὸν σοφὸν δ' Ἀνάχαρσιν ἐκ τῶν Νομαδικῶν
φησὶν γενέσθαι τῶν σφόδρ' εὐσεβεστάτων.
καὶ κατοικῆσαί τινας
εἰς τὴν Ἀσίαν ἐλθόντας, οὓς δὴ καὶ Σάκας
καλοῦσιν. εὐσημότατον εἶναί φησι δέ
τὸ Σαυροματῶν καὶ τῶν Γελωνῶν καὶ τρίτον

---

806. *εἶναι δὲ γεωργούς* ante M. *τούτων* Holsten., *τοὺς τῶν* A. 809. *δ' εἶναι πάλιν ἔρημον* M, *πάλιν ἔρημον εἶναι* A. Cfr. Comment. p. 30. 813. *ὧν οὐδεὶς ἐμψύχων ἀδικῆσαί ποτ' ἄν* A, corr. Bastius Epist. cr. p. 16. 815. *ταῖς Σκυθικαῖσί θ'* L, *Σκυθικαῖς* A. *ἱππημολγίαις* Hudsonus. 817. *παρουσίαν* pro vulgato *οὐσίαν* M. Cfr. Comment. p. 51. 821. *Σάκας* Holstenius, *Σάβακας* A. 822. *εἶναί φησι δέ* M, *δὲ εἶναί φησιν* A. 823. *τὸ Σαυ-*

τὸ τῶν Ἀγαθύρσων ἐπικαλούμενον γένος. . . .
ὁ ποταμὸς
Τύρας βαθύς τ' ὢν εὔβοτός τε ταῖς νομαῖς,
τῶν ἰχθύων διάθεσιν ἐμπόροις ἔχων,
ταῖς ὁλκάσιν τε ναυσὶν ἀνάπλουν ἀσφαλῆ.
ὁμώνυμος δὲ τῷ ποταμῷ κεῖται πόλις
Τύρας, ἄποικος γενομένη Μιλησίων. . .
ἐπὶ ταῖς δὲ καθ' Ὕπανίν τε καὶ Βορυσθένην
ποταμῶν διπλαῖσι συμβολαῖς ἔστιν πόλις
κτισθεῖσα, πρότερον Ὀλβία καλουμένη,
μετὰ ταῦθ' ὑφ' Ἑλλήνων πάλιν Βορυσθένης
κληθεῖσα. ταύτην τὴν πόλιν Μιλήσιοι
κτίζουσι κατὰ τὴν Μηδικὴν ἐπαρχίαν·

ρομαιῶν καὶ τῶν **M**, *τὸ τῶν Σαυρομάτων καὶ* **A.** **825 — 30 A p. 9, ubi priora ita scribuntur:** *οὗτος ὁ Τύρας ποταμός, βαθύς τε ὤν, εὔβοτος ταῖς νομαῖς τῶν ἰχθύων ἐστὶν διάθεσιν ἐμπόροις ἔχων,* **quae paulo aliter constituit Vossius. Cfr. Comment. p. 39. 830.** *λεγομένη ἄποικος* **ante Holstenium. 831 — 39 ita leguntur apud A p. 8:** *ἐπὶ δὲ ταῖς καθ' Ὕπανιν καὶ Βορυσθένην ταῖς τῶν δυοῖν ποταμῶν συμβολαῖς ἐστιν κτισθεῖσα πόλις, πρότερον μὲν Ὀλβία καλουμένη, μετὰ δὲ ταῦτα ὑφ' Ἑλλήνων πάλιν Βορυσθένης κληθεῖσα. ταύτην δὲ κατὰ τὴν Μηδικὴν ἐπαρχίαν Μιλήσιοι κτίζουσιν· διακοσίων δὲ καὶ τεσσαράκοντα σταδίων τὸν ἀνάπλουν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἔχει τῷ ποταμῷ Βορυσθένει.* **Versus probabiliter restituit L, nisi quod 833 malim** *κτισθεῖσα πρὶν μὲν Ὀλβία,* **et 834** *ὑφ' Ἑλλήνων δὲ πάλι Βορυσθένης.* **Cfr. Comment. p. 30.**

διακοσίων σταδίων δὲ καὶ δὶς εἴκοσιν
ἀπὸ τῆς θαλάττης τὸν ἀνάπλουν Βορυσθένει
ἔχει ποταμῷ.
οὗτος δὲ πάντων ἐστὶ χρειωδέστατος,
κήτη μεγάλα καὶ πολλὰ καὶ καρποὺς φέρων
τοὺς φυομένους νομάς τε τοῖς βοσκήμασιν.
ῥεῖν δ' αὐτὸν ἐπὶ μὲν ἡμερῶν λέγουσι πλοῦν
ὡς τετταράκοντα πλωτόν, εἰς δὲ τοὺς ἄνω
τόπους ἄπλωτός ἐστι κοὐ περάσιμος·
ὑπὸ χιόνος γὰρ καὶ πάγων ἐξείργεται. . . .
Ἀχίλλειος δρόμος,
ὅπερ ἐστὶν ᾐὼν σφόδρα μακρά τε καὶ στενή . . .
ἡ Ταυρικὴ δὲ χερρόνησος λεγομένη
τούτοις συνάπτει, πόλιν ἔχουσ' Ἑλληνίδα,
ἣν Ἡρακλεῶται Δήλιοί τ' ἀπῴκισαν,
τοῖς Ἡρακλεώταις γενομένου χρησμοῦ τινος
τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦσιν ἐντὸς Κυανέων
ἅμα Δηλίοισι χερρόνησον οἰκίσαι. . .
τοῦτον εἰς τόπον τινές

840—46 A p. 8, ubi 840 ita legitur: *οὗτος ὁ Βορυσθένης ποταμὸς πάντων ἐστὶν χρειωδέστατος.* correxit L. 842. *τῶν φυομένων*, *plantarum et arborum?* cfr. Aristot. HA. IV, 9, 7: *τῶν φυομένων καὶ τῶν ζώων τῶν τετραπόδων πολλὴν αἱ χῶραι ποιοῦσι διαφοράν.* 847 et 48 A p. 8. Vid. Comment. p. 52. 849—54 A p. 6. 850. *ἔχουσ' ὁμώνυμον?* Cfr. Comm. p. 53. 855—61 A p. 6, ubi

τῆς Ταυρικῆς λέγουσιν ἀφικέσθαι ποτέ
κλαπεῖσαν Ἰφιγένειαν ἐκ τῆς Αὐλίδος. . .
εἰσὶν δὲ τοῖς ὄχλοισιν οἱ Ταῦροι συχνοί,
βίον δ' ἐνόρειον νομάδα τ' ἐζηλωκότες,
τὴν δ' ὠμότητα βάρβαροί τε καὶ φονεῖς,
ἱλασκόμενοι τὰ θεῖα τοῖς ἀσεβήμασιν . . .
ὁ Κιμμέριός ἐστι μετὰ ταῦτα Βόσπορος·
ἔπειτ' ἐπ' αὐτοῦ τοῦ στόματος Μαιώτιδος
λίμνης τὸ Παντικάπαιόν ἐστιν ἔσχατον,
τοῦ Βοσπόρου βασίλειον ὠνομασμένον.
ἀπὸ τῶν δὲ Μαιωτῶν λαβοῦσα τοὔνομα
Μαιῶτις ἑξῆς ἐστὶ λίμνη κειμένη,
εἰς ἣν ὁ Τάναϊς
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβὼν τὸ ῥεῦμ' Ἀράξεως
ἐπιμίσγεθ', ὡς Ἑκαταῖος εἶφ' οὑρετριεύς·

---

priora ita scribuntur: *ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ* (Criumetopon dicit) *τῆς Ταυρικῆς τινες λέγουσιν κτλ.* corr. F. 858. *ὄχλοισιν* M, *ὄχλοις* A, *ὄχλοις μέν* L. 859. *ἐνόριον* ante Bastium. 862. apud A p. 5: *μετὰ ταῦτα Βόσπορος ὁ Κιμμέριός ἐστιν.* transposuit M. Ibidem etiam alia leguntur quae, quum aliquam metri speciem habeant, ex Scymno ducta esse suspicabatur Holstenius. sed vide Fabricii Lectt. Scymn. p. 15. 863—65 A p. 3 ubi primus versus ita scribitur: *ἐπ' αὐτοῦ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος.* corr. L. 865. *τοῦ* Holstenius, *τοῖς* A. *ὠνομασμένον* Vossius, *ἐπωνομασμένον* A. Cfr. Comment. p. 10. 866—74. A p. 3. 866. *ἀπὸ δὲ τῶν* A, corr. Vossius. 870. *ἐπιμισγέσθω ἑκατέως ἐφοτιεις* ante PButtmannum apud

ὡς δ' Ἔφορος ἱστόρηκεν, ἐκ λίμνης τινός,
ἧς τὸ πέρας ἐστ' ἄφραστον. ἐξίησι δὲ
δίστομον ἔχων τὸ ῥεῖθρον εἰς τὴν λεγομένην
Μαιῶτιν εἰς τὸν Κιμμερικόν τε Βόσπορον. . .

Α Σ Ι Α *).

Τὸν Τάναϊν, ὅστις ἐστὶ τῆς Ἀσίας ὅρος,
τέμνων γε τὴν ἤπειρον ἑκατέραν δίχα,
πρῶτοι νέμονται Σαρμάται, δισχίλια
στάδι' ἐπέχοντες.
εἶτα μετὰ τούτους ἐστὶ Μαιωτῶν γένος
Ἰαξαματῶν λεγόμενον, ὡς Δημήτριος
εἴρηκεν, ὡς δ' Ἔφορος λέγει
Σαυροματῶν λέγεται ἔθνος.
τούτοις ἐπιμεμίχθαι δὲ τὰς Ἀμαζόνας

Niebuhr Opusc. I p. 397. Hecataei nomen restituit etiam Toup Emend. in Hesych. p. 5. 872. ἄφραστον (ο sup. φ i. e. ἀόρατον) A. ἐξίησι M, ἔξεισι A. Cfr. Comm. p. 45. *) ΑΣΙΑ add. F. 875 — 85 A p. 2, ubi priora ita habentur: τὸν δὲ Τάναϊν ποταμόν, ὅς ἐστι τῆς Ἀσίας ὅρος τέμνων τὴν ἤπειρον. corr. M. 876. ἑκατέραν Holstenius, ἑτάτερα A, ἑκατέρᾳ Hudsonus. 878. ἐπέχοντες M, ἐπέχοντα A. 879. τούτους ἐστί M, τοὺς Σαρμάτας A. 880. Ἰαξαματῶν Hudsonus, Ἰαζαμάτων A. 881. indicavi lacunam; forsan excidit ὁ συγγραφεύς. sequentem versum sulto intactum reliqui. 883. δὲ ἐπιμεμίχθαι ante L.

τοῖς Σαυρομάταις λέγουσιν ἐλθούσας ποτὲ
ἀπὸ τῆς περὶ Θερμώδοντα γενομένης μάχης,
ἐφ᾽ οἷς ἐπεκλήθησαν Γυναικοκρατούμενοι . . .
Κιμμερὶς πόλις,
ἀπὸ Κιμμερίων μὲν βαρβάρων κεκλημένη,
κτίσις τυράννων δ᾽ οὖσα τῶν ἐν Βοσπόρῳ,
Κῆπός τ᾽ ἀποικισθεῖσα διὰ Μιλησίων.
εἶτ᾽ ἔστιν Ἑρμώνασσα Φαναγόρειά τε,
ἣν Τηΐους λέγουσιν οἰκίσαι ποτέ,
καὶ Σινδικὸς λιμήν, ἔχων οἰκήτορας
Ἕλληνας ἀπὸ τῶν ἐγγὺς ἥκοντας τόπων.
ταύτας περιέχει τὰς πόλεις διακειμένας
νῆσος, κατὰ τὴν Μαιῶτιν ἄχρι τοῦ Βοσπόρου,
χώραν ἀπολαμβάνουσα πολλὴν πεδιάδα,
ἥτις τὰ μὲν τοῖς ἕλεσι καὶ τοῖς ποταμίοις
ἀδιάβατος τοῖς τενάγεσίν τ᾽ ἐν τῷ πέραν,
ἃ δὲ τῇ θαλάττῃ τῇ τε λίμνῃ γίνεται. . . .

---

887 — 90 A p. 2. 888. *τὸ δὲ στόμα ἐκπλέοντι Κιμμερὶς πόλις* A. ex his nihil esse Scymni praeter *Κιμμερὶς πόλις* vidit F. 889. *τυράννων δ᾽* M, *δὲ τυράννων* A. 890. *Κῆποι?* 891 — 900 A p. 2. 891. *Ἑρμώνεια* ex Scymno affert Stephanus Byz. s. v. *Ἑρμώνασσα.* Cfr. praefationem. *Φαναγορία* A. 892. *οἰκίσαι* M, *οἰκῆσαι* A. 896. *νῆσος* M, *ἡ νῆσος* A. 898. *ποταμίοις* M, *ποταμοῖς* A. 899. *τοῖς τενάγεσίν τ᾽ ἐν τῷ* M, *τενάγεσί τε τοῖς ἐν τῷ* A 900. *θαλάσσῃ τῇ λίμνῃ τε* ante L. Quae

[illegible]

inde a 901 sequuntur fragmenta servata B. 901. οἱ [illegible] Μυσ[illegible] ante L. 902. [illegible] Holstenius, [illegible] B. [illegible] L. [illegible] B. 903. φασὶ B. 904. δ' [illegible] Holstenius, δὲ ἂν B. 905. δ' [illegible] H, δὲ [illegible] B, δὲ [illegible] L. 909. [illegible] ante Gailium. 910. ἂν δὲ ante L. 911. τὴν add. Holstenius. 912—14 B p. 12. αὕτη ἡ Φαρνακία πάλαι μὲν Κερασοῦς ἐκαλεῖτο, Σινωπέων καὶ αὕτη ἄποικος, κτισθεῖσα ὑπ' αὐτῶν, καθ' ἃς ἔρημος κειμένη ἧς ἄντικρυς παράκει νῆσος Ἄρεως λεγομένη. 913. καθ' ἣν? 914. forsan μικρὰ addendum. 915—17 B p. 12. ἀπὸ δὲ Κοτυώρου ἕως πλησίον Πολεμω-[illegible] Τιβαρηνοὶ ᾤκουν, ἔθνος ὁμοχώριοι, πάνυ γελᾶν

γελᾶν πάνυ σπεύδοντες ἐκ παντὸς τρόπου,
εὐδαιμονίαν εἶναι ταύτην κεκρικότες. . .
Ἀμισὸς ἐν τῇ Λευκοσύρων γῇ κειμένη
Φωκαέων ἀποικία,
τέτταρσι πρότερον ἔτεσιν οἰκισθεῖσα γάρ
τῆς Ἡρακλείας ἔλαβ' Ἰωνικὴν κτίσιν.
κατὰ τὴν πόλιν ταύτην δὲ τῆς Ἀσίας σχεδόν
στενότατος αὐχήν ἐστιν εἰς τὸν Ἰσσικόν
κόλπον διήκων τήν τ' Ἀλεξανδρούπολιν,
τῷ Μακεδόνι κτισθεῖσαν· ἡμερῶν δ' ὁδόν
εἰς τὴν Κιλικίαν ἑπτὰ τῶν πασῶν ἔχει.
τὸ τῆς Ἀσίας λέγεται γὰρ ἰσθμωδέστατον
εἰς τὸν περὶ αὐτὸν ὄντα συνάγεσθαι μυχόν.
ὁ δ' Ἡρόδοτος ἔοικεν ἀγνοεῖν, λέγων
ἐκ τῆς Κιλικίας

σπεύδοντες ἐκ παντὸς τρόπου, εὐδαιμονίαν εἶναι ταύτην κεκρικότες. **incerta primi versus medela. 916.** *γελᾶν πάνυ* **M,** *πάντως γελᾶν* **L. de 917 vid. Comm. p. 56. 918—40 B p. 9, ubi priora ita leguntur** *Ἀμισός, πόλις Ἑλληνίς, Ἀθηναίων ἄποικος, ἐπὶ θαλάσσῃ οἰκεῖται, ἐν τῇ Λευκοσύρων γῇ κειμένη, Φωκαέων ἀποικία.* **919. forsan [***Ἀθηναίων καὶ***]** *Φωκαέων ἀποικία.* **Vid. Comment. p. 57. 920.** *γάρ,* **quod B post** *τέτταρσι* **habet, transposuit M. 921.** *ἔλαβεν* **B. 922.** *κατὰ τὴν πόλιν ταύτην δέ* **M,** *κατὰ δὲ τὴν πόλιν ταύτην* **B. 924.** *Ἀλεξάνδρου πόλιν* **Hudson. 927.** *λέγεται γὰρ* **M,** *γὰρ λέγεται.* **Cfr. Comment. p. 00. 929.** *Ἡρόδοτος***] Vid. Comment. p. 58.**

πεντεκαίδεκα
ἡ χερρόνησος, ὧν τρία μὲν Ἑλληνικά,
Αἰολικὸν εἶτ' Ἰωνικὸν καὶ Δωρικόν,
τὰ λοιπὰ τῶν μιγάδων δὲ χωρὶς βάρβαρα.
Κίλικες μὲν οὖν Λύκιοί τε πρὸς τούτοις ἅμα
Κᾶρες Μαριανδυνοί τε παραθαλάττιοι
οἰκοῦσι Παφλαγόνες τε καὶ Παμφύλιοι·
Χάλυβες δὲ τὴν μεσόγειον οἵ τε πλησίον
Καππάδοκες οἵ τε νεμόμενοι τὴν Πισιδικὴν
Λυδοί τε καὶ πρὸς τοῖσδε Μυσοὶ καὶ Φρύγες. . .
εἶτεν Σινώπη πόλις ἐπώνυμος μιᾶς
Ἀμαζόνων, ὧν πλησίον τὸ χωρίον,
ἥν ποτε μὲν ᾤκουν εὐγενεῖς ὄντες Σύροι,
μετὰ ταῦτα δ', ὡς λέγουσιν, Ἑλλήνων ὅσοι
ἐπ' Ἀμαζόνας διέβησαν, Αὐτόλυκός τε καὶ
σὺν Δηϊλέοντι Φλόγιος, ὄντες Θετταλοί,

---

934. χωρὶς M, χωρία B. Cfr. Comm. p. 59. 935 sq. Λύκιοί τε πρὸς τούτοις ἅμα κᾶρες M, Λύκιοί τε καὶ πρὸς τούτοις Μάκαρες B. Cfr. Comment. p. 60. 938. μεσόγαιαν ante F. 940. Λύδιοι B. 941—52 B p. 8, ubi priora ita scripta sunt: Σινώπη δὲ ἐπώνυμός ἐστι μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων πλησίον. corr. L, nisi quod primo versu scripsit εἶτ' ἔστι Σινώπη. 942 sq. τὸ χωρίον ἥν ποτε μὲν ὤκουν M, χωρίον ἣν ποτὲ μὲν τὸ πρὶν ᾤκουν B. 943. ἐγγενεῖς? Cfr. Comment. p. 61. 945. ἐπ' Ἀμαζόνας F, Ἀμαζόνων B, quod ἐπ' Ἀμαζόνων scriptum apud Hudsonum. 946. Δηϊλέοντι Φλόγιος Gailius, Δηϊλέοντι Φλό-

ἔπειτα δ' Ἄβρων τῷ γένει Μιλήσιος·
ὑπὸ Κιμμερίων οὗτος δ' ἀναιρεῖσθαι δοκεῖ·
μετὰ Κιμμερίους Κῷος, πάλιν δὲ Κρητίνης,
οἱ γενόμενοι φυγάδες ὅρων Μιλησίων.
οὗτοι συνοικίζουσι δ' αὐτήν, ἡνίκα
ὁ Κιμμερίων κατέδραμε τὴν Ἀσίαν στρατός. . . .
Καταντικρὺ δὲ Καράμβεως ἐν τῇ πέραν
κεῖται μέγιστον
ἀπότομον εἰς θάλατταν ὕψιστόν τ' ὄρος,
Κριοῦ μέτωπον λεγόμενον
νυχθήμερον πλοῦν ἀπέχον ἐκ Καράμβεως . . .
ὧν δὴ τόπων λέγουσιν ἄρξαι Φινέα,
τὸν τοῦ Τυρίου Φοίνικος, ὑστέροισι δέ
χρόνοις κατελθεῖν ἐξ Ἰωνίας στόλον

γεως B. Qui ceteris scriptoribus Δηλέων dicitur, Δημολέων appellatur apud Plutarchum Luc. 23. nisi id quoque Δηλέων scribendum est. 947. Ἄβρων τῷ M, Ἀμβρῶν τῷ Hudsonus, Ἀμβρώντας B. Cfr. Comment. p. 61. 948. Κιμερίων et mox Κιμερίου B. δ' add. L. 949. Κρητίνης M, Κρυτίνης B. Cfr. Comment. p. 61. 950. ὅρων M, τῶν B. Cfr. Comment. p. 63. 951. συνοικίζουσι δ' M, δὲ συνοικίζουσι B. 952. κατέδραμε τὴν Ἀσίαν στρατός M, στρατὸς κατέδραμε τὴν Ἀσίαν B. 953—57 B p. 6. Vid. Comment. p. 64. 958—67 B p. 5. 958. δὴ pro δὲ Holstenius. λέγουσιν add. M, τὸ πρῶτον L. 959. ὑστέροισι M, ὑστέροις B. Cfr. Comment. p. 64.

εἶναι, Γεωργοὺς δ' ἐχομένους τούτων ἄνω,
ἔπειτα πάλιν ἔρημον ἐπὶ πολὺν τόπον,
ὑπὲρ δὲ ταύτην Ἀνδροφάγων Σκυθῶν ἔθνος,
ἐπέκεινα δ' εἶναι πάλιν ἔρημον ἐχομένην.
τὸν Παντικάπην διαβάντι Λιμναίων ἔθνος
ἕτερά τε πλείον' οὐ διωνομασμένα,
Νομαδικὰ δ' ἐπικαλούμεν', εὐσεβῆ πάνυ,
ὧν οὐδὲ εἷς ἔμψυχον ἀδικήσαι ποτ' ἄν·
οἰκοφόρα δ', ὡς εἴρηκε, καὶ σιτούμενα
γάλακτι ταῖς Σκυθικαῖσί θ' ἱππομολγίαις·
ζῶσιν δὲ τήν τε κτῆσιν ἀναδεδειχότες
κοινὴν ἁπάντων τήν θ' ὅλην συνουσίαν.
καὶ τὸν σοφὸν δ' Ἀνάχαρσιν ἐκ τῶν Νομαδικῶν
φησὶν γενέσθαι τῶν σφόδρ' εὐσεβεστάτων.
καὶ κατοικῆσαί τινας
εἰς τὴν Ἀσίαν ἐλθόντας, οὓς δὴ καὶ Σάκας
καλοῦσιν. εὐσημότατον εἶναί φησι δέ
τὸ Σαυροματῶν καὶ τῶν Γελωνῶν καὶ τρίτον

---

806. εἶναι δὲ γεωργοὺς ante M. τούτων Holsten., τοὺς τῶν A. 809. δ' εἶναι πάλιν ἔρημον M, πάλιν ἔρημον εἶναι A. Cfr. Comment. p. 30. 813. ὧν οὐδεὶς ἐμψύχων ἀδικῆσαί ποτ' ἄν A, corr. Bastius Epist. cr. p. 16. 815. ταῖς Σκυθικαῖσί θ' L, Σκυθικαῖς A. ἱππημολγίαις Hudsonus. 817. παρουσίαν pro vulgato οὐσίαν M. Cfr. Comment. p. 51. 821. Σάκας Holstenius, Σάβακας A. 822. εἶναί φησι δέ M, δὲ εἶναί φησιν A. 823. τὸ Σαυ-

τὸ τῶν Ἀγαθύρσων ἐπικαλούμενον γένος. . .
ὁ ποταμός
Τύρας βαθύς τ' ὢν εὔβοτός τε ταῖς νομαῖς,
τῶν ἰχθύων διάθεσιν ἐμπόροις ἔχων,
ταῖς ὁλκάσιν τε ναυσὶν ἀνάπλουν ἀσφαλῆ.
ὁμώνυμος δὲ τῷ ποταμῷ κεῖται πόλις
Τύρας, ἄποικος γενομένη Μιλησίων. . .
ἐπὶ ταῖς δὲ καθ' Ὕπανίν τε καὶ Βορυσθένην
ποταμῶν διπλαῖσι συμβολαῖς ἔστιν πόλις
κτισθεῖσα, πρότερον Ὀλβία καλουμένη,
μετὰ ταῦθ' ὑφ' Ἑλλήνων πάλιν Βορυσθένης
κληθεῖσα. ταύτην τὴν πόλιν Μιλήσιοι
κτίζουσι κατὰ τὴν Μηδικὴν ἐπαρχίαν·

ρομαιῶν καὶ τῶν M, τὸ τῶν Σαυροματῶν καὶ A. 825—30 A p. 9, ubi priora ita scribuntur: οὗτος ὁ Τύρας ποταμός, βαθύς τε ὤν, εὔβοτος ταῖς νομαῖς τῶν ἰχθύων ἐστὶν διάθεσιν ἐμπόροις ἔχων, quae paulo aliter constituit Vossius. Cfr. Comment. p. 39. 830. λεγομένη ἄποικος ante Holstenium. 831—39 ita leguntur apud A p. 8: ἐπὶ δὲ ταῖς καθ' Ὕπανιν καὶ Βορυσθένην ταῖς τῶν δυοῖν ποταμῶν συμβολαῖς ἔστιν κτισθεῖσα πόλις, πρότερον μὲν Ὀλβία καλουμένη, μετὰ δὲ ταῦτα ὑφ' Ἑλλήνων πάλιν Βορυσθένης κληθεῖσα. ταύτην δὲ κατὰ τὴν Μηδικὴν ἐπαρχίαν Μιλήσιοι κτίζουσιν· διακοσίων δὲ καὶ τεσσαράκοντα σταδίων τὸν ἀνάπλουν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἔχει τῷ ποταμῷ Βορυσθένει. Versus probabiliter restituit L, nisi quod 833 malim κτισθεῖσα πρὶν μὲν Ὀλβία, et 834 ὑφ' Ἑλλήνων δὲ πάλι Βορυσθένης. Cfr. Comment. p. 30.

Μιλησίων κτίσαι τε ταύτας τὰς πόλεις,
ἃς εἰς Ἄμαστριν ὕστερον συνήγαγεν
ἐπὶ τῶν τόπων κτίσασ' ὁμώνυμον πόλιν
Ἄμαστρις, Ὀξυάθρου μὲν ἱστορουμένη
θυγάτηρ ὑπάρχειν, ὡς λόγος, τοῦ Περσικοῦ,
τοῦ δ' Ἡρακλείας γενομένη Διονυσίου
γυνὴ τυράννου.
Παρθένιος ... *οὗτος ὁ ποταμός*
πλωτὸς καταφέρων ῥεῖθρον ἡσυχώτατον.
... *ἐν δ' αὐτῷ λόγος*
Ἀρτέμιδος εἶναι λουτρὸν ἐπιφανέστατον.
εἶτ' ἔστιν Ἡράκλεια, Βοιωτῶν κτίσις
καὶ Μεγαρέων· ἐντὸς δὲ ταύτην Κυανέων
κτίζουσιν ὁρμηθέντες ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος
καθ' οὓς χρόνους ἐκράτησε Κῦρος Μηδίας.

---

961. *κτίσαι τε* pro *καὶ κτίσαι* L. *ταύτας τὰς πόλεις*] Tium, Cytorum, Cromnam et Sesamum dicit, ut constat e Strab. XV p. 546, quarum urbium nomina in superioribus commemorasse videtur; nisi cum Hudsono malis *τέτταρας πόλεις*. 963. *τῶν τόπων* M, *τὸν τόπον* B. 964. *Ὀξάθρα* Holstenius. ita appellatur a Memnone apud Photium Bibl. p. 234. sed *Ὀξυάθρης* Strabo l. l. 965. *ὑπάρχειν* M, *ὑπάρχουσα* B. 966 sq. *τοῦ δὲ Ἡρακλείας τοῦ Διονυσίου τοῦ τυράννου γενομένη γυνή* B, corr. L. 969. *Παρθένιος* M, *Παρθένης* B. Cfr. Comm. p. 65. 970. *ἐν δ' αὐτῷ λόγος* M, *ἐν αὐτῷ δὲ λόγος* B. 972—75 B p. 4. 972. *εἶτ' ἔστιν* add. L.

Σαγγάριος οὗτος ὁ ποταμός
ἐκ τῆς ὑπὲρ Θυνῶν τε καὶ Φρυγῶν χθονός
φερόμενος ἐξίησι διὰ τῆς Θυνίδος . . .

976—78 B p. 3. *οὗτος ὁ ποταμὸς (Σαγγάριος) ἐκ τῆς ὑπὲρ Θύνων τε καὶ Φρυγίας φερόμενος ἔξεισι διὰ τῆς Θυνιάδος.* 977. *Φρυγῶν χθονός* L, *Φρυγίας* sine *χθονός* B. 978. *ἐξίησι διὰ τῆς Θυνίδος* M, *ἔξεισι διὰ τῆς Θυνιάδος* B. Cfr. Comment. p. 45.

Addenda.

Ad Commentationem.

P. 23, 10. Hinc intelligitur rectissime Stephanum Byz. p. 68, 11 dixisse: *Ἀχίλλειος δρόμος, νῆσος μετὰ τὴν Ταυρικήν*, in quo frustra laborabat Koehlerus Comment. Acad. Petrop. vol. X p. 621. Ipsam Chersonesum Tauricam *νῆσον* appellat Dionysius Perieg. 550. item Helicen, Achaiae urbem, Schol. Homeri Il. *ν'*, 404. Nec mirum videri potest Istriam longo tractu in mare proiectam *Ἴστρον νῆσον* dici ab auctore Chronici Pasch. ed. Bonn. p. 541, 18. Pariter Taenarum promontorium alicubi *νῆσον* dici memini.

P. 47. Non recte dixi Scymni orationem ab anastrophae usu prorsus esse alienam.

P. 65. De plebeii sermonis forma *Παρθένις*, *Διονύσις* et similibus afferre neglexi Lobeckii Pathol. p. 500.

Ad Periegesin.

Vs. 34. restitue e C *σαφηνίαν*.

Vs. 155. fortasse retineri potest quod C habet *ταύροις*.

Vs. 324. malim *εὐανδροτάτη τε γενομένη πόλις Κρότων*. quamquam enim Periegeseos auctor miris saepe modis particulas *δέ* et *τέ* traiicit, plerumque tamen versus causa id facit, cuius rei hic nulla necessitas.

Vs. 538. sufficit *Προκλῆν* scribere.

Vs. 729. scribendum *Ἀστικῆς*, non *Ἀστυκῆς*, quam formam vitii arguit prototypon *Ἄσται*. neque aliter in suo Periegeseos exemplari repperisse videtur scriptor Peripli p. 15, 10.

Vs. 741. *Καλχηδόνιοι* apud Hudsonum legitur, codex Peripli *Καρχηδόνιοι*.

Vs. 742. *ἐστρατεύετο*, quod reposui, habet codex Peripli.

Vs. 794. forsan *οὐ δυνατά δ' ἐστίν*.

Vs. 869. Formae *Ἄραξις* vix aliud exemplum reperias; nec tamen corruptelam latere crediderim. ante Holstenium legebatur *ῥεῦμα ῥάξεως*.

911. forsan *διδόντας διατροφήν*. Vid. Hemsterhusius ad Thomam M. p. 94. et Schaeferum ad Julian. p. X.

DIONYSII CALLIPHONTIS FILII
DESCRIPTIO GRAECIAE.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ *)
ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ παντός, ὦ Θεόφραστε, καθάπερ οἶσθα σύ,
ἴδιόν τι πλάττων, κοὐχὶ τὸν ἑτέρων πόνον,
ὅπερ ἔνιοι ποιοῦσ' ἐμαυτοῦ τιθέμενος
νῦν ἱστόρηκα τὴν ἅπασαν Ἑλλάδα,
ὑποταττομένας ταύτῃ δὲ τὰς ἑξῆς πόλεις,
στοιχεῖον οὐκ ἄμουσον ἅμα θ' ἑλληνικόν
ἱκανήν τε παρέχον διατριβὴν τοῖς δυναμένοις
ὀρθῶς συνιδεῖν ἕκαστα. τὰ γὰρ ἐν πλείοσιν

---

*) *Διονυσίου* Lehrsius, *Δικαιάρχου* codex Parisinus ab EMillero comparatus; hunc ubique sequuta est haec editio, ubi, auctore discrepantiae non indicato, ab aliorum editionibus recedit. 2. *ἑτέρων* Hoeschelius, *ἕτερον* codex. 3. codex *ποιοῦσιν*. 4. *νυνὶ πεπόρηκα* codex; vid. Comment. p. 66. 5. *ὑποταττόμενος* AButtmannus. *τε* Casaubonus. 6. *ἑλληνικόν* Casaubonus, *ἑλληνικῶν* codex. 7. *παρέχον* apogr. Monac. *παρέχων* codex.

Ἀμφιλοχικόν. μετὰ τοῦτ' Ἀκαρνᾶνες· πόλεις
οὗτοι δ' ἔχουσι πλείονας, καὶ Λευκάδα,
ἀφ' ἧς μέγας ἐστὶ κόλπος εἰς Ἰσθμὸν φέρων.
νῆσοι Κεφαλλήνων δ' ἐν αὐτῷ κείμεναι·
Ἰθάκη σταδίων ὡς ὀγδοήκοντα, στενή,
ὕψος δ' ἔχουσα καὶ λιμένας τρεῖς· ἐχομένη . . .
πρὸς ἑσπέραν δ' οἰκοῦσι τῆς Αἰτωλίας. . .
ἱερὸν δ' ὕπεστιν Ἡρακλέους καλούμενον,
ἕτερον δ' Ἀφροδίτης. ποταμὸν ἡ χώρα δ' ἔχει
Ἀχελῶον. ἡμερῶν δὲ καὶ νυκτῶν δύο
ἔσθ' ὁ παράπλους αὐτῆς. ἔχεται δ' Αἰτωλία,
ἐν ᾗ πόλις Πλευρὼν ὑπόκειται, χἱερόν
ἅγιον Ἀθηνᾶς ἐστιν ὠνομασμένον.
ἔπειτα Καλυδών, εἶτεν αἵ τ' Ἐχινάδες
νῆσοι ποταμός τ' Εὔηνος ἐκ Πίνδου ῥέων.
οὗτοι Δολόπων οἰκοῦσι πρὸς μεσημβρίαν·

---

47. *μετὰ τοῦτ' Ἀκαρνᾶνες* scripsi pro eo quod codex habet *μετὰ τούτους δ' Ἀκαρνᾶνες*. 51. *ὡς* om. codex. vid. Comment. p. 68. 52. lacunam indicavit Gailius. 53. *πρὸς τὸ πέραν* codex, vid. Comment. p. 69. 55. *ἡ χώρα δ' ἔχει* Casaubonus, *δ' ἡ χώρα ἔχει* codex. 56. *δὲ καὶ* Vossius et Palmerius Descr. Graec. p. 408, *δέκα καὶ* codex. 58. *καὶ ἱερόν* codex. eandem crasin restitui vs. 74, 97 et 120. Cfr. Com. graec. vol. III p. 379. 60. *εἶτεν αἵ τ'* Letronnus, *εἶτα δ' αἵ τ'* Casaubonus, *εἶτα Κλίδης αἵ τ'* codex. *Αἰχινάδες* codex.

κλειστός. καλεῖται Δρυοπὶς ἡ χώρα δ' ὅλη.
ἡ δ' Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς Ἀμβρακίας εἶναι δοκεῖ
μάλιστα συνεχής· τὸ πέρας αὐτῆς δ' ἔρχεται
ἐπὶ τὸν ποταμὸν Πηνειόν, ὡς Φιλέας γράφει,
ὄρος τε Μαγνήτων Ὁμόλην κεκλημένον.
τινὲς δὲ τὴν Μαγνησίαν τῆς Ἑλλάδος
λέγουσιν εἶναι, τὸν δὲ Φιλέαν ἀγνοεῖν
ἀποχωρίσαντα, τοῦτο δ' εἶναι συμφανές
τοῖς φιλομαθεῖν μάλιστα φιλοτιμουμένοις.
πλὴν ἐπὶ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου προβήσομαι.
ἀπ' Ἀμβρακίας εἰς Θετταλίαν τριῶν ὁδός
ἔσθ' ἡμερῶν. ἔχει δὲ ποταμὸν λεγόμενον
Ἄραιθον εἰς θάλατταν ἐξιόντα, καί
ὄρος πρόσεστιν ἱερὸν ἐπικεκλημένον.
σταδίων δ' ὁ παράπλους ἐστὶν ἑκατὸν εἴκοσιν.
εἶτα μετὰ ταύτην εἰσ' Ὀρέσται λεγόμενοι·
εἶτ' Ἀμφιλοχία δ'· Ἄργος ἐνταῦθ' ἔστι τό

---

32. *πέρας αὐτῆς δ'* Vossius, *πέρας δ' αὐτῇ* codex. 38. legebatur *φιλομαθέσι*. Vide Comment. p. 67. 42. *Ἄραιθον* Palmerius Descr. Graec. p. 318, *Ἄραθον* codex, *Ἄραχθον* Casaubonus. Apud Plinium HN. IV, 1, 4 optimi libri ductu scribendum *Araethus* pro *Arachthus*. Similia fluviorum nomina sunt *Ὕλαιθος* et *Σύμαιθος*. 45. *τοῦτόν εἰσιν* vulgo. *ταύτον εἰσὶ* codex, quod *ταύτην εἰσ'* scribendum erat. *Ὀρεῖται* ante Casaubonum. 46. *εἶτ' Ἀμφίλοχοι Ἄργος δ' ἐνταῦθ'* codex, quod correxi.

ὑπὸ τῶν παλαιῶν συγγραφέων εἰρημένα,
ταῦτ' ἐμμέτρως ῥηθήσετ' ἐν βραχεῖ χρόνῳ,
ὅπερ ἐστὶν ἱκανῶς δύναμιν ἰσχυρὰν ἔχον·
ὑπολαμβάνω γὰρ ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχειν
κεῖσθαί τε τὰς μάλιστα διασήμους πόλεις,
ἄλση, ποταμούς, νήσους τε τοὺς διάπλους τε καὶ
λιμένας, ἅ τ' ἐστὶν ἐν Πελοποννήσῳ γένη
λεγόμενα χὡμοροῦντ' ἑαυτοῖς κατὰ τόπους,
ἵνα μηδὲ ἕν σε τὸ σύνολον διαλανθάνῃ,
φανερῶς ἑκάστων ὁμολόγως τε κειμένων,
ὥστ' ἀναλαβόντα καὶ διὰ μνήμης ἔχειν.
νωθρὰν γὰρ οὐχ εὕροις ἄν, ἀλλ' ἐσπευσμένην
τὴν πραγματείαν· διὸ σεαυτὸν μὴ βραχὺ
ὁλοσχερῶς δ' ἐπὶ ταῦτα δοὺς καὶ σπουδάσας
συμφιλομάθησον, καθάπερ εἴωθας ποιεῖν.
Τῆς Ἑλλάδος ἐστὶν Ἀμβρακία πρώτη πόλις.
αὕτη δ' ἀποικία λέγεται Κορινθίων
εἶναι. κατὰ τὸν κόλπον δὲ τὸν καλούμενον
Ἀμβρακικὸν ᾤκισται μέση, σταδίους δ' ἔχει
ἀπὸ τῆς θαλάττης ὀγδοήκοντ'. ἐπιφανὲς δ'
ἱερὸν Ἀθηνᾶς ἐστ' ἐν αὐτῇ καὶ λιμήν

---

10. ἐνμέτρως codex. βραχεῖ λόγῳ Letronnus. 16. καὶ ὁμοροῦνθ' codex 21. μὴ βραδύν? 22. δ' om. codex. 25. Κορινθίων Casaubonus, τῶν Κορινθίων codex. 28. θαλάσσης codex. tum ἐπιφανὲς ἱερὸν δ' Letronnus.

κλειστός. καλεῖται Δρυοπὶς ἡ χώρα δ' ὅλη.
ἡ δ' Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς Ἀμβρακίας εἶναι δοκεῖ
μάλιστα συνεχής· τὸ πέρας αὐτῆς δ' ἔρχεται
ἐπὶ τὸν ποταμὸν Πηνειόν, ὡς Φιλέας γράφει,
ὄρος τε Μαγνήτων Ὁμόλην κεκλημένον.
τινὲς δὲ τὴν Μαγνησίαν τῆς Ἑλλάδος
λέγουσιν εἶναι, τὸν δὲ Φιλέαν ἀγνοεῖν
ἀποχωρίσαντα, τοῦτο δ' εἶναι συμφανές
τοῖς φιλομαθεῖν μάλιστα φιλοτιμουμένοις.
πλὴν ἐπὶ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου προβήσομαι.
ἀπ' Ἀμβρακίας εἰς Θετταλίαν τριῶν ὁδός
ἔσθ' ἡμερῶν. ἔχει δὲ ποταμὸν λεγόμενον
Ἄραιθον εἰς θάλατταν ἐξιόντα, καί
ὄρος πρόσεστιν ἱερὸν ἐπικεκλημένον.
σταδίων δ' ὁ παράπλους ἐστὶν ἑκατὸν εἴκοσιν.
εἶτα μετὰ ταύτην εἰσ' Ὀρέσται λεγόμενοι·
εἶτ' Ἀμφιλοχία δ'· Ἄργος ἐνταῦθ' ἔστι τό

---

32. πέρας αὐτῆς δ' Vossius, πέρας δ' αὐτῇ codex. 38. legebatur φιλομαθέσι. Vide Comment. p. 67. 42. Ἄραιθον Palmerius Descr. Graec. p. 318, Ἄραθον codex, Ἄραχθον Casaubonus. Apud Plinium HN. IV, 1, 4 optimi libri ductu scribendum *Araethus* pro *Arachthus*. Similia fluviorum nomina sunt Ὕλαιθος et Σύμαιθος. 45. τοῦτόν εἰσιν vulgo. ταύτον εἰσὶ codex, quod ταύτην εἰσ' scribendum erat. Ὀρεῖται ante Casaubonum. 46. εἶτ' Ἀμφίλοχοι Ἄργος δ' ἐνταῦθ' codex, quod correxi.

σταδίων· ἁπασῶν δ' ἐστὶ πελαγιωτάτη,
στενὴ δὲ τελέως· ἐν δὲ ταύτῃ τρία γένη
ἀποικίαν ἔσχηκεν Ἑλλήνων· τὸ μὲν
Λακεδαιμονίων, ἔπειτεν Ἀργείων, τὸ δέ
ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων· ἔχει δὲ βάρβαρα
αὐτόχθονα γένη· φασὶ δ' ἐν Κρήτῃ πόλιν
εἶναι Φαλάσαρνα κειμένην πρὸς ἥλιον
δύνοντα, κλειστὸν λιμέν' ἔχουσαν χἱερόν
Ἀρτέμιδος ἅγιον, καὶ καλεῖσθαι τὴν θεόν
Δίκτυνναν· εἶτεν Ἀπτεραίαν λεγομένην
ἐν τῇ μεσογείᾳ· κᾆτα Κνωσσὸν ἐχομένην
καὶ πρὸς νότον Γόρτυναν· ἄλλαι τ' εἰσὶν ἐν
Κρήτῃ πόλεις, ἃς ἐστιν ἐργῶδες φράσαι.
ποταμοὺς δ' ἔχει Ληθαῖον, εἶτα λεγομένους
Διδύμους, ἔπειτα Μαινόμενον, εἶτ' ἐχόμενον
Κεδρισὸν Ἀμφιμέλαν τε καὶ Μεσσάπολιν,
ὄρος τε Δικτυνναῖον ἐπὶ δυσμὰς φέρον.
τὰς δὲ Κυκλάδας νήσους ὁρῶμεν κειμένας
ὑπὲρ Γεραιστοῦ, πρὸς δὲ τὴν μεσημβρίαν

θεσμῶν σοφίης τ' ἀναπάσης. **115.** *ἀποικίας* **corrigunt. 116.** *τὸ δὲ* **scripsi,** *τόθ'* **codex,** *τό τε* **vulgo. 120.** *καὶ ἱερὸν* **codex. 122.** *Δίκτυναν* **codex.** *Ἀπτεραίαν* **Meursius,** *Ἀγγαραίαν* **codex. 123.** *ἐν τῇ μεσογείᾳ κᾆτα* **Letronnus,** *ἐν μεσογείᾳ κἄπειτα* **codex. 125.** *τὰς* **codex. 128.** *Μεσσάπιον?* **Cfr. Comment. p. 75. 129.** *Δικτύνναιον* **codex.**

οὔσας μὲν Εὐβοίας, περιεχούσας δὲ τό
πέλαγος τὸ Μυρτῷον λεγόμενον, ἔτι δὲ καί
τῆς Ἀττικῆς χώρας μετεχούσας παντελῶς.
ἐγγὺς Κέως πρώτη τετράπολις Σουνίου
νῆσος ὑπόκειται καὶ λιμήν, ἔχεται Κύθνος
νῆσος πόλις τ', εἶτεν Σέριφος καὶ λιμήν,
ἔπειτα Σίφνος καὶ Κίμωλος ἐχομένη . . .
ἔχουσα λιμένας δύο· μετ' αὐτὴν δ' ἐστὶν ἡ
Δῆλος ἱερὰ νῆσος λεγομένη, καὶ λιμήν
νεώς τε τἀπόλλωνος, εἶτεν ἐχομένη
Μύκονος· μετὰ ταύτην Τῆνός ἐστι καὶ λιμήν,
Ἄνδρος τε νῆσος καὶ κατὰ Γέραιστον λιμήν.
αὗται μέν εἰσι Κυκλάδες, ἕτεραι λεγόμεναι
Σποράδες, ἐν αἷσι Σίκινος, εἶτεν οὐ πολύ

---

132. *οὔσας μὲν Εὐβοίας* **Letronnus,** *οὔσας ἐν Εὐβοίᾳ* **codex. 135.** *Σουνίου* **Vossius,** *Σούνιον* **codex. praeterea malim** *πρώτη Κέως τετράπολις ἐγγὺς Σουνίου.* **137.** *πόλις εἶτε* **codex. 138. lacunam indicavit Letronnus. 139.** *ἔχουσα λιμένας δύο* **(cod.** *β'***) ad Parum insulam refert Letronnus, allato Scylace:** *Πάρος λιμένας ἔχουσα δύο.* **tum** *μετ' αὐτὴν* **Letronnus,** *μετὰ ταύτην* **codex. 141.** *νεώς τε τἀπόλλωνος* **scripsi pro codicis lectione** *νεώς τ' Ἀπόλλωνος.* **Vid. Comment. p. 75. 143.** *νῆσος κατὰ Γέραιστον καὶ λιμήν?* **144.** *ἕτεραι δ' ἐχόμεναι?* **145.** *ἐν αἷς Κίμωλος* **codex,** *ἐν αἷς Σίκηνος* **Letronnus; debebat** *ἐν αἷσι Σίκινος,* **nisi praestat** *ἐν αἷσι Μῆλος.* **Cfr. Comment. p. 76.**

ἀπέχουσα Θήρα νῆσος, εἶτεν οὐ πολύ
Ἴος, εἶτα Νάξος· μετὰ δὲ ταύτην πελαγία
Σκῦρος· κατ' Εὔβοιαν δ' ὁρῶμεν κειμένην
αὐτήν· ἀπὸ ταύτης ἐστὶν ἀπέχουσ' οὐ πολύ
νῆσος Πεπάρηθος ἡ τρίπολις καλουμένη . . .

---

147. ἀπέχουσ' Ἴος, εἶτα Νάξος. μετὰ ταύτην πελασγία codex; vid. Comm. p. 67.

INDICES.

INDEX NOMINUM.

INDEX AD COMMENTATIONEM CRITICAM ET NOTAS.

7 **

*) Apud Dionysium Hal. Ant. Rom. I, 71 e Vat. scribendum *ἀφ' οὗ τῶν ἑπτὰ λόφων τις ἐπώνυμος ἐγένετο.* abest vulgo *ἀφ'*.

*) Nec *Παρθένης* apud auctorem Peripli damnaverim; consimili modo pro *Ταυρομένιον* plebeius sermo usurpabat *Ταυρομένη*. Vid. Holsten. ad Porphyrium Vit. Pyth. p. 121.

Corrigenda.

P. 8, 46. *χάριν*, pro *χάριν* 43, 11. *Φιλία* pro *Φιλίας* 47, 8. aestate pro aetate 127, 9 a fin. 887 pro 888 129 penult. 54 pro 00 103, 7. *Ἀχελῷον* pro *Ἀχελῶον* 131, 9. *ὑψηλόν* pro *ὕψιστόν* 134. penult. Schaeferus pro Schaeferum 140, 10. *Ἀχελῷον* pro *Ἀχελῶον* 144, 15. *Μαινομενόν* pro *Μαινόμενον*

TYPIS A. G. SCHADII.

